

SERXWEBÜN

JI SERXWEBÜN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Yıl 7 / Sayı 94 / Ekim 1989 / 3. DM

HİTLER RUHU BİR KEZ DAHA HORTLATILMAYA ÇALIŞILIYOR!

BATI ALMANYA-PKK DAVASI BAŞLADI

Tutuklu Kürt politikacılar hep bir ağızdan haykırıyor:

- “Biz PKK bayrağı altında insanlık cumhuriyetinin vatandaşlarıyız.”
- “Kürdistan halkının PKK önderliğinde gelişen bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini hiçbir emperyalist güç önleyemez. Zafer bizimdir.”

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve onder gücü PKK'ye karşı uluslararası alanda açılan ilk dava olan ve F. Almanya tarihının en büyük siyasi davalarından biri olarak nitelendirilen F. Almanya-PKK Davası 24 Ekim 1989'da açıldı. Bazıları iki yıla yakın sürecek her türlü hukuk

kurallarına aykırı olarak zindanda tutulan Kürdistan devrimci politikacıların uzun süreden sonra nihayet mahkeme önüne çıkarılması, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi ile emperyalizm arasındaki keskin savaşının yeni bir safhasını açmış oldu.

F. Almanya emperyalizmi ânyasasının "devlet güvenliği"ni içeren 129'a maddesine dayanarak açtığı davada, üçü tutuksuz olmak üzere 19 Kürdistanlı yargılanıyor. Haklarında, Türk ve F. Alman devleti ile işbirliği içindeki ajanların iddialarına

Devamı 6. sayfta

ARGK'NİN DEVRİMCİ VURUŞLARI;

TÜRK DEVLETİNİ TEMELLERİNDEN SARSTI

Asimilasyoncu eğitime darbe: Siirt, Van, Mardin ve Hakkari'de bütün özendirici tedbirlerle rağmen, öğretmen bulamayan Türk faşist sömürgeciliği 2000'i aşkın okulu kapatmak zorunda kaldı.

Kürdistan adım adım infitadaya hazırlanıyor. Daha önce Cizre'de, Silopi'de ayaklanan halk kitleleri; bu sefer Nusaybin'de binlerce sayıdaki bir kalabalıkla sömürgeci polislerle taş ve sopalarla saldırdılar.

Ulusal kurtuluş savaşımız sonbar atılımıyla her sahada sömürgeci Türk devletine büyük darbeler indirerek, gelişimini kesinleştirir bir şekilde sürdürmektedir. Önceki atımlarla önemli mevziler kazanarak bu atılım döneminde giren mücadelemiz; silahlı ve siyasal alanda daha büyük kazanımların sahibi olmak amacıyla bütün insanı yetenekleri kullanarak faşist Türk rejimini tam bir çökme ve dağılma sürecine sokmasını bilmiştir. Geleneksel devletin devam ettirmede oldukça zorlanan rejim yeni seçenекler üretmez duruma gelmiştir. Bu kendisini en açık şekilde cumhurbaşkanı seçiminde ortaya koymaktadır.

Cumhurbaşkanı, yani devletin başı olacak kişiyi seçtirmeye bu düzeyde zorlanan Türk sömürgeci sisteminin değerdendirilmesi ayrı bir yazının kapsamına girse de; esasla Kürdistan'da PKK'nin örgütlediği çığdaş ulusal kurtuluş savaşının

ortaya çıkardığı bir sonuçtur. Çünkü bu savaş, vardığı düzey itibarıyla Kürdistan'da milyonlarca emekçinin birlikteliğiyle haline gelmiş; her gün onlarca genç ARGK safalarına katılırken, yüzlerce de ERNK'de kendi öz örgütlenmesine kavuşmaktadır. Halk kitlelerinin akmak ulusal kurtuluş savaşına akması; sömürgeciliğe karşı her geçen gün artarak buyuyan koordineli bir halk eylemliği anlamına gelmektedir. Hatta bu eylemlilik, gittikçe siyasal muhtevasını daha da zenginleştirerek, daha korkusuzca TC'nin karşısına dikilmektedir. Böylece an insanı ulusal değerlerine sahip çıkan halkı; bunu eylemleriyle ifade ederken, önümü her geçen, aşağılayan bir düzeyde ulaşmıştır. Halk, gelişkin savaş araçlarını da aramadan kendi olanaklarıyla mücadele içerisine almıştır.

Nitekim, son olarak Nusaybin'de Devamı 2. sayfta

2000'e Doğru Dergisi adına Doğu Perinçek'in PKK Genel Sekreteri Abdullah Ocalan yoldaşla yaptığı röportajı. Türk halkını ve onun devrimci-demokratik seçeneğini değerlendiren bölümünü yayınlıyoruz.

"KÜRT VE TÜRK HALKLARINI DEVRİM BİRLEŞTİRİR"

18 sayfta

PKK Genel Sekreteri Abdullah OCALAN yoldaş değerlendirdi:

GÜNCEL SİYASAL GELİŞMELER VE DEVRİMCİ SAVAŞIMIZ ÜZERİNDEKİ OLASI ETKİLERİ

Güncel siyasal durumun bazı özellikleri ve ulusal kurtuluş mücadelemiz üzerindeki olası etkileri değerlendirirken; bu temelde savaş taktiklerimizden daha da geliştirilmesi gerektiğini belirtmek gerekir. Türkiye Cumhuriyeti, 12 Eylül faşizmi ile içine girdiği çözülsüz süreden kurtulma çabalarını günümüzde de sürdürmektedir. Biz, Türkiye Cumhuriyeti olgusunu başından beri giderek derinleşen bir çözümlemeye uğratmış, bu Türkiye Cumhuriyeti, kapitalist sistemin hangi aşamasında ortaya çıktığını ve Türk egemen sınıfların burjuvalaşma süreci ile onun özelliğini incelemiştir. TC'nin ulusal kurtuluş savaşına başlaması nasıl evrimleşti, kemalist diktatörlükle vardığı düzey, bunun özellikleri, daha sonraki süreçte bir yerde gelmeyi, ifade eden kemalist domine daha da buyuyan bir kapitalizm ve burjuvalaşmanın önümlük domineye tekabül edileceği, tabii kendi çapında, ama 70'lerden itibaren de ağır bir bunalımın içine girdiği Türk kapitalizminin kendini sürdürmede artık zorlandığı, birçok çürümeye belirtsinin ortaya çıktığı, aynı zamanda bunun emekçilerin hareketine de yol açtığı, buna 12 Mart darbesiyle karşılık verilerek istendiği ortaya konmuştur. Ama gelişmeler bu temelde, yani bir yandan düzenin çürümeye ve bunalımın derinleşmesi temelde dükren, diğer yandan ise buna tepki olarak gelişen, bunu aşma rolüne yükümlü olan emekçi ve halklar seçeneğinin kendini devreye koyması ile birlikte, daha derin ve daha kapsamlı bir mudahale olan 12 Eylül askeri darbese girdiği, 12 Eylül askeri diktatörlüğünün, esasla çokça çığdaş kürtümleri zorla yaşatmak, çok sınırlı olarak burjuva parlamentar demokratik, hatta siyasi bile diyemeyebiliriz; yonetimin yerine askeri yonetimi bir kez daha, hem de uzun ve kalıcı bir biçimde devreye sokmak olduğunu belirttik.

Devamı 12. sayfta

Emperyalizmin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı yeni bir komposu

"KÜRTLER, İNSAN HAKLARI VE KÜLTÜREL KİMLİK" KONFERANSI

Son aylarda Kürdistan sorunu, uluslararası platformlarda dikkat çekici boyutlarda ele alınıp tartışılan bir sorun haline almaya başladı. Kürdistan'daki gelişmeler ilgili, çeşitli kurum ve kişilerle giderek daha sık ve yüksek sesle ifade edilmeye başlanan çeşitli görüşler, bu kez geniş kapsamlı toplantılarda ele alınmaya başlandı. Özellikle uluslararası emperyalist güçlerin bu yönü çabaları daha da sistemli yürütülen çabalar halinde aldı.

Bu çabaların en çarpıcı örneklerinden birine, 14-15 Ekim 1989 tarihlerinde Fransa'nın başkenti Paris'te tanık olundu. Bu tarihlerde, 'Kürtler, İnsan Hakları ve Kültürel Kimlik' adı altında uluslararası bir konferans düzenlendi. Fransa Cumhurbaşkanı'nın eşi Danielle Mitterrand'ın önderlik ettiği Fransa Özgürlük Vakfı ile emperyalizmin seçkin üşüğü Kendal Nezan'ın başkanlığındaki Fransa Kürt Enstitüsü'nün düzenlediği konferansa, başta Fransa, Amerika, İsveç, İngiltere, F. Almanya gibi, 'Kürt sorunu'nda geçmişten beri söz sahibi olmaya çalışan emperyalist ülkelerden delegelerin yanı sıra, Sovyetler Birliği, Hollanda, Belçika, Cezayir, İspanya gibi ülkelerden de delegeler katıldı. Türkiye ve İran'ın katılmayı reddettiği konferansa, Irak delegelerinin yanı sıra, Türkiye'den uzun tartışmalar sonucu bir grup SHP milletvekili ile bazı politik kişilikler de katıldı. Ayrıca Kürdistan'ın değişik parçalarındaki politik örgütlenmelerin temsilcileri de

konferansa yer aldılar.

Konferans, her ne kadar Kürdistan'daki insan hakları ihlallerine ve Türk halkının içinde bulunduğu dramatik duruma dikkat çekmek amacıyla gerçekleştirilen "insani" bir çaba olarak lanse edilmeye çalışılmışsa da, Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesine karşı geliştirilmek istenen ve Kürt işbirlikçilerinin eliyle uygulanması hedeflenen emperyalist "alternatif" geliştirilmesi çabalarının ileri bir adımı ifade etmektedir. Başın ABD ve Fransı emperyalistlerinin çektiği bu "alternatif", "Kürtleri Kültürel Özerklik" sloganında ifadesini bulmaktadır. Tüm emperyalist güçler ile yerli işbirlikçileri bu sloganla hemfikirler. Ancak, kendi emperyalist ve örgütsel çıkarları için "Kürtler özerklik" politikasının öncülüğünü ele geçirme konusunda aralarında bir yarış da sözkonuluyor. Paris Konferansı'nda da belli ölçüde dışa vurulan bu yarışın özü, hangi emperyalist gücün "Kürdistan pastası"ndan daha büyük dilim alacağı ve bunun hangi işbirlikçi Kürt örgütü vasıtasıyla elde edileceğidir. Bugün Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı geliştirilen kompo ve tasfiye hareketinde hemfikir olan ve işbirliği yapan bu güçlerin üzerinde yoğunlaşmaları nokta, işte bu çarpı hesaplarıdır. Paris Konferansı, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı "kültürel özerklik" planını uygulamada ABD ve Fransa'nın daha da yakın işbirliği içinde olduğunu ve bu konuda Paris Kürt Enstitüsü'ne giderek artan bir

rolün verileceğinin de bir göstergesi oldu.

Nitekim, konferansın sonuçlanmasından hemen ardından Bayan Mitterrand ile Kürt Enstitüsü Başkanı Kendal Nezan Amerika'ya giderek, Amerika Temsilciler Meclisi'nde "Tehtlikdeki Halk: Kürtler" adı altında düzenlenen bir toplantıya katıldılar. Toplantıda bir konuşma yapan Bayan Mitterrand, Kürtlerin yokedilmesi karşı karşıya bulunduğu ulusal belirenek, Kürt sorunun uluslararası boyutlarda ele alınıp destek sunulması talebinde bulundu. Daha sonra düzenlediği basın toplantısında da benzeri görüşleri ile getirdi. Şüphesiz ki, dile getirilen bu görüşler, uygulamaya konulan planın sadece görünürdeki yüzüdür. Paris Konferansı'ndan alınan kararların da bir gereği olarak, Kürt sorunu uluslararası platformlar ve Birleşmiş Milletler gündemine sokularak, sorunun emperyalist ülkelerin

Devamı 8. sayfta

Ajan-provokatörlerden itirafat-İl

"PKK'yı terörist ilan etmek için, Palme sulkaştınlı SÄPO, İbrahim Güçlü ve Hüseyin Yıldırım'ın da içinde yer aldığı bir ektiple planladık"

9. sayfta

ARGK'NİN DEVRİMCİ VURUŞLARI; TÜRK DEVLETİNİ TEMELLERİNDEN SARSTI

Baştaraf 1. sayfa

2001 aşkın bir kitenin şehit düşen 4 yoldaşımızın cenazelerini almak için gösterdiği kararlılık, bunun en iyi kanıtı olmaktadır. Ayrıca bu küçük ölçekli, bu düzyüzde bir kitle kampanyası ve bunun içinde 500'ün üzerinde kadın ve çocuğun yer alması; gösterimin siyasal karakterini ortaya koyuyor yetersizdir. Yine özel eğitimli binlerce polis ve özel tim gösterileri dağıtmak için kitenin üzerine rastgele ateş etmiş, kitle ise taş ve sopalarla bu saldırıya karşı koymuştur. Böylece kitle disiplinli ve kararlı tavırları, polislerin komplo ve provokasyonlarına başa çıkarmış ve yoldaşlarımızın meşin başına kadar başlamış ve özgürlüğü içeren sömürgeci teşhiş eden sloganları atarak yürütmüştür. Ayrıca yoldaşlarımızın meşin başında sayı; duruşunda da bulunan kitleler, yoldaşlarımızı karşı son görevlerini de yerine getirdikten sonra dağılmışlardır.

Nusaybînde tavırı böylece ortaya koyan kitleler: sömürgeciere açtıkları, "Ülkemizin defolup gide! Girmesiniz sizi gördüğümüz biliniz. Artık sizin tehditlerinizden, sadist uygulamalarınızdan ve katliamlarınızdan korkmuyoruz. Çünkü PKK sayesinde özgürlüğün kutsallığını öğrendik ve bu yuce değerler karşısında ölümün ne anlamı olabilir ki? Bu yüzden toprağa düşen her insanımız em kıymetli varlımızdır ve onların içinde yüreyeceğiz" demektedirler. Bu tavır daha önceleri Cizre'de, Silopi'de ve Hakkari'de binlerce yoksul halk kitleleri ortaya koyuldu. Van alanı da hızla bu süreçte girmektedir. Sömürgeciğin genelinde Kürdistan'da, özellikle Van ve çevre yerleşim birimlerinde yürüttüğü özel savaş uygulamaları, halktaki kin ve nefret patlaması noktasına getirmiştir. Son günlerde Van'ın Gürpınar ilçesinde savunmasız insanlar katledilerek, ARGK gerillalarından alınan ölümlü darbelerinin hışı çıkartılmak istenmektedir. Yöre halkı, düşmanın bütün savaş kuralarını hiçe sayarak yürüttüğü bu pervasız savaşa karşı Gürpınar'da dağıdık gerilladan aldığı güçle infitadıyla hızla yaklaşmaktadır. Yer yer isyana kalkan halkla çapul sürüleri arasındaki çatışma sürüyor. Gerillaların da başları eylemleriyle, sömürgeci eşiği güçleni dağılıyorlar. Fakat dağıldıkça da halka saldırıyor ve katliamları gerçekleştiriyor. Bu anlamda Türk sömürgeci güçlerin tüm ölümlü histerisine tutulmuş durumdadırlar.

Nusaybînde ölen halk infitadısı sonbahar atılımıyla kitleler seçtiklerini kesin olarak ulusal kuruluşları yasa koyarken, aslında Kürdistan genelinde halkın toptan bir infitadın hazırlanmasını yürüttüğü anlaşılmaktadır. Bunu, ögü şehit düşen yaşlı bir babanın, "Şimdi ögü düşen yaşlı bir ben, bir katırım kaldım. Gücüm yetse dağı çıkardım. Elim yetse..." şeklindeki sözlerinden de çıkarmak mümkün. Aslında Kürdistanlı bir babanın daha, ögü gerilla yaşamına ulaşmanın özlemine dolu bu sözlemler; her Kürdistanlının duygularını yansıtmaktadır başka bir şey değildir. Nitekim bu özlemi, sayı alanlarını geçen 2000'e Doğru Dergisi muhabiri de, orada yaşayanları dayanarak şöyle açtıkta kalmaktadır: "... PKK'nın gerilla sıkışması çekmedikleri, kayıplarını fazlasıyla göderbildikleri sayıyortlar. Hatta bu-günkü işe, barınma, sevk, eğitim, yonem ve savaş olanakları açısından PKK, kendisine yonelik katılma isteklerini tümünü karşılayamamaktadır." (24 Eylül 1989)

Bu birkaç alıntı daha, Kürdistan'da ögürlük tutunu bir halkın ha-

zırlandığını ve buna ulaşmak için hızla ögütlüp eyleme kalktığını göstermektedir. Şu insanlık tarihindeki bu bilini; başlamış ve ögürlük yaşamı bilincine ulaşan bir halkın ne kadar geri ve donanmsız olursa olsun, geri hıncı gücün sahip olduğu teknik donanım ne kadar gelişkin olursa olsun o halkı yenemez, ve kendisi hezimete uğrar. Bugün halkımızın ulaştığı konum böylesi bir düzyüzdir. Dolayısıyla faşist Türk sömürgeciğin dayattığı çağın en gerici ve komplocu özel savaş biçimi debeklenen yeniliden kurtulmaları. İşte Türk rejiminin politika üretme ve alternatif geliştirmede çözümsüz kalmasının altında yatan gerçek neder de bu tarihsel gerçekliktir. Bugün bunun bir yansıması da cumhurbaşkanlığı seçimi gündeme gelen tikanıklıktır.

Açık ki rejimin Kürdistan'daki savaşta hızla tükeneşi doğru gitmesi, onun kuruluşundaki çarpıklık ve gerillik karakteriyle de yakın bağ içindedir. Bir kere, onun oluşum mantığı, Türk egemenlik tarihinin oluşumundaki gerillik kendisinde temsil etmesine ve bu temelde gelişimini Kürdistan halkının inkarına ve ihmasına bağlamasına dayanmaktadır. Geçmiş yerel ayaklanmaları da, önderliklerin her karakterinden dolayı zayıf zorlanmadık, çok rahat ve kısa sürede katiildan geçirecek imha edilebilmiştir. Ve daha sonraki süreçte

mi; isyanını daha da ilerli boyutlara vardırıarak, sömürgeciğin her kurum, kuruluş ve uygulamasını kendisine vurulmuş kölelik zincirleri olduğunu görerek, korkusuzca bunlara saldırıp parçalayarak yüce amacına doğru emin ve kararlı yürümekte. Dolayısıyla TC'nin Kürdistan'ı artık yönetmeyeceği anlaşılmış; bu yüzden de her gün çıplak zorunu en pervasız biçimde halk kitlelerine dayatarak, onları sindirmeye çalışıyor. Zira rejim, uyguladığı her taktik kurtuluş savaşımı karşısında işsiz kaldığından, yenili geliştirememektedir. Böylece tükenecek politikalığı bütün sistemini çözümsüz bıraktığından, egemen sınıflar arasındaki çelişkileri de daha şiddetli çalışmaya doğru götürmektedir. Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde iktidarı ve muhalefeti bunca açıkça ortaya koymaktadır. Bir yandan yer oranı %15'ere düşen Özalın cumhurbaşkanlığı aday olması ve gelişiminin kesinlik kazanması, diğer yandan SHP ve DYP'nin sözde muhalef edip seçimi boykot etmeleri, hatta toptu istifaları parlamentodan çekilmesi düşümleri; önmüzdeki dönemde Türk egemen sınıflarının kendi aralarındaki çelişkili durumu daha da çatışmalı hale getireceğini ve tamamen yönetemez hale geleceğini söylemek için, kahin olmaya gerek yoktur. Bu durum Türk egemenliğini, dolayısıyla Evren-

cine gireceği görülebilmektedir. Bu temelde Türk halkındaki soven duygular yıkılmaktadır. Türk halkı, Kürdistan halkının ve öncüsü PKK'nın kahramanlığına sempatiyle bakıp, alkışlamaya başlamıştır. Açık ki bu gelişmeler, halklarımızın sömürgeci faşist Türk devletine karşı ortak savaşmanın zemini de oldukça olgunlaştırmaktadır.

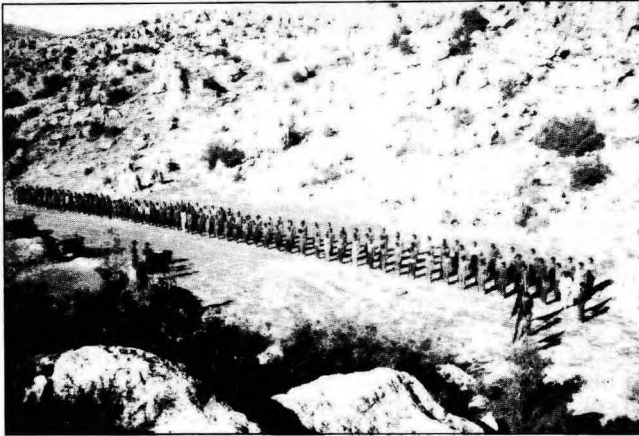
Kürdistan'da yükselmekte olan kurtuluş savaşı, Türk devletini salt siyasi ve askeri alanda çıkmaza sokmamakta, ona, ekonomik açıdan da büyük kayıplar verdirmektedir. Sömürgeciğin yürüttüğü özel savaşta askeri harcamaların bilançosu her yıl oldukça daha da kabarık rakamlara ulaşmaktadır. Sadece köy korucularına yılda 50 milyar lira ödendiği gözönüne alındığında; 1 milyona yakın ordu gücünün donanımı için yapılan harcamaların ve giderlerin düğümü rahatlıkla anlaşılabilir. Şimdiden dış borçları 50 milyar ve iç borçlanması da 30 milyar aşan Türk devleti, özel savaşı hangi kaynaklardan finanse edebilecektir? Açık ki savaştan finansa kaynakları giderek kuruyan TC, her gün ilerleye doğru ırmaktan kurtuluş savaşı karşısında, savaşı yürütmek için daha çok harcama yapmak zorunda kalacaktır. Fakat yığın bir krizi yavaş yavaş ekonomisi, şimdiden finanse etmekle oldukça zorlanmaktadır. Bu yüzden ki, Türk devlet yetkilileri

Kısa sürede kurtuluş savaşımızı imha edemeyeceğini kabul etmek zorunda kalmıştır. Fakat sonbahar atılımı kendi açısından oldukça önemliydi. Çünkü bu atılımın mücahedelemin zataferiyi kapaması durumu, 90'lı yılların her lehimize sonuçlanmasını ve bu temelde TC'nin tümünden tasfiyesini, yani rejim yıkılmasını gerektirecektir. Bu anlamda faşist Türk sömürgeciği, sonbaharda bütün güç ve olanaklarıyla yüküldü. Yalnız modern ve çağdaş kurtuluş mücahedelemin karşısında çürüyen-dağılan bir güç olduğundan, Kürdistan batığına daha da batıktı.

Geçmiş günümüzde uygulamageldiği "savaşın tek noktada sınırlandırıldığı; burada gerillaları sıkıştırdığı" imajını yarma taktiğine yine başvurdu. Özellikle İbrahimbey Dağları'na bu tarz da ele aldı. Büyük askeri güçleri, özel tim, komando ve jandarma birliklerinden oluşmakta; bunların sayıları onbinlerle ifade edilmektedir. Yine çatıştırdığı Ertuşi aşiretinden 450 kişilik bir eşiği gücünden de yararlanmayı ihmal etmedi. Havadan uçak ve helikopterler desteğinde İbrahimbey Dağları'na tam bir kuşatmaya aldı. Öneüne çıkan her şeyi yakıp-yıkarak tam bir imha savaşına yöneldi. Bu ortamda sömürgeci savaş öyle bir karşılık alırdık ki, kimin öeldi tim-kontu, kimin köylü öldüğü ayırt edilemez oldu. Bu konuda savaş alanını ziyaret eden bir milletvekili, "Orada sadece devlet gücünüyle PKK'nın çatışması yok. Hükümetin sivil güçleriyle onlardan emir almayan bazı başka güçler (kontrolör br.) arasında da çatışma var. Bu güçler her genci (Kürt gencini br.) düşman olarak görüyorlar. Terör estiriyorlar" (2000'e Doğru, 24 Eylül 1989)

Bu sömürgeci terör ortamında onlarca yurtsever en alpaça tarzda katledilerek, basına gerilla diye tanıdıldı. Fakat gerillaların başları nevra ve savaş kabiliyeti, halkın da engin desteği ile İbrahimbey Dağları Türk sömürgeciğine mezar oldu. Yine savaşın salt bu alanı sınırlı olmadığı, Kürdistan genelinde her karşı toprağın bir savaş cephesi olduğu, ARGK askeri gücünün başları eylemleriyle aydınlatırken, sömürgeci çapul kuvvetleri de bir kaçış sürecine girdiler. Savaşta yaşanan kaçışın dolaylı, köy korucularını da koruyamaz durum gelirdi. Ve çareyi bunları Van şehir merkezine taşıyarak daha kamete tabii tutmaktaki buldular. Yine asıllasayınca eğitim sistemine indirilen darbeler sonucu, bütün özendici önlerelemlerine rağmen bu-lunamadından Sirt, Hakkari, Van ve Mardin'e dağılı 2000 köy ve mezra da okullar kapatılmak zorunda kaldı.

Kıscakı bu gelişmelerden de anlaşılacağı gibi, sonbahar atılımı; sömürgeci Türk devletinin aldığı bütün gerici önlemlere rağmen, gelişiminden hiçbir şey kaybetmediği gibi, tersine her geçen gün askeri, siyasi, sosyal ve alıtları anlamı ve büyük mevziler kazanarak, yükselişini sürdürdü. Özellikle faşist rejim bütün diktektleri cumhurbaşkanlığı seçimi ve meclis "Paris Kürt Konferansı"na çekme çabalarına rağmen, mücahedelemin askeri ve kitlel yonunlaşmasını gizlemeye gücü yetmedi. Sürmekte olan savaş anlamı, tamamen kendi özgüncüye dayanarak gelişimini sağladı. Ve kilitliktar hedeflerini gerçekleştirmede zengin gelişmeler ortaya çıkardı. Böylece halk demokrasisini isyana sürecinin önelim bir kilometre taşı haline getirecek, kısa çok zengin ve gelişkin kazanımlarla girmesini bildi.

de halkımızı ciddi bir direnmeyle karşılamadan, zorla yavaş dolaylı ekonomik nedenlerle sürgün ettirmiş. Bizzat Kürdistan topraklarında asıllasayınca tabii tutmuş ve yudu bir kişilik yaratmayı esas almıştı. Yine yeralli yerlusu ve insan gücünü yon bir talana tabii tutmuş duruyordu. Dolayısıyla çok rahat ve istediği biçimde yonettiği bir halk konumuna büyük oranda getirmeyi başarmıştı. Ayrıca, Kürdistan toptu-munda yaratıldığı bu ekonomik sosyal bünyeye dayanarak, Türkiyele emekçiler de rahatlıkla yonetelebilecekti. Dolayısıyla TC'deki rejimle önece koyduğu planları ciddi engelleri karşılamadan uygulayabiliyordu. Fakat bugün roller değişti; Kürdistan halkı eski tarz, yani sömürgeci yonetim her uygulamasını reddediyor ve kendi başına hükümları bir halk ögüldü, bu yüzden de ERNK bünyesinde yonemti aygıtında yer alarak başlamış ve ögürlük yaşamı esas alıyor.

Öğür yaşamın vazgeçilmezliğini bütün ilkelere kadar hisseden halkı-

Özal klığın çözülsünü ve alternatif geliştiremediğinden, sistemini b-tişini fakte edemektir.

Faşist Türk rejiminin bir zamanlar çok rahat yonettiği ve kendisini yatıştırmayı ası dayandığı haline getirdiği Kürdistan, bugün onu tüketen bir kaynak durumuna gelmiştir. Böylece rejim, Türk halkı üzerinde etkinliği de giderek yitirmektedir ve faşist uygulamalarını istediği gibi geliştirememektedir. Küstü gücünün büyük bölümünü Kürdistan'a kaydırmış, her gün de Türkiye'deki gücünden taktiye etmek zorunda kalmaktadır. Özellikle de Türkiye halkının Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş savaşından aldığı ilhamla artık bu faşist rejim tarafından yonemli istenememektedir. Ve kendiliğinden de olsa, bunla çeşitli eylemlerle ortaya koymaktadır. Ve Kürdistan'da PKK'nın geliştirdiği devrimcilik Türk halkının ufkunu açmakta, ve giderek kendiliğinden gelişen eylemliliğin ögürlü, bilinci bir önderliğe dönüşeceği de açıktır. Bu-günden bunun böyle gelişme süre-

kapı kapı yardım dlenmektedirler ve "taşına suyla değirmenin dönmeyeceği" de açıktır. Bu nedenle Kürdistan'daki halkla savaşı aynı zamanda Türk ekonomisini çok kerte mücahedelebilir.

Ana hatlarıyla koymaya çalıştığımız bu gelişmeler, görün Türk sömürgeciği, kısa girmekten, kurtuluş mücahedelemin; imhayı gerçekleştirmese de, en azından gelişimini durdurmaya, savaşı sınırlatırmayı hedefliyor. Çünkü 89 yılını mücahedelemin zataferiyi kapaması demek; 90 yılı başları TC'nin Kürdistan'daki varlığı daha da tartışılır hale gelecektir. 89 bahar ve yaz atılımı, kurtuluş savaşımızın büyük kazanımlarına kapamış, mücahedele sonbahar atılımına büyük bir imha kazanarak girmişti TC, bu yüzden bütün gücünü harekete geçirecek, işi kazanma şansını yitirdiğinden, en azından başa bağ bittirmeyi amaçlıyor. Zira düşmanın başka da alternatif kalmamıştır. Çok önceden savaş uzun vadede ele alınması gerektiğini itiraf etmiştir.

Botan'da yoğun eylemlilik sürüyor

Halk demokrasisini inşa hedefi doğrultusunda halkımızın PKK önderliğinde yurdu düşmandan temizleme savaşı her boyutta yükseliyor. Açık ki bu arındırma savaşı, ülkemizde düşmana ait ne varsa, onu her türlü aracı kullanarak imha etmeyi içerir. Bu, bağımsız ve özgür yaşamın kitleler için vazgeçilmez, zorunlu bir yaşam tarzı haline gelmiştir. Bu yönlü oluşan bilinç günümüzde halk eylemine dönüşerek gelişimini göstermektedir. Ulusal kurtuluş savaşı, düşmanın bütün kurum ve kuruluşlarını imha etmeyi kapsamına alarak, içeriğini daha da zenginleştirerek, bağımsız eylem gücüne ulaşmış durumdadır. Bu kapsamda ERNK'de örgütlenenek gelişimini kesintisiz yükselten halkımızın eylemini, başta sömürgeci eğitim kurumları olmak üzere, bütün düşman kurumlarını tasfiyeye yöneltmiştir.

Bilindiği gibi, sömürgeci eğitim kurumlarının asıl işlevi, Kurt bireyini kendi kimliğinden soyutlamak, özümsemek ve bu temelde Türkleştirerek Künlük ve Kürdistan gerçeklerini öldürmektir. Bu anlamda, sömürgeci eğitim kurumları olan okullar, düşmanın Kürdistan'da örgütlediği bir daha doğuş yıllarında bu büyük tehlikeye dikkat çekerek günümüzde karşı kapamalı bir mücadele yürütüp ve yürütüyor. Günümüzde bu bilinç ve mücadele halkımızda malî olmuştur. Bizzi! Halkımız en basit savaştır aralarımıza eylem biçimlerinden tutalım, en gelişkinlere kadar kendi onuru koştuğu yöntemlerle savaşmaktadır. Nitekim halkımızda gelişen bu bilinç sonucudur ki, 24 Ekim'de Siirtin Beşin kazası Doğalkavak Ortaokulu öğrencileri tarafından oluşturulan ve ardından da ateşe verilerek yakıldı. Bu eylemde de görüldüğü gibi, kitlelerde sömürgeci karşı buluruz bu ve nefret oluşmuştur. Halkımız bunu, özellikle 89'un sonbahar atılımında, çeşitli eylemleriyle ortaya koymuştur. 89'un sonlarına doğru geldiğimiz bugünlükte, düşmanın son çirkinliklerle bütün gücünü harekete geçirerek, bu yılın en azından taraflardan hiçbirinin kazanmadığı bir yıl haline getirmek istemektedir. Çünkü, 89 bahar atılımıyla kurtuluş savaşımsız ortaya çıkardığı gelişmeler 89 yılının mücadelemizin zafereyle kapanacağına göstermiştir. Yıl ilerledikçe bu güderik daha da netlik kazandı ve düşmanın surekli basıyordu taktik, bir alanda gelişen savaşımsız surekli kendi lehine geliştiğini göstermek ve diğer cephelelerde yükselen kurtuluş savaşının basınyayn kuruluşlarına yansımasını engelleyerek "kışkırdığı" imajını yaratmaktı. Nitekim, daha önce Cudi Dağı'nı böyle ele aldı ve sonradan burayı gerilladan "temizlediğini" ilan ederek sözde zirveye telenir. Torkı bayrağını dikti. Bununla, "zafere" ilan etti! Fakat kurtuluş savaşımsız gelişme, düşmanın hayal ettiği manzara değil, tamamen kendi yasalıya oldu. Kürdistan'ın her alanında, iler-geri olma noktalarında, biçimde bazı faklılıklar gözlemlense de, mücadelemiz özde istikrarlı bir gelişmeyi yaşamaktadır. Zaten bu yuzdendir ki düşmanın geliştirdiği her taktik fiyaskoya sonuculanmaktadır. Bu da düşmanın çölen çıkardığı ve olumunu her geçen gün yakaştırdığını, hırçınlaşmakta, saldırganlaşmakta ve savunmasız insanlarımızı her türlü adı yöntemi kulanarak katletmektedir.

Son günlerde düşmanın klasik taktiklerini bu sefer de İbrahimbey Dağları

rında devreye soktu. "Balyoz Operasyonu" adını verdiği savaştaki, onbinlerce özel tim, asker ve köy korucusu desteğinde harekete geçti. Tabii kendi basınına da savaşınsız psikolojik yönünü tamamlamak amacıyla harekete geçirdi. Adeta didik didik ettiği her karış toprakta "başarısını" ve geliştirilen "kayıplarını" yayınlamayı sürdürüyor. Gerçeklerin ise Türk sömürgecilerinin yansıttığı biçimin tam tersi olduğu kısa sürede açığa çıktı. Sonbahar atılımıyla, yalnız İbrahimbey Dağlarındaki değil, Kürdistan'ın her karış toprağında ARGK'nin başarılı eylemleri sürüyor, gelişiyor.

Sömürgeci ordu güçleri, ARGK'nin gerilla birlikleri karşısında tam bir hantallaşma, çürüme ve dağılma içindedirler. Bu anlamda, avare eşkiya ve çapul güçleri konumundadırlar. Bu yuzdendir ki, savunmasız köylülerin malına, canına ve namusuna saldırıyorlar. Kattetikleri köylüler "PKK militanları" diye göstermektedirler. Gerçeği gözlemek için de cenazeler ailelerine teslim etmemektedirler. Çünkü cenazeleri teslim etmeleri durumunda bütün sadistlikleri daha iyi görülecektir ve kazaracak halk kınının selinde boğulacaklardır. Zira, insanlarımızı katletmekle hıncılarını alamadıklarından, kulak-burun kesme vb. sadist yöntemlere de başvurmaktalardır. Bu vahşi uygulamaları, gerilla güçleri karşısında adıkları ağır yenilgilerin ortaya çıkardığı ruh hallerinin pratik yansımaları olmaktadır.

Savaş cephelelerinden verdiğimiz birkaç muharebe bile durumun tamamen böyle olduğunu ortaya koyacaktır. Düşmanın İbrahimbey Dağlarındaki 23 Eylül'de başlatıldığı operasyon gelen habere göre, genen puskurtuldu ve havadan ve karadan yeni takviye güçlerle sürdürülmeye çalışılmaktadır. Özellikle operasyonda, çeteleştirilen Ertuş aşiret güçlerinin yoğunca yararlanılmasına çalışılmaktadır. Yine, havadan uçak ve helikopterlerle her alan yoğun ateş altında tutulurken, onbinlerce özel tim, jandarma ve asker

kullanılmaktadır. Düşmanın operasyonunu boşa çıkarmak ve ona darbe indirmek için, gerilla birlikleri sık sık pusu kurmaktadır. Bu pusuların her birine düşman güçleri onlara kayıp vermektedir. Ve yer yer muharebeler günlerce sürmektedir.

26 Eylül günü ARGK'ye bağlı bir gerilla birliği Van-Başkale'ye bağlı Yukarı köyüne düzenlenilen bir operasyonda, gerilla birliği ile köy korucuları arasında çıkan çatışmada korucular ağır kayıplar verdirelerek etkisiz kılındılar. Köylülere ve 'afetlevler' inşaında çalışan işçilere yönelik yapılan propaganda sonucunda 10 işçi anında işi bıraktı. Böylece düşmanın afetlevler, okulu vb. adı altında geliştirmeye çalıştığı

özel savaşı kurumsallaştırma çalışması boşa çıkarıldı. Bu durum köylüler ve işçiler üzerinde büyük etki yarattı. Ve gerilla birliği saatlerce süren bu çatışmada kayıp vermeden üstüne çekildi.

29 Eylül tarihinde Van-Çatak'a bağlı Çatak köyünden 14 genç ARGK safına katıldı. Yine aynı gün Çatak'a bağlı Konağa köyü ve Narlı bucağı arasındaki yola baskın kuran ARGK gerillaları, gelen araçları durdurarak kitleye propaganda yaptı.

ARGK güçlerine karşı hezimete uğrayan düşman, husumı almayarak 4 Ekim günü Van-Gürpınar Yaka'da bespamak mezarına baskın düzenledi. Köylülere ağır işkence ve hakaret yaptıktan sonra, Sıdar aşiret

birliği, aracın şoförünü birlikte götürdü.

7 Ekim günü Hakkâri'nin Yüksekova ilçesine bağlı Dilek köyünün Dibek mezarında bir korucu ve kardeşi gerilla birliği tarafından ölüme cezalandırıldı.

23 Eylül tarihinde İkili köyü yakınlarında düşmanın bir gerilla birliği arasında meydana gelen bir çatışma iki gün devam etti. Gelen haberlere göre düşmanın ağır maddi-manevi kayıp gördüğü ve onlara savaş gücünün tamamen etkisiz hale geldiği bildiriliyor. Kaybı çok yüksek olmasına rağmen, düşman 1 erinin öldüğünü ve 1 astsubayının da yaralandığını açıkladı. Yine aynı tarihlerde Başkale'nin Ekecek köyünde 6 genç Askerlik Yasası gereği ARGK safına

sayıda düşman askeri öldürürken, birçoğunu da yaraladı. Muharebe de 2 ARGK savaşımsız da şehit düştü.

15 Ekim tarihinde Erhu'n Fındık bucağına bağlı Dağlica köyü yakınlarında düşmanın karşılaştığı gerilla birliği ile sömürgeci güçler arasında çıkan çatışmada, düşmana çok sayıda ölü ve yaralı verdirdi. Düşman kayıplarını 3 erin yaraladığı şeklinde açıkladı.

Yine aynı gün Uludere'nin Gülyazı köyünde düşman ajanı olan Gazi Çetin ölüme cezalandırıldı.

13 Ekim günü Cizre'nin Kasık Boğazi Kartaltepe mevkinde ARGK gerillalarının düşman güçlerine kurdukları pusuda; çatışma aralıksız iki gün sürerek, Erhu'n Dağlica köyüne doğru yayıldı. Çatışmada düşmanın askeri gücünden onlara ölü ve yaralı meydana gelirken, ulusal kurtuluş güçlerinden de 7 gerilla şehit oldu. 1 gerilla da düşmana esir düştü.

16 Ekim'de Van-Çatak'a bağlı Kulan köyünde üstlenen sömürgeci güçlere ARGK gerillaları baskın düzenlediler. Saatlerce süren çatışmada çok sayıda düşman askeri ölü ve yaralarken; 2 gerilla da aynı çatışmada şehit düştü. Yine aynı gün düşmanın operasyon sürdürdüğü Çukurca'nın Taşek köyü Kovatepe mevkinde ARGK savaşımsız pusus kurular. Çıkan çatışmada sömürgeci ağır darbeler indirildi. Fakat her zaman olduğu gibi, düşman bunu 11 astegmen ve 1 er ölü "biçiminde açıkladı. Ve ARGK gerilla birliği ise hiç kayıp vermeden geri çekildi.

17 Ekim günü Van'ın Başçesay ilçesine bağlı Akyayla köyünde çıkan çatışmada 1 astsubay öldürüldü; ve 1 savaşı da gerilla düştü.

18 Ekim günü Hakkâri'nin Çanaklı köyü yakınlarında bir ARGK gerilla birliği ile düşmanın büyük bir askeri güç karşılaştı. Saatlerce süren çatışmada, gerillalar üstün bir manevra gücü ile düşmana onlara ölü ve yaralı verdirdiler. Çatışma sürecinde 3 gerilla şehit düşerken, 1 gerilla da ağır yaralı olarak esir düştü. Yine aynı gün Şırnak'ın Dereler kesiminde çıkan çatışmada 1 düşman askeri öldürüldü, 2'si ağır yaralandı. Ve ARGK gerillaları ise kayıp vermeden geri çekildiler.

Yine aynı tarihte Herok Dağlarındaki ARGK gerillalarıyla sömürgeci güçler arasında meydana gelen çatışma saatlerce devam etti. Gerillalar düşmana ağır darbeler indirdiler. Gelen habere göre 1 düşman askeri öldürüldü, 2'si ağır yaralandı. Gerillalar ise kayıp vermeden üstüne çekildiler.

19 Ekim'de Uludere'nin Siyataş tepesinde büyük sayıda ve oldukça donanımlı olan bir düşman gücüyle, ARGK gerillaları arasında 48 saat süren bir muharebe yaşandı. Düşmanın her karada hem de havada teknik üstünlüğüne rağmen, gerilla birliği üstün manevra gücü ve savaş kabiliyetiyle, düşmana büyük kayıplar verdirdi. Muharebe sürecinde gerilla birliğinden 2 gerilla şehit düşerken, 5 gerilla da ağır yaralı olarak düşmanın eline geçti. Yine aynı gün Şırnak'ın Elmatepe mevkinde ARGK güçleriyle düşman güçleri arasında meydana gelen çatışmada 1 savaşı şehit düştü.

21 Ekim'de Çukurca yakınlarında ARGK gerillalarıyla sömürgeci güçler arasında başlayan çatışma uzun süre devam etti. TC, ağır kayıplar verdiği çatışmada sadece 1 erinin öldüğünü açıkladı. Gerillalar ise hiç kayıp vermeden geri çekildiler.

Yine aynı gün başka bir gerilla birliği de Uludere'ye bağlı Hılat kasabasına gerçekleştirildi devrimci operasyonda, ajan Kemal Benekli ölüme cezalandırıldı. Ve diğer ajan Şevket Benekli de yanına alarak, kayıp vermeden geri çekildi.

Kürdistan'ın diğer eyaletlerinde durum

Ulusal kurtuluş savaşımızın ana cephesi Botan olduğundan doğal olarak burada yaşanan gelişmeler büyük kazanımlar sağladı. Ancak diğer eyaletlerimizde yürütülen savaş da Botan Eyaleti parantezinde önemli gelişmeler yarattı. Bu alanlardaki somurgeli oldu gücüne ve kurullarına ciddi darbeler indirdi. Böylelikle somurgeli kurullar büyük oranda işlevsiz kılındı ve ulusal kurtuluşun kurumsallaşması ve otoritesinin tesisi sağlanarak, kitlesel başarılar sağlandı. Halk kitlelerinden, özellikle gençlik kesiminden ARGK'ye büyük katılımlar gerçekleşirken, bütün emekçilerde mücadelede duyulan sempati daha da derinleşerek ERNK komitelerinde örgütlenme büyük hız kazandı. Dolayısıyla bu gelişmeler, ulusal kurtuluşun silahlı savaş cephesi üzerinde de olumlu etki bıraktı. Önemli gelişmelerin yaşanmasına neden oldu. Böylece ARGK gücünün nicelik ve niteliksel olarak gücünü arttırdığından, kurtuluş savaşımız daha yetkin, doğruya en yakın olan vuruş tarzını kazandı. Yani Partimizin vuruş ve kazanma tarzı karşısında düşman gücünü hızlı bir dağılması yaşanıyor. Açık ki ülke genelinde yaşanan bu gelişmeler, düşmanı giderek daha da pervasızlaştırdı. Bunun sonucu olarak çeşitli komplo, entrika ve kitle katliamlarına başvurmaya başladı. Fakat başvurduğu her türlü çaba ve yöntemlere rağmen kurtuluş savaşını durdurmak bir yana, adeta gelişimini sürüklemekten başka bir sonuç vermedi ve veremezdi de.

Düşman, özellikle "İbrahimbey Dağlarına hepsini sıkıştırdım, imha edip, bilireceğim" taklidinden ötürü, bu eyaletimizdeki savaşın durumunun basına yansımaları engellemek için her tedbiri almış durumda. Fakat buna rağmen kurtuluş savaşımız bu engelleri aşarak, kendisini bütün boyutlarıyla ortaya koymaktadır. Bir aylık süreçte gerçekleşen ulusal kurtuluş eylemleri, kısaca vurgulanarak gerçekleri kanıtlamaktadır.

1 Ekim de Bingöl'ün Genç ilçesine bağlı Doğancağ köyü Eskimezra mevkisinde ARGK güçleri ile somurgeli kolluk kuvvetleri arasında çatışma çıktı. Saatlerce süren çatışmada düşmana çok sayıda ölü ve yaralı verildi; kırk kişiden fazla ARGK (Sani) (Cela) ve Şehruz UZUK (Dom) adlı yoldaşlar büyük kahramanlık örneği sergileyerek şehit düştüler. Ayrıca 1 savacı da yaralı olarak yakalandı.

7 Ekim günü Doğubeyazıt'ta Demirkapı köyüne baskın gerçekleştirilen bir gerilla birliği, aianlık yavaş köy muhtarı Baran Basut'u ölüme cezalandırdı. Daha sonra asimilasyon yuvası çok ilkokulunu açarak veron gerillalar, kayıp vermeden alandan uzaklaştılar. Yangını söndürmeye gelen itfaiye ekibinden bir askerin de gerillaların kurduğu tuzaktaki bombanın patlaması sonucu bacağı koptu.

8 Ekim gecesi Bingöl'ün Yamaç bucağına bağlı Uçkaya köyü yarılarında bir ARGK birliği ile somurgeli kuvvetleri arasında çatışma çıktı. Çatışmada düşmana ağır kayıplar verildi; kırk kişiden fazla gerillanın Vahtedin KİTAY (Veli), Abdullah BUCUCA (Necmi) ve adı öğrenilemeyen diğer bir gerilla şehit düştü. Somurgeliler ise kayıplarını sadece 1 polisi ölü olarak yansıttılar.

9 Ekim günü ARGK'ye bağlı bir gerilla birliği, Nusaybin'e bağlı Açıkköy ve İkkadim köylerine baskın düzenledi. Baskında çok koruculuğu yapan Şükrü Taşkın ve Mehmet Ali Akın ölüme cezalandırıldı. 1 korucu da ağır şekilde yaralandı. Ay-

rica asimilasyon yuvası olan Açıkköy ilkokulu ateşe verilerek yakıldı. Yine bir korucunun da traktörüne pallayı yerleştirilerek havaya uçuruldu. Bunun üzerine büyük askeri birliklerle operasyon başlatan somurgeli kolluk kuvvetleri ile ARGK gerillaları Akarsu bucağından kırsal kesiminde çatışma çıktı. Çatışma aralıksız sürerek sabaha kadar devam etti. Çatışmada 4 ARGK gerillası kahrmanca savaşarak şehit düştü. Somurgeliler, onlarca kayıp verdiği çatışmada 2 jandarma onbaşısını

öldüğünü açıkladılar.

Yoldaşlarımızın cenazelerini ailelerine teslim edilmemesi üzerine binlerce yurtsaver cenazelerini almak için Nusaybin'de eylem geçirdi. TC gösteriyi dağıtmak için binlerce polisi harekete geçirdi. Polislin rastgele kitlelerin üzerine ateş etmesine rağmen, kitleler soğuk ve tağlalar karşı saideyniye geçtiler. Böylece polis kitleleri indirmeyi başaramadı. Ve binlerce yurtsaver, yoldaşlarımızın mezar başına kadar yürüyerek, saygı duruşunda bulunduktan sonra dağıldı. Dağılma sonrası polis rastgele 60 yurtsaveri toplayarak gözaltına aldı.

10 Ekim'de Elbistan da yurtsaver ARGK gerillalarına karşı eylemleri gerçekleştire tutuklandı.

18 Ekim'de Bingöl'ün Genç ilçesine bağlı Yayla bucağına yakınındaki bir yerleşim alanına gelen bir gerilla birliği, önce çok korucularını etkisizleştirdi, köylülerle toplantı yaptı. Yapılan konuşmada koruculuk teşhir edildi ve mücadeledeznin geldiği düzey izah edildi. Ardından köylülerin onayı ile, korucu Ramazan Bengir öldürüldü. Köyde diğer iki korucu olan Kadir Şengir ve Abdülcebbar Özeki de gerillalar birlikte götürerek, daha sonra ölüme cezalandırıldı.

Mardin'in Savur ilçesine bağlı Başkavak köyü ilkokul öğretmenini ajan Fehiş Şoğut ölüme cezalandırdı.

Kızıltepe'nin Kanun köyünde bir ajanın evine baskın düzenleyen ARGK gerillaları Rıdvan, Cemil ve Doğan Çelik adlı 3 ajani ölüme cezalandırıldı.

Aynı tarihte Savur ilçesine girmek isteyen ARGK gerillaları ile kolluk kuvvetleri arasında, ilçe girişinde çatışma çıktı. Gerillalar, bir polisi ağır şekilde yaralayarak, ilçe merkezine geçmeye başladılar. İlçeyi bir süre kontrolledikten sonra ARGK gerillaları, daha sonra düzenli bir şekilde ilerle-ri döndüler.

Malatya'da üniversitede okuyan 8 öğrencinin, öğretmenleri birarake ARGK safına katıldıkları gelen haberler arasındadır.

Düşmanı kudurtan eylem!

Bir düşman ajanını açığa çıkararak ARGK gerillaları köy basarak, ajani ve işbirlikçilerini yargılayıp cezalandırdılar

5 Eylül 1989 Salı günü saat 21.00 sularında Mardin'in Nusaybin ilçesine bağlı Görentepe (Bizgür) köyüne üç ayrı koldan giren ARGK gerillaları, önce köy muhtarının evini basarak telsiz ve telefonunu etkisiz hale getirdiler. Ardından düşmanın işbirliği yaptıkları kesilen 2 kişi ile aynı köyden olan bir düşman sızmasını köylüler ile birlikte köy okulunun meydanına getirdiler. Burada düşman tarafından sızdırılan kişi, halkın huzurunda mahkemesi yapılarak suçunu itiraf etti ve suç ortaklarını, suçlarını yüzlerine okudu. Daha sonra ARGK propaganda ve ajtlaş-görevlisi, halka hitaben düşman sızmalarına karşı uyandırıcı ve ihareti aflatmemeleceğdrutuşunda konuşma yaptıkları sonra her 3 ajan ARGK infaz mangası tarafından kurşanla dilerle ölüme cezalandırıldı. Eylemden sonra uzun bir süre daha köyün etrafındaki kuşatmada bekleyen ARGK gerillaları, düşmanın olay yerine gelmeye cesaret edememesi üzerine sabaha doğru kuşatmayı kaldırdılar üstlerine çekildiler. Ancak güneşin doğmasından sonra o da büyük bir kuvvette olay yerine gelen düşman kuvvetleri, karışılarda kendi sızmalarının önünü sürünce çığna döndüler. Ancak tum saldı ve cabaları sonucaşık kaldı: ARGK birliğini, bu yerinde ve başanlı eylemi halkın gönlünde bayram havası estirdi.

Yukarıda özetle değinilen eylemin önceki gelişmeleri açıklığanda, önceki somurgeli özel savaşının nasıl başlatıldığını, oyanların nasıl fışkır-koyula sonuçlandırıldığını ve kendisinin darbe vurma hazırlığı içinde bulunduğru bir sırada PKK tarafından darbe yemesinin süyasi sonuçlarının nasıl büyüğü olduğunu, savun karşı-sında halkın ve kitlelerin coşkusunun nasıl kabarmarak Parti etrafında daha da kemetlendiği ve binlercesinin ayağa kalkmaya, safara katılmaya can attığı ortaya çıkacaktır.

Bundan bir süre önce eyleminin çeşitli alanlarında meydana gelen kimi yakalanmalarında elde ettiği istihbarat ve bilgiden de yararlanan düşman gücü, eylemde yitirdiği bir toplandı yapılaacağı sonucuna ulaştıktan sonra tüm olanaklarını ve istihbarat birimlerini, ajanlarını, işbirlikçilerini faaliyete geçirerek PKK'ye büyük bir darbe vurma hazırlığını ilçe girdi. Eylemimizde, düşmanın gece harekete, ARGK gerillaları tarafından sınırlandırılmış olduğundan, geceleyn dışarı çıkamayan düşman, planlarını gündüz darbe vurma üzerinde yoğunlaştırdı. Bunun için hazırlanan plana göre ARGK safına bir unsur sızdırılacak ve bu unsur, toplantının başlamasından sonra bir gün-gündüz vakti kaçarak düşmana haber verecek ve düşman da zaten teltike hazır beklediğinden derhal toplantı yerini kuşatacak, arayıp da bulamadığı darbeyi istihbaratı vuracaktır.

Bunun için olanaklar seferber edildi. Daha önce düşman askerinin bir süre komutanlığı ve bu süre zarfında çok defa kendisine bir ajan yapı oluşturgudu Bizgür köyüne atılmıştı. Bu iş için de Tınate köyünden işbirlikçi ajan ve çetebası ajan Salihko ve Küllük adlı hain unsurlar görevlendirilerek harekete geçirildi. Salihko ve Küllük adlı çetebası hainlerin Bizgür köyüne ajanlaşmayı derinleştirip köylülerle koruculaştırma çabaları olduğundan, kendilerine sızdırılacak bir zavallı bulmakta pek güçlük çekmediler. Her

şeyden önce Parti safına sızmayı kabul edecek kişiyi ya çok bilinci bir düşman unsuru, ya da toplumdun hep dıışlanmış bir zavallı kişi olması gerekirdi. PKK'nin de beş yıllık savaş tecrübesi temelinde, düşmanın özel savaş taktikleri karşısında onu boşa çıkaracak denli güçlendiğinin bilincinde olan düşman, Kürt insanının eski toplum yapısı içerisinde kişilikleştirmiş durumunu ve Partinin bu kişiliklere karşı vermekle olduğu sabırlı, kararlı savaşımı dikkate alarak, safıra bilinci bir ajan yerine kişilikleştirmiş birini göndermeye uygun buldu. Kendilerince safırdı bu tür kişilerin yetmezlikleri, hala ve eksiklikleri, onların kişilik sorununa bağlanacak, böylece esas yarları olan aianlık konumları görmezliklenerek açık kapı burulacaktır. Nitekim böylece durumlarda daha önce de yaşanmış, biri aynı köyden önceye, birkaç unsur safırdı bu niyetle gelmiş; ve Partinin iyi niyetli yaklaşımlarını kötüye kullanarak bir kaç gün kaldıktan sonra kaçmış ve bildiklerini düşmana aktarak kimi sızgınlardan elde geçmesinde, işgilleri deşire olmasına ajan rol oynamıştıdır. Bu da kitleler üzerinde olumsuz etki yaratmıştı.

Düşmanın bu yönlü çabalarının farkedilmesi üzerine, salihko daha da çelişkilendirilme tedbirini alan PKK militanları, daha toplantının yapıla-çağı yere varmadan önce Bizgür köyünde safıra katılan ve her fırsatta gönüllü katıldığı beliren Fehişko adlı unsurun üzerinde dikkatli yoğunlaşarak denetim ve takip işlemlerini sürdürdü. Kendisine bu durum sezdirmişinden eylemine başlanıp silahlı olarak, konumunun daha da netleşmesi beklendi.

Eylemimizde, PKK gücünün belirlenen noktaya gelip toplanmasıyla birlikte, Parti Önderliği'nin "İyi planları, iyi yürütülürse her toplantı büyük bir eylemdir" çözümlemesinden hareketle, toplantı için gerekli tüm önmeler kollektif bir çaba ve planlı bir görev dağılımıyla alındı. Dış güvenliği yanısıra, Fehişko adlı sızmanın başında da bir arkadaş grubu görevlendirildi. Nitekim eylem gücünün biraraya gelmesiyle birlikte, bu unsurdan bir tedbirliklik baskıkarı vermede duramaz oldu. Sık sık tuvalate gitmek istemeye, yemek yemeyerek kendini hasta rolüne kymaya, dışarıdan arkadaşları

ötede izbe yerde uykuya çekilmeye, uykudaymış gibi görünerek arkadaşların konuşmalarını dinleyip tavırlarını gözlemleme başması üzerine, güvenlik görevlisi arkadaşlar da denetimlerini arttırdılar.

Nitekim yöreden alınan istihbaratlar, durumu daha da netleştirmiyordu. Düşman bir yandan bazı geçiş noktalarını yığınakları yapıp köylerin etrafına pusus atarken, diğer yandan ise gündüzleri de yüksek noktalara gözcü karmaya başlamıştı. Salihko gibi çetebası hainler de halk arasında liğilde olduğum insanların kulagina gidecek şekilde, "PKK'lilere söylenen ulusal teslim anlamak istiyorum" tarzında haber yollararak arkadaşlarını hangi alanda olduğunu tesbit etmeye çalışmaktadırlar.

Daha toplantının ikinci günü bir helikopter gökte serse serse dölmeye, uçukdaymış Fehişko adlı sızma, "daha ne bekliyoruz, haydi kaç" talimatını sezdirmeye başladı. Ancak Fehişko, bu talimatı almayacak denli denetim altındaydı. Nihayet soruşturmasıyla görevlendirilen bir arkadaşın çok kısa bir sorgulanmasıyla zaten önceden durumu anlaşılmış olan Fehişko, suçunu itiraf ederek alı dilmeye başladı. İtirafın bnda kaydedilen sızma unsuru, İtref verince alıcağı görevini did getiren sözlerini kısaca aşağıya aktarıyoruz:

"İki gün önce korucu olmak için başvurmıştım, bu arada askerlik yollamam da gelmişti. Eminik Eio adlı şahıs gelip bana karakolda istendiğini söyledi. Akşam karakola gittim. Salihko, Küllük ve Asstubay oradaydı. Bana, Apoculann içine gireceksin, ben de Kürdüm, sa-

vaşmak istiyorum" diyecek, birkaç gün içinde kalacağın, sızgınları, kaldıkları yerleri ve ilişkilerini öğreneceksin; sonra hepsinin toplantı olduğu bir gün, gündüz vakti aralarında kaçıp en yakın karakola hane vereceksin. Bunun karşılığında sana iki milyon lira vereceğiz. Ancak, şimdi beşyüzden lira veriyoruz. Başarığın zaman geri kalan parayı da veririz:

O gün Apocul köye gelip köylülerle toplantı, zaten bir gün önce de gelip bir-iki eve uğramıştım. Bu kez geniş bir toplantı yapıp, safıra katılacakları olup olmadıklarını sorduk. Ben, katılacağımı bildirdim:

randevulaştık. Bu arada aldığım boşyüzün lirayı eve götürüp annerne verdim. Bu parayı nereden getirdiğimi sordu. Ona astubay ve Salihko'nun verdiklerini, PKK içinde birkaç gün kalıp kaçtından sonra bir buçuk milyon lira daha vereceklerini belirttim. Annem, affının diyerek parayı aldı ve bana yol parası olarak otuzbeş bin lira verdi. Ben de köyden ayrılıp şehre gittim ve bir araba tutarak randevu noktasına giderak, orada saflara katıldım. Bana çok iyi davrandılar, elbise giydirdi silah verdiler. Her şey yolunda gidiyordu. Birkaç gün sonra tüm hal ve hareketlerimi kontrol ettiklerinden farkına vardım. Kaçmak istiyordum, ancak surekli yanımızda bulundurdum, beni yalnız bırakıyorlardı. Görevi olan, Senin her şeyini biliyoruz, haydi konuş dediğinde, suçumu itiraf ettim. Bu işe akıtsızlığımdaya başladım. Pışmanım."

olduğundan, yakayı ele vermekten kurtulamamıştı. Bu kişilik halkın huzuruna çıkartıp tirafı yaptırıldığından halkın, "Bunun size yaramayacağını biliyorduk. İhaneti affetmeyin" diye Kürdistan geçreğini dile getirmesi üzerine, Fehimko (Fehmi Duman), kendisine 35.000 TL değer biçen suç ortağı annesi Rabia ve aynı durumdaki haberdar olan, ikinci bir sızmaya hazır hale getirilen Eminko (Eminek Eto) adlı şahıslar, ARGK infaz mangası tarafından kurşuna dizilerek ölüme cezalandırıldılar.

Halk ayağa kaldırılarak, "Bijî Partiya Karkerên Kurdistan", "Bijî Serok Apo", "Xiyamet mirine, nayê efukirin" sloganları eşliğinde evlere dağıtıldı. Evlerine açıldan halk, "Em dawazın tun tim wilo bîkin Destê we eşê nebinê" diyerek sevincini dile getirdi. O gece sabaha dek koyu kışmarda altında tunda ARGK gerillaları, düşmanın olay ye-

sunda güçler alanlarına aktarıldı. Ve ardından toplantının ilk öünü bölge gücüyle Binkê köyü basılarak, düşmanın ajan, sızma ağına büyük bir darbe vurma ile pratigé yansıtıldı. Böylece PKK'nın doğru, devrimci çizgisinin sınırlı uygulandığını bile düşmana nasıl büyük darbeler vur-maya yetkin olduğunun pratikte kanıtı olan bu eylem, bir yandan halkın PKK'ye olan güvenini pekiştirdi, diğer yandan da Fehimko kişiliğindeki unsurlara da düşmanın oyununa gelmelerine dair bir uyarı oldu. Aynı zamanda düşman da PKK'nın böyle kolay oyuna gelen, kolay yutulun bir lokma olmadığının bilincine varmış oldu. PKK, bugüne dek olduğu gibi, bundan böyle de ihaneli efmeyecek ve düşman kolay yutulun bir lokma olmadığını pekiştirerek, saflarını daha da netleştirip özgürlüğe ve saflarısızlığa doğru zaterle yürüyecektir.

görev bölümüne gittiler. Zira planın yapılmasında ve uygulamasında en ufak bir aksaklık durumu, köyün Awevge karakoluna ve Mar-din-Diyarbakır karayoluna çok yakın olması nedeniyle eylemi başarıyla sonuçlandırılabilirdi.

Nitekim ARGK birliği köye yaklaşıldığında koku alan köpeklerin havlamasıyla, köy muhtarının evinde bulunan projektörle köyün etrafı taranırken, diğer yandan da korucular taşlardan örme pusularına girip tetikte beklemeye başladılar.

Buna rağmen ARGK gerillaları, planı cesaretle yürüterek muhtarın evine dek sızmayı ve içeriye baskın düzenleyerek köy muhtarı ile nöbeti bekleyen bir köy korucusunu, daha silahlarına davranmaya fırsat vermeden etkisiz kılp teslim aldılar. Aynı zamanda köyün ağasının oğlu olan köy muhtarı ile korucu kişilerin tek tek korucularının evlerine baskın yaptım, ancak korucuların evde olmaması üzerine köy muhtarına pusular tiratı ettirilmiştir ve korucular bu kez pusularda tek tek basılarak, üstelik hiçbir çatışmaya fırsat vermeden teslim alındılar. Silah, şarjör, kurşun ve gocukları alınan köy korucuları muhtarın evine toplatılarak, kendilerine, düşmanın özel sav-kaşımı, köy koruculuğu, politikası ve Kürt insanları üzerindeki oyunları anlatıldıktan sonra, şanlı 15 Ağustos yıldönümüne birlerce şehitlerimizin huzurunda bir dakikalık saygı duruşunda bulunduruldu. Ayrıca her beraber, "Bijî Partiya Karkerên Kurdistan", "Bî xwîn, bi can em bi terene ey Serok" sloganları atıldı.

Bir daha köy koruculuğu yapmaya caktıkları dair namus sözü verdiklerinden, ARGK gerillaları eli sıkışık kucaklaşarak serbest bırakıldılar. ARGK gerillaları, komşu köyün korucularına da uyarı mesajı gönderdikten sonra, kamulaştırılan silah ve malzemeleri ağı köyden ayrıldılar. Köyüler de, "Xwedê ji we raz be, we em ji we belê xelaskir" diye gerçek konularını belirtiyorlardı.

Olaydan sonra yoğun operasyona geçen düşman gücü, gerillaların izine dahi rastlamayınca, çareyi korucuları tutuklayıp işkenceye almakta buldu. Ancak iflas eden köy koruculuğu politikasını artık diltirmesi mümkün değildi. Nitekim bu olayın hemen ardından PKK militanlarının çağırısına kulak veren 11 köyün korucuları, düşmanın silahlarını yüzüne tiratarak, şunları söylüyorlardı: "Biz artık onurumuzla yavaşmak istiyoruz. Bizi oyuna getirerek bu iyi insanlara karşı silahlandırdınız. Onlara karşı silah aldığımız halde, köy basıp bizi teslim aldıkları halde öldürmedikler gibi, üstelik bizimle kucaklaşıp ayrılıyorlar. Sizler ise onlara kurşun sıkmadığınız için bize işkence yapıyorsunuz. Demek ki kötü olan, terörist olan, siz devlet askerlerisiniz. Apocular ise yalrıdır, bizedir. Artık bu pis silahları bir daha almayacağız."

Düşmanın tüm ısrar ve tehditlerine rağmen, silahları bırakıp dönen köy korucuları, her fırsatta artık huzura kavuştuklarını belirtiyorlar.

-Yaşasın PKK!
-Bijî Serok Apo!

Ancek Kurdistan'da pışmanlık da duyuma hiçbir ihanet cezasız bırakılmamıştı. Kişilik olarak baş par etmeyen Fehimko adlı sızma, kendisini 500.000 TL'ye satmış, anası da ona değer olarak 35.000 TL biçmişti. Halk arasında yapılmış araştırma-lar sonucu, bu kişilik toplum içeninde kesinlikle yer edinememiş, hep dışlanmış, hep köşeye atılmıştır. Evde ailesiyle, komşularıyla, hatta köylülerıyla hiçbir zaman geçinememiş, hep onların beddualarına muhatap olmuş, köyde artık barınmadığından metropolde çalışmaya gitmiş, ancak grıdık her işte dikiz tutura-mayarak kovulmuş. Bu arada yeniden köyüne dönmüş, ailesi "ne de olsa oğlumuzdu" diyerek onu ev-barkı sahibi etmeye evlendirmeye kalkmış, ancak bu evlilik iki günden itibaren bir uyumsuzluk içinde yuru-muş ve birkaç ay sonra nefrette terk edilmiştir. Böylece toplum içinde hiçbir insanla geçinemeyen bu kişilik, hayvanların arasına çoban olarak verilmiş, ancak kısa bir sürede on-larla da geçinemeyerek kimsinin kaybolmasına kimsinin, kurtlara yem olmasına yol açmış ve nihayetinde hayvanlar arasında da kovu-larak ailesinin başına bela bir tarzda eve kapamıştı. Bu ki düşmanın satın almasına dek böyle toplumdışı ola-rak kalmıştı. Her yönüyle zararı ve üzerinde oynanması kolay olan bu kişilik, düşmanın istahını kabartmış, önce onu köy korucusu yapmaya kalkmış, ardından mertebesini daha da yükselterek PKK içine sızdırma işiyle görevlendirerek, bunun sonu-cunu keyifle beklemeye başlamıştı. Ama bu unsur, toplum içinde ne kendine, ne başkasına ve ne de bir hayvan sürüsüne dahi yarayamayan Fehimko kişiliği, düşmanın da işine yarayamayacak denli düşürülmüş

rine gelmeye cesaret edemediğinin görünce kuşatmayı kaldırıp üstlerine çekilmek üzere köyden ayrıldılar.

Ertesi gün, gündüz vakti köye giden düşman, PKK'ye büyük bir darbe vurmak için bulun umudunu bağlamış olduğu Fehimko'nun cese-diyle karşılaşıp, kudurup çığına donerek halka saldırıya ve kınını ona boşaltmaya kalkıştı. Ancak düşmanın tüm sorgulama, işkence ve tehdit çabaları sonuçsuz kaldı.

Düşman, PKK toplantısının sona erdiğini ve bu eylemin de onun, başarısının işaret olduğunu sez-mekte gecikmeyecek, hiç olmazsa görev yerlerine dağılmakta olan ARGK güçlerine bir darbe vura-bilmek amacıyla köy korucuları ve özel timlerden oluşan büyük bir as-ker gücünü helikopter ile panzerler eşliğinde harekete geçirerek tüm geçiş noktalarına, köy çevrelerine pusular atıp iki günlük geniş çaplı bir operasyon başlattı. Ancak tüm ça-baları boşunaydı, Zira Parti Önderli-ğinin talimatı harfların uygu-lanıyor: "İyl planlarız, İyl yürütürölüz, her toplantı büyük bir eylemdir."

Gerçekten de uzun bir hazırlıktan sonra eylem gücünü biraraya geti-ren toplantıda, yedi gün boyunca eyletlin kadeni tartışıldı. Geçmiş pratik, Parti Önderliğinin yeni çö-zümlerini doğrultusunda özeleştiriyi tabi tutuldu. Eyletlin tüm bölümleri ve alanları ile tüm kadro ve savasçılar bir bir ele alınarak tüm özellikleri itibarıyla değerlendirildiler. Hangi kadro ya da savasçının hangi alanda nasıl bir görev başları olabileceğinden dair yoğun tartışmalar geliştirildi. Nihayetinde birçok görev ve konum ile yer değişikliği yapıla-rak, yeni görev bölümü doğrultu-

**ARGK
gerillaları
köy
korucularını
pusuda
bastı**

Tek kurşun dahi sıkmaya fırsat bulamayan köy korucuları, çareyi teslim olmakta buldular.

Ağustos ayının ilk yarısında şanlı 15 Ağustos zafereimizin beşinci yıldönümünde Mar-din'in Mazıdağ ilçesine bağlı Hetwan köyünü basan ARGK birliği, köy korucularını etkisiz hale getirerek, 10 adet G-3 marka otomatik tüfek ve bunlara ait çok sayıda şarjör ve mermi ile 5 gocuk kamulaştırdı. Teslim olan korucular, koruculuğu bırakacaklarına dair söz verdikten sonra serbest bırakıldılar.

Düşmanın köy koruculuğu ağına darbe vurmak ve 15 Ağustos zafere-mizi bir eylemle kutlamak amacıyla harekete geçen ARGK gerillaları, istihbarat ve keşif çalışmalarını yürü-türerek Hetwan köy korucularının silahsızlandırılmasına yönelik plan geliştirmeye başladılar. Daha önce de aynı ilçeye bağlı Teokê ve Qerê köylerine baskın yapılmış ve 5 köy korucusu silahsızlandırılarak serbest bırakılmıştı. Bunun üzerine gerek düşman, gerekse köy korucuları ted-bir almaya başlamış, herhangi bir baskına karşı hazır halde beklemeye başladılar.

Bunu bilerek ARGK gerillaları, sağ-lıklı bir keşif ve istihbarat aldıktan sonra, kolektif bir plan çıkararak

ABDULLAH ÖCALAN

SEÇME YAZILAR

CİLT-IV

ÇIKTI!

WEŞANÊN
SERXWEBÛN

**SERXWEBÛN
Abone fişi**

Adı, Soyadı:
Adres:

6 Aylık

Almanya içi:

DM 18

☐

Almanya dışı:

DM 20

☐

Abone hesap numarası:

Stadsparkasse-Köln

Konto Nr.: 174 21 96

BLZ: 370 501 98

1 Yıllık

Almanya içi:

DM 36

☐

Almanya dışı:

DM 40

☐

Yazma adresi:

SERXWEBÛN

Postfach 10 16 83

5000 Köln 1

NOT: Bu fişi doldurarak ödeme makbuzu ile birlikte yukarıdaki yazışma adresine gönderiniz.

Başta 1. sayfa

dayandırılarak çeşitli asılsız suçlarla getirilen, Hüseyin Çelebi, Selahattin Çelik, Mustafa Ertel, Selahattin Erdem, Yasin Gedik, Hasan Hayri Güler, İbrahim Kadah, Ali Haydar Kaytan, Meral Kadir, Ali Sapan, Mehmet Yıldırım, Erol Kedik isimli Kürt politikacıları ile birlikte Ali Aktaş tutuklu olarak yargılanırken, yurtseverlerinin Hasan Engizlek, Ali Şaşı ve Bozan Öztürk ile tutuksuz yargılanmaktadır. Ayrıca Kemal Güngöze ve Ekrem Güngöze isimli kişiler de bu davada tutuklu olarak yargılanmaktadır. F. Almanya emperyalizmin kendilerine teslim edilmesini istediği Kasım Kılıç'ın ise Fransa'da yargılanacağı bildirilmektedir.

Mahkememizin başlayacağı 24 Ekim tarihinden önce, sömürgeci ve emperyalist güçler kamuyu, Kürdistanlı politikacıları karşı şartları için basın-yayın organlarından yoğun bir kampanyaya başladılar. F. Almanya'nın dört bir yanında polis güçlerinin alarma geçirdiğini, her tarafta olağanüstü güvenlik önlemlerinin alındığını söyleyen basın, "tehlikeli bir terör davası" imajını yaratma çabasına girdi. F. Almanya devleti de mahkeme salonunda milyonlarca mark harcararak yaptığı düzenlemelerle bu imajı çok önceden yerleştimeyi gayretli işine girmiş; tutuklular için özel cam balmeler ve pencere-siz cezai tam bir zindanı andırın bir mahkeme salonu hazırlamıştı. Diğer taraftan, Kürdistanlı yurtseverlerin, ulusal tutuklu mücadelesi ve tutuklu önderlerine sahip çıkmasını engellemek için baskı ve gözdagi furanış; yoğunlaşmış; ev ve dernek baskınlarını, gözaltına almaları ve tehditlerle etkisiz kılma çabalarını had safhaya vardırmıştı. Ev baskınları ve gözaltına almalar, polisler açıkça yurtseverlerin PKK'ye ve tutuklu Kürt politikacılarına sahip çıkmaalarını istemiş, aksi halde daha ağır uygulamalara maruz bırakacakları tehditlerinde bulunmuşlardı.

Bütün bu saldırı, tehdit ve kamuyu yanıltma çabaları, F. Alman emperyalistlerinin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve önderlerini duyduğunu kını olduğu gibi, onun kıkmazı ve korkusunu da ele vermiştir. Nitekim, 24 Ekim tarihinde açılan F. Almanya-PKK Davası sırasında yaşananlar, F. Alman emperyalistlerinin şahısları Nazi ruhunun ve Kürdistan halkı ve devrimcilerinin sömürgeciğe karşı olduğu gibi, emperyalizme karşı da direnme kararlılığını ve buyuğmezmezliğini belgesi olmuştur.

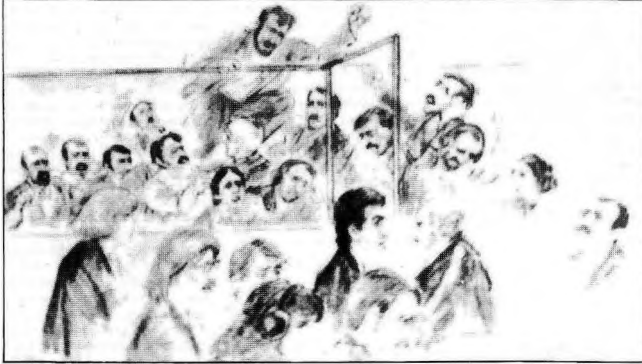
Mahkememizin başlayacağı sabah saatlerinde mahkeme salonu önüne akan eden, Kürdistanlı yurtsever emekçi, kadın, çocuk, genç-yunboy gösteriler yapmış, bildiriler dağıtmış, bayrakları, pankartları ve sloganlarıyla Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve tutuklu Kürt politikacılarına sahip çıkışını ve içkacığını haykırmıştı. Halayları ve sloganlarıyla mahkeme salonunun önünü bir miting alanına çeviren Kürdistanlı yurtseverler, Kürt politikacıların terör ve yalınz olmadıklarını, bütün bir halkın ıradesinin temsilcileri olduklarını ortaya koymuş; kamuyu etkilemede önemli bir rol oynamışlardır.

Yine, birçok ülkeden gelen delegasyonlar mahkemeye bizzat, ılemlere ılemlere mahkeme salonunda yer almış; başta Yunanistan, Kıbrıs, ve İsvetçim olmak üzere birçok ıkleden devlet ılemlere mahkemeye gösterdikleri ılıg ile, Kürdistan halkı ve önderlerinin emperyalizmin ve sömürgeciğe karşı mücadelesinde yalnız olmadıkları, ılemlerinde pratikçe göstermişlerdir. Bu durum, daha baştan F. Almanya-PKK Davası'nın dünya ılemleri demokratik

HİTLER RUHU BİR KEZ DAHA HORTLATILMAYA ÇALIŞILIYOR! BATI ALMANYA-PKK DAVASI BAŞLADI

Tutuklu Kürt politikacılar hep bir ağızdan haykırıyor:

- "Biz PKK bayrağı altında insanlık cumhuriyetinin vatandaşlarıyız."
- "Kürdistan halkının PKK önderliğinde gelişen bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini hiçbir emperyalist güç önleyemez. Zafer bizimdir."

kamuyuna mal olduğunu, bu dava etrafında Kürdistan halkı ile dayanışmanın giderek güçlenerek kaydedeceğini ortaya koymuştur. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve önderlerini dünya kamuyundan tecrit etme ve sahte iddialara dayandırarak yargılama, amaçlarına rahatça ulaşma hülyaları kuran emperyalizm böylece zorlu bir dava ile karşı karşıya olduğunu daha ilk gününden iyice görmek zorunda kalmıştır. Dünya basın-yayın organlarının da mahkemeye ilgisiz büyük olmuştur; F. Almanya tarihinin en büyük siyasal davası olarak nitelendirilen PKK Davası'ni izlemek üzere, çeşitli ılıkerin ajans, gazete ve televizyon muhabirlerinin oluşun 50 doayırdayan gazeteci mahkemede yer almıştır.

F. Almanya-PKK Davası'nın açıldığı 24 Ekim'de yaşananlar, bu mahkememizin emperyalizm, sömürgecilik ve ılıbirlikçileri ile Kürdistan halkı, ındelerini ve dost güçleri arasında kıyasıya bir mücadele alanı olacağını açıkça gözler önüne sermiştir. Yine, faşizm ile ulusal kurtuluşculuk ve insan haklarının kıyasıya bir savaşının yaşanacağı belgelenecektir. Mahkeme salonunda bizzat gazeteciler, gözlemciler ve yurtsever Kürdistanlıların gözleri önünde Hitler faşizmi ve Türk sömürgeciliğinin insanlık ve halk düşmanı yüzü, yasa ve kural tanımazlığı, Kürdistan halkı şahsında hakları dısmamışlığı kutsuzca sergilenmiştir. Sergilenen bu ruh, mahkememizin, ilk gününden itibaren çağıştımsal bir ortamda geçmesini de birlikte getirmiştir.

Mahkeme salonuna getirilen Kürdistanlı tutuklu politikacılar, 12 metre genişlikte, 2 metre derinlikte özel yapılmış bir camlı bölme konularak, avukatları ise ayrı bir bölme tutturularak bağılantıları kesilmiş; tutuklu devrimcilerin balmesine yerleştirilen gardiyanlarla ilişkisi baskı ortamı oluşturulmuş; ılıletişim bozuk mikrofonlarla sağlanmaya çalışılmıştır. Hiçbir hukuk kuralı ile bağdaşmayan bu uygulamalar karşısında tutuklu yoldaşlarımız ve avukatları yerlerine oturmaya reddederken durumun protesto etmişlerdir. Avukatlarından Michael Schubert söz alarak şunları söylemişler: "Müvekkillerimizi kam kafesi içine aldınız ve bizleri kendileriyle ılıgözme olanakından yoksun bıraktınız. Müvekkillerimizde aramızca cam duvar çekilmiş böylesine anti-demokratik ve hukuk kurallarına ay-

kırı bir duruşmada yerimize oturmaya reddediyoruz. Aramızdaki cam perde kaldırılmazsa, duruşmaya müdafisi olarak katılmıyacağız." Avukatları bu sözlerine, tutuklu yoldaşlarımız da "Kahrolsun sömürgecilik ve emperyalizm!" Vur giriliv vur, Kürdistan'ı kur! Söylerler ve "Biz PKK bayrağı altında insanlık cumhuriyetinin vatandaşlarıyız", "Kürdistan halkının PKK önderliğinde gelişen bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini hiçbir emperyalist kuvvet önleyemez. Zafer bizimdir" sözleriyle eşlik ettiler.

Bu arada yoklama yapmak isteyen emperyalist mahkeme heyeti: tekletirlerdi arızalandı kaynaklanan anlaşmazlığı bahane ederek gardiyanları yoldaşlarımızın üzerine saldırdı. Gözlemciler, gazeteciler ve yurtseverlerin gözleri önünde yoldaşlarımızı yönelik saldırıya girişimleri, tüm davetliler ve yurtseverlerce lanetlenirken yoldaşlarımız da direniş sloganlarıyla emperyalizmin faşist uygulamalarını lanetlediler, devrimci marşlar söyleyerek direnişlerini sürdürdüler. Cam bölme içinde yoldaşlarımızı saldırıan gardiyanlar, duruşmaya aravemmesinden sonra hücrelerde de işkencilerine devam ettiler. Duruşma tekrar başadığından söz alan avukatlar, yoldaşlarımızın doktor kontrolünden geçirilmesini istediler.

Duruşmanın tekrar başlaması ardından yeniden söz alan avukatlarından Michael Dietrich şunları söyledi:

"Ben Türkçe'deki mahkemelerde de buna benzer davaları izledim. Orada bile bu mahkemede kadar seri ve hukuka, anayasama ya aykırı önlemler alınmamıştı. Almanya tarihinde böyle bir duruşmanın yapıldığı görülmemiştir. Tutuklular avukatlarından ayrı tutulmuş. Duruşma başka bir salona alınmış. Tutuklularla avukatlarının yanyana oturmaları ve aralarında birer tecrüman bulunması imkân verilmiş. Aksi takdirde avukatların savunma görevlerini yerine getirmeleri engellenmiş olacaktır. Cam bölme her sanığın başında birer gardiyan bulunması da görülmüş şey değildir. Bu sanıklar üzerinde psikolojik baskı yapar. Sanıkların mikrofonları hakimlerin kontrolü altında. İstedikleri zaman mikrofonu kapıyabilir. Böylece sanıkların kendilerinin savunma haklarını verimliliği oluyor. Savcı, müvekkillerinin Almanya çapında bir suikast hazırlığı içinde olduklarını söyleyerek, kamuyu korkutuyor,

müvekkillerimizi azılı birer canavar gibi göstermek istiyor. İnsan şerefi ayakları altına alınıyor."

Bütün bu insanlık dışı uygulamaları yanısıra, mahkememizin ılıgıştıkları emperyalizm ve sömürgecilerin lehine çevirmek, yoldaşlarımızın savunma haklarını ellerinden almak için, çeşitli yöntemlere başvurulmaktadır. Mahkemelerin açılmasından önce tutuklu Kürt politikacılarını her türlü savunma malzemeleri ve dokümanlarından yoksun bırakarak, savunmalarını hazırlamalarını engellemeye çalışan emperyalistler,

mahkeme açıldıktan sonra da bu yönüyle uygulamaları sürdürmektedirler. Yoldaşlarımızın kendi savunmalarının yine tutuklu yoldaşlarımızın temsil edilmesini, "kollektif savunma kapsama giriyor" gerekçesiyle reddeden F. Alman mahkeme heyetinin kendisi saptadığı ve görevlendirildi tercemaları ise bu görevin gereklerini yerine getirmekten uzak bulunuyor. Emperyalistler ve sömürgecilerin amaçları doğrultusunda programlarını robotlar konumunda olan tercemalar, tutukluların sözlerini çarpıtarak çevirmek, böylece savunmaları özünden boşaltıp tutukluların aleyhinde kullanılabilecek şekilde yansıtmaktadırlar. Ayrıca, Türkiye'de bazı tercemaların da bizzat sovrusturmalarda yer aldıkları, Türk ve Alman istihbarat ılıgriyürleriyle karşılaştıkları ve yurtseverlerin evlerinin basılması bizzat rol aldıkları kanıtlanmıştır bulunuyor. Bu unsurlar da Türk devleti ile aynı çalıştıklarını açıkça ılıtır etmektedirler. Bütün bunlar karşısında, tutuklu Kürt politikacıları ve avukatları bu tercemaların hiçbir mahkemede görevlendirilmesine karşı çıkmış, durumu protesto etmişlerdir. Bugüne kadar yapılan duruşmalarda en çok tartışılan konusu bu olmasına karşılık, henüz bir çözüm getirilmemiştir gibi, faşist Türk sömürgecilerinin izinden yürüten F. Almanya mahkeme heyeti savunmaların özünde halinde sunulmasını istemiş; buna karşılık yoldaşlarımız: "Bunun Diyarbakır zindanlarında Türk sömürgecilerince uygulanan ve savunmalarını engellemeye amaçlayan bir yöntem olduğunu" belirtirken, reddetmişlerdir. Bu durum üzerine, emperyalist mahkeme heyeti, yoldaşlarımız ve avukatlarını tehdit ederek, böyle devam etmeleri halinde farklı önlemlere başvuracaklarını söylemişlerdir.

F. Alman emperyalistlerinin hukuk dışı ve faşist uygulamaları avukat

surununda da kendisini ortaya koymaktadır. Tutuklu Kürt politikacılarını savunmakla görevli avukatları bulundukları halde, F. Alman devleti mahkemeleri kendi çıkarları doğrultusunda yönlendirebilmek ve gerçekliği iddialarını sonuca götürebilmek için, tutuklu yoldaşlarımızı "savunacakları" iddiasıyla devlet avukatlarından bir grubu görevlendirmiştir. Ancak tutuklu yoldaşlarımız ve avukatları devletin atadığı avukatları reddederken onları tanımadıklarını ifade etmişlerdir. Bu avukatları, kendilerine verilen görevi reddetmeye çağırın Kürt politikacıları, onların duruşmalar sırasında söz alıp konuşmasına, soru sormasına da izin vermemiş; kendilerini temsil etme yetkileri olmadığını ifade etmişlerdir.

Bütün bu hukuk dışı yöntemlerin yanısıra, F. Alman emperyalistleri, kamuyu yanıltma çabaları içine girmekte; mahkeme savcısı tehdit altında bulundukları iddiasıyla faşist uygulama ve önlemlerine haklılık kazandırmaya çalışmaktadırlar. PKK ve PKK'ileri "terörist" olarak lanse etme çabasının bir parçası olarak geliştirilen bu iddialar karşısında söz alan tutuklu Kürt politikacılarından Ali Haydar Kaytan şunları söylemiştir: "Öncelikle bu davanın düşmesini istiyoruz. Bu davanın mahkemeye reddini de istiyoruz. Sayın Federal Savcının PKK'nin kendisini tehdit ettiğini ileri sürmesiyle, bu dava açılmıştır. Bu sözlerin arkasında PKK'ye yönelik komplolar vardır. Yeri geldikçe bunların başlıklarına da değineceğim. F. Almanya surekili olarak PKK tehlilesinden söz ediyor. Ve F. Almanya toprakları üzerinde Kürtlere karşı savaş sürdürüyor. Bu Alman emperyalistlerinin PKK hakkında yeni kompolar kurmasını kaynaklanıyor."

Büyük hesaplarla açılan F. Almanya Davası, daha şimdiden emperyalistlerin başını ağrıtmaya başlamıştır. Tutuklu Kürt politikacıları, mahkemeyi emperyalizm ve sömürgeciliğin yargılandığı bir platforma dönüştürme kararlılıklarını dile getirip uygularken, kamuyu da bu hukuk ve insanlık dışı davanın aleyhinde giderek daha fazla sesini yükseltmeye başlamıştır. Bazı F. Alman gazeteleri de böyle bir davanın gerçekten gerekli olduğunu iddia etmiş, yargılanan terörist oldukları için mi yoksa PKK'ye karşı yürütülen mücadele gereği mi yargılandıkları şeklinde soruları ortaya atmışlardır. Yine, mahkemeye gözlemleri olarak katılan bir Fransız hukukçu mahkemeyi Nürnberg mahkemelerinin (nazilerin yargılandığı dava) intikamının alınması olarak değerlendirmiştir. Mahkeme salonundaki saldırılar ve teknik önlemlere tanık olan çeşitli uluslararası gözlemciler, buradaki uygulamaların eşi görülmemiş hukuk ve insanlıksız uygulamalar olduğunu dile getirmişlerdir.

Bütün bu gerçekler de açıkça gösteriyor ki, F. Almanya-PKK Davası: insanlığın ve halkların hakları davası; savunmalarla, onlar karşı bir hüküm altında tutulma isteyenler arasındaki kıyasıya savaşın bir parçasıdır; uyusal ve sınırlı kurtuluş için çağışları, kapitalist egemenliği yaratmak isteyenlerin savaşır.

Ve yine bu dava, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve önderi PKK'yı imha etme planının bir parçası; NATO güçlerinin ortak eylemi-

dir. Ancak bugünden açıkça sergilenen bir gerek vardır: F. Almanya-PKK Davası'nda yargılanan ve mahkum edilen, emperyalizm, sömürgecilik ve her türden ılıbirlikçilerdir. Kuzanan ise Kürdistan halkı ve tüm dünya insanlığı olacaktır.

F. Almanya-PKK Davası'na gözlemci olarak katılan bazı dostlarla yaptığımız röportajları yayınlıyoruz

"Bu dava, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı bir davadır"

Kıbrıslı milletvekili Panayotu:

"Bu dava uluslararası hukukla bağdaşmıyor"

Serxwebûn: Okuyucularımıza kendinizi tanıtır mısınız?

Panayotu: Ben Kibris Demokratik Partisi'nin milletvekili ve avukatım. Bu davada özgürlük uğruna verdiğiniz mücadeleyi destekliyorum ve dayanışmamı iletiyorum

Serxwebûn: Davaya ilişkin görüşlerinizi açıklar mısınız?

Panayotu: Benim açımdan, bunun bir siyasi dava olduğu açıktır. Bununla, diğer devletleri de uluslararası ulusal kurtuluş mücadelesine karşı değişik tavır almaları için sıkıştırılmaktadır. Bu dava, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketine karşı bir davadır ve aynı zamanda dünya halklarının uyarılığına da karşır. Burada bir yanlışlık vardır; ulusal kurtuluş hareketi bir terörist örgüt

olamaz. Madem ki Kürt halkı baskı altındadır; o zaman buna karşı mücadele verilmelidir. Özellikle mahkemede teknik uygulama çok yanlış. Tüm kanunlara ve hukuka aykırıdır. Benim gördüğüm kadariyle, mahkemedeki yargıç acemi ve tecrübesizdir.

Serxwebûn: Sizce Kıbrıs halkı bu dava karşısında nasıl bir tavır almalıdır?

Panayotu: Biz böyle bir siyasi davaya karşıyız. Siz ulusal kurtuluşçu bir hareketisiniz. Kıbrıs'ta ve uluslararası alanda ERNK tanınan bir örgüttür. Bir halk olarak bizim de üzerimize baskı vardır. Ülkemizin yarısı TC tarafından işgal edilmiştir. Biz tam özgür bir halk değiliz. Halk olarak, insan hakları, ulusal kurtuluş hareketleri ve halkların kendi kaderlerini tayin hakkından yararlanıp verilemiyor. Bu dava, uluslararası hukukla bağdaşmamaktadır. Hiçbir günün diğer bir alana müdahale etme hakkı yoktur. Biz döndüğümüzde kamuoyunu aydınlatmaya çalışacağız. Sizin mahkemedeniz desteklemek için, tüm çabalarınızı seferber edeceğiz. Kıbrıs'ta mevcut olan Dayanışma Komitesi'nin daha da güçlendirileceği. Bizim Kıbrıs'tan siyasi mesajımı, sizleri sonuna kadar destekleyeceğimizdir.

Serxwebûn: Kürt halkı adına, Kıbrıs halkına sevgi, selam ve dayanışmamızı iletiriz.

Yunanistanlı avukat

bayan Kiritia Tasia: "FAC bu davayı yürütmeyecektir."

Serxwebûn: Okuyucularımıza kendinizi tanıtır mısınız?

Tasia: İsmim K. Tasia, avukatım. Atina'da hem Avukatlık Birliği'nde ve hem de İnsan Hakları Kurumu'nda yer alıyorum.

Serxwebûn: Siz Atina'dan bir celege olarak geliniz. Davanın başlamasıyla birlikte, 24 ve 25 Ekim'de mahkemede gözlemci olarak yer alınız. Bu konuda görüşlerinizi belirtir mısınız?

Tasia: B. Alman yargıçlarından ve halkından dolayı hayal kırıklığına uğradım. Kendi özgürlüğü ve bağımsızlığı için mücadele veren Kürt halkına destek verilmeliydi. Bu dava, bizim bile hayal edilebileceğimize uzak oldu. Bununla B. Almanya kendi gerçek yüzünü sergiledi. Bu gerçek bir faşist ülkenin yüzüdür. Bu tutukluların şahsında aslında mücadele verdiğimiz insanları görüyoruz. Kürt halkı 20. yüzyılın sonunda kendi bağımsızlığı ve özgürlüğü için mücadele veren dünya halklarından en büyüğüdür. Bu dava insan haklarına ters düşmektedir. Fakat diğer taraftan birçok şey etkileyecektir: yani kendi özgürlüğü, hakları ve inançları uğruna mücadele veren Kürt halkı umutludur. Görüldüğü gibi, hiçbir şey onların mücadelesini önlemeyecektir, zafar onlarıdır.

Bu davacaki tutukluluk koşulları beni çok şaşırttı. Tamamen tüm insan haklarına ve kanunlarına ters düşmektedir. Almanya devletinin yeni bir kanun çıkarması çok önemli bir husustur. Böylece, kendisiyle bağdaşmayanları mahkemeye çıkarıp terörist olarak sıfatlandırarak, bu da dünyada gelişen ulusal kurtuluş hareketlerine yönelimin bir başlangıcıdır. Şimdiki PKK ile başlanıyor. Tüm halkların bunu bilmesi gerekir. Biz bu kanunu daha önceden Yunanistan'da duymuştuk. Bu yeni yasayı Alman Devleti tüm dünya halklarını kendi mahkemesinde yargılamaya kalkabilir. Fakat FAC bu davayı yürütmeyecektir. Diğer taraftan bunlar Kürt halkının moralini daha da yükseltecektir. Diğer ülkelerin ve kamuoyunun Kürt halkının mücadelesine desteğini sağlayacaktır. Daha birkaç sene önce Kürtler hakkında fazla bilgi yoktu. Fakat günümüzde herkes onların haklarından ve bağımsızlıklarından bahsetmektedir.

Serxwebûn: Siz bir avukat ve gazeteci olarak, döndüğünüzde kendi halkınıza, Kürt halkına, özellikle içi, gazeteciler ve diğer avukatlara hangi mesajı iletirsiniz?

Tasia: Emperyalizme karşı seslerini yükseltmelidir. Bunlar insanlığı, dünya halklarını ve tüm ulusal kurtuluş hareketlerini alçaltmaya çalışıyorlar. Sonuç, bizim cabalarımıza bağlıdır. İster FAC olsun, ister diğer bir ülke olsun, hangisi yeniden Hitler ruhunu canlandırmaya çalışsın ve yeni metotları ortaya koysa buna karşı çıkmalıyız. Bu, Avrupa açısından çok tehlikelidir. Tahitte bile dünyanın demokrasi beşiği Avrupa'dır. Fakat FAC Avrupa'yı mahkemeye sokmaktadır.

Alman Devleti, Türkiye'nin Kürt halkına karşı yürüttüğü savaşta başımlamaktadır. Ve ilenici halklar tutuklular faşist Almanya'yı kabul etmemektedirler. Demokrat insanların ulusal kurtuluş mücadelesinde destek veremeleri için çaba harcamayacağız.

Son olarak, Kürdistan'da özgürlük uğruna mücadele veren savaşçıların bağımsızlık mücadelesini ve haklarını candan selamlıyorum.

"Kendi ülkesinde özgürlük uğruna mücadele edenler bir başka ülkede yargılanamazlar."

İsviçre Yeşiller Partisi'nden Kiritia Tasia

Serxwebûn: Okuyucularımıza kendinizi tanıtır mısınız?

Pohanka: Adım Ragnhild Pohanka. İsviçre Yeşilleri partisindeyim. Aynı zamanda, İsviçre'de bulun, Kürt halkının insan hakları mücadelesine dayanışma olan bir Kürt komitesinin üyesi ve önce gelen temsilcisim.

Amacım, bu davayı takip etmektir. Çünkü bu dava, dünyada veya Avrupa'da, birçok ülkede Kürt insanlarını sıkı bir takibat altında bulundurulduklarını ifade etmektedir. Ve ilk olarak Avrupa'da yabancı bir örgüt mahkemeye önüne çıkarılıyor. Bununla birlikte, başka bir ülkede sözlüme işlenmiş bir olay da öne sürülmektedir. İddialar konusunda, herhangi bir bilgi, kanıt olmasın, rağmen, Kürt politikacıları mahkemeye önüne çıkarılmaktadır.

Davanın ilk gününde büyük bir skandal yaşandı. Yargıçların davayı provoke ettikleri söylendi. Hayır, doğru değil! Çünkü ilk etapta yargıçlarındardan birisi mahkemeye huzurlana çağrıldı. Teknik araçların bozuk olması ve soyienlerin tereddüt edememesinden dolayı, ye-

şirinden kalmadı. Bunun üzerine yargıçları saldırdıya geçerek, karmakarışık bir ortam yarattılar. Cam bôlmenin yuvarlanmasında duruyordum. Ve olayların bir bölümünü yakından izleyebildim. Diğer ôkâdâmların bir konu ise; tercüme durumu idi. Konuşmaların içeriği Almanca çevirisinde anlamsızlaştırılmıştı.

Tutuklular 1.5 senedir izole edilmiş ve şimdi de "kaleste tutulan hayvanlar" gibi cam bôlmenin arkasında tutuluyorlar. Cam bôlmede çok sayıda gariydan da yer alıyor. İster suçlu, isterse suçsuz olsunlar, bunlar insandır ve insanca muamele yapılması zorunludur. Avukatlarındaki doğrudırüst görüşme imkânları dahi bulunamıyor. Bu davayı böyle yürütmek imkânsızdır.

Serxwebûn: Mahkeme başkanı, bu davanın politik bir dava olmadığını, hukuki bir dava olduğunu ileri sürdü. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Pohanka: Hayır! Federal Almanya'da işlenmiş bir olay karşısında -ki buna inanmıyorum- bu insanları terörist olarak hukuki açıdan yargılamak doğru değildir. Bu insanları, kendi ülkelerinde özgürlük uğruna mücadele eden bir hareket mensuplarıdır. Böylece hareketin bütün dünyada vardır. Fakat bunlar başka bir ülkede yargılanamaz.

Serxwebûn: Mahkeme salonu önünde çok sayıda Kürt gösteri düzenledi. Ve siz de buna tanık oldunuz. Bunlar sizin üzerinize ne tür izlenimler yarattı?

Pohanka: Gerçek anlamda güçlü oldukları ve desteklediklerini gördüm. Kürtler dünyada ülkesi olmayan en büyük halklardandır. Kendi halkının özgürlüğü için mücadele etmektedirler. Başka halklar da var. Fakat Kürtler gibi büyük ve belirlenmiş değildir.

Serxwebûn: Teşekkür ederiz.

"Mücadele etmek, baskı altındaki tüm halkların görevi ve hakkıdır."

Yunanistanlı gazeteci Dina Vagena: "Bu dava siyasi bir davadır."

Serxwebûn: Davanın açılmasıyla birlikte, 24-25 Ekim'de mahkemeye gözlemci olarak katıldınız. Gözlemci olarak değerlendirilmesini yapabilir mısınız?

Vagena: Bu mahkemede gördüklerimi, daha önce hiç görmemişim. İnsanların dövüldüğünü ve suçlandırıldığını bu mahkemede gördüm. Bir yanlış anlama vardı, tutukluların bir "hakim duymadıklarını" söylediler. Fakat aslında bu, bütün olaylar insan haklarına bağdaşmıyor, olaylardır. Polislerin mahkemeye meydanında tutukluları dövmek, gürlemiş bir olaydır. Bunu kabulleniyoruz.

Serxwebûn: Bu davayı siyasi açıdan nasıl değerlendiriyorsunuz?

Vagena: Daha niyayet açıktır. Bunun iki puf noktası vardır: Birinci nokta, ulusal kurtuluş mücadelesinin temsilcilerinin amaçları ve belirlenen politik sistemidir. Diğer nokta ise, FAC'ın hedef ve politik istemleridir. Tabii ki bunlar kendi içinde çelişiyor. Bunların arasında tamamen birbirine zıttır. FAC'ın kendisini tehlikeye koyan terörist olarak damgalıyor. Kesinlikle mahkemeye beraber, fakat birçok parti temsilcilerinin duyduğuna göre, FAC ve Türkiye arasında belirli bir anlaşma vardır. Bu anlaşma, PKK'nın ulusal kurtuluş mücadelesini engellemek, imha ve tecrit etmektir. Bu tutuklulara karşı suçlamalar net ve açık değildir. Biz bunun önceden daha değişik düşüncüler. Yani suçlamaların belirli kısımları sınırlı kaldığını sanıyorduk. Açıklık görülemiyordu. Yani siyasi olarak, Örneğin; İbrahim, Ahmeti öldürdü deniliyor. Bunların tümü insan haklarına aykırıdır. Tutukluların suçlu netleşmediği halde, bunları mahkemeye çıkarmak çok tehlikeli bir zeydandır. Bu olay bir kez yapıldı mı, her zaman yapılır.

Serxwebûn: Davayı hukuksal açıdan nasıl değerlendiriyorsunuz?

Vagena: Uygulamalar eşitlik ilke-

sine aykırıdır. Anlama koşulları zor olduğunda haide tutukluların canlı bölme yerleştirilmeleri daha çok zorluk yaratıyor; özellikle Almanca dilini bilmeyen için. Kendimiz tanık olduk, mahkemede anlaşmanın ne kadar zor olduğunu. Bu dava gerçekliği karşı bir davadır. Devlet diğerleri için, "Terörizmin korunması amacıyla bu uygulamaları gittik" Fakat bence adli bir karar bu tür koşullar altında alınamaz. O cama ve mikrofonlara baktıkça sıkılıyoryuz. Eşer kendilerini korumak ve tutukluların kaçmasını engellemek istiyorlarsa, bu onların sorunudur. Davanın devam etmesini mümkün görmüyorum. Çünkü mikroların bozukluk ve tercüme hatalarıyla yapılmıyor.

Serxwebûn: Davayı kendiniz takip ettiniz. Bunları kamuoyuna iletilecek mısınız?

Vagena: Zaten mesleğim gazetecilik. Kısaça, yazacaklarım bunlardır. Bu dava siyasi bir örgütün temsilcilerine karşı açılmıştır. Net ve kesin suçlamalar yoktur. Katillerin kim olduğu ve ne suç işlediklerini iddianemede belirlenmediği anlaşılmaktadır. Bu dava hukuki gerçeğe aykır ve daha çok siyasi bir niteliktedir.

Serxwebûn: Tutukluların bulunduğu koşulları değerlendirir miziniz?

Vagena: Tutukluluk koşulları tamamen ihlal edilmiştir. Tüm yüzüne çamkar yapmak istiyiz. Günde sadece bir saat dışarıya çıkma imkânları vardır. Uygulamaları alabildiğine sıkıdır. Bu yabancı ülkelerin genel sisteminin lanetlenmesidir. Fakat hangilerinin veya örgütün mensupları olurlarsa olsunlar, bu tür insanlıksız uygulamalara maruz bırakmak, çok yanlış bir şeydir.

Serxwebûn: Röportaj için teşekkür ederiz, görüşlerinizi Yunan halkına iletmeniz dilezir.

Vagena: Ben de teşekkür eder, üstün başarılar dilerim.

Serxwebûn: Davayı hukuksal açıdan nasıl değerlendiriyorsunuz?

Vagena: Uygulamalar eşitlik ilke-

dilmişlerdir.

Kürt halkı kendi ulusal kurtuluş hareketiyle tüm şartları yenne getiriyor. Bundan dolayı kendisi desteği-mizi ve yardımı-mızı hakketmiştir. Hiç unutmayalım ki, ulusal kurtuluş hareketlerinin ve buna herkesin katıldığı bulundugundan dolayıdır ki, bu-günkü özgürlük işlenmiştir.

Eğer kendi sorumluluklarımızı gözlemeyerek, barıştan bahsetmek boş ve basittir. Adaletsiz bir barış çok anlaşılmaz. Baskı altında bulunan an-larılar zarar vermektedir, bunların özgürlüğüne ve insan haklarına inkar etmekte, barıştan yararlanamaz ve teminli atamazlar. Bu inkarlık ve ilgisizlik, özgürlük mücadelelerinin ortaya çıkmasını kaynağıdır. Bunları böyle anlamasını kim istemez ki... Fakat gerçekler başka.

Biz Kıbrıslılar da, bu kabul edilemeyecek gerçek hakkında acı bir tecrübeye sahibiz. Bilindiği gibi, ülkemizin yarısı Türk kuvvetlerinin işgalı altındadır. Bu nedenden dolayı, Kürt halkının mücadelesini kü-müyle destekliyoruz. Ve dünyada özgürlük, barış ve mutlu bir birliğin gelecekte yaratılmasında yana olan herkesi de buna davet ediyoruz.

Kıbrıs Demokratik Partisi milletvekili A. Panayotu

Kıbrıs Sosyalist Partisi milletvekili Aksenatos

Kıbrıs Komünist Partisi milletvekili Yorgo Sarıdis

Emperyalizmin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı yeni bir kompozü

"Kürtler, İnsan Hakları ve Kültürel Kimlik" Konferansı

Başta 1. sayfa

çıkarma çözümü yolunda adimlar atılmaya çalışılmaktadır. Bu amaçla, sorunun Amerikalı çevreler içinde de tartışılması için çaba gösterilmektedir. Varımak istenen hedef, ilk elde, sorunun Birleşmiş Milletler düzeyinde tartışılmasını ve Kürtler adına bir temsilcinin gözetiminde BM oturumlarına katılımının sağlanması; bunun ardından "Kürtlere Kültürel Özerklik" planının uygulanması için başta Türkiye olmak üzere sömürgeci ülkeler üzerinde baskı kurulmasıdır. Bu amaçla ulaşılmak için, Paris Konferansı, bir sıçrama tahtası olarak kullanılmış; sözde tüm Kürt örgütlerini bir araya topladıkları ve bu konuda ilk defa uluslararası bir konferans gerçekleştirilme başarısını gösterdikleri iddiasıyla, Kürt halkının avakallığını yapma hakkını kendilerine tanımlamıştır.

Paris Konferansı, Kürdistan halkının iradesini temsil etme yetkisinde ve gücünde olmadığı gibi, pratik işleyiş olarak da bir avuç işbirlikçilerinin Kürdistan'ın satışa çıkarma çabalarının en açık şekilde sergilenişi olmuştur. Emperyalistler ortak hazırlanan karar modelleri yeni kendilerine olanaklar tüm konferans iradesi gibi yansımıştır. Kürdistan halkının gerçek temsilcisi gücün itirazlarını gerçek kılmıştır. Bu bütçe şaşırtıcı da değildir, zira Paris Konferansı çalınan mirasere hazırlanan kılıf altında başka bir şey değildi ve emperyalistlerle işbirlikçilerin ruhuna tam da uygun bir platformdur. Burada, her ne kadar sadece insan hakları sorunu açısından meseleye yaklaşan masum bir platform olsa verilmişse de Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesine ve bağımsızlık hedefine alternatif olarak çıkarılmak istenen "kültürel özerklik" politikasının pratik adımları atılmış; Fransa Kürdistan sorunun çözümünde iddialı bir rolle ortaya çıkacakmış ilan edilmiştir. Bu ve daha sonraki gelişmeler, ABD'nin de "kültürel özerklik" politikasını gerçekleştirmesinde en aktif rolle ortaya çıkması hayzırladığını göstermiştir.

Bu politikanın yeni uzantıları olarak da tüm işbirlikçi-reformist güçler hareketle gerçekleştirilecek, Paris Kürt Enstitüsü ve Başkari Kendal Nezari'nin önderlik rolünün tanınması istendiği de daha açıkça gözler önüne serilmiştir. Ancak sadece bu da değil. Emperyalistlerin asıl amaçları, her an ellerinin altında hazır bulundurulacak, günü geldiğinde Filistin örneğinde görüldüğü gibi, yine, geçmişte "Kürt Teli Cemiyetleri" örneğinde görüldüğü gibi -bir kez olarak kullanan amaçları doğrultusunda hareketle gerçekleştirilecek olan yapılmamış işler, gruplar ortaya çıkarmak, eğitmek, bunlara uluslararası alanda meşruluk kazandırmak. Bu nedenle Kendal Nezari'nin sayısı artırcaktır. Her emperyalist devlet kendi Kendalını yetiştirecektir. Bu konuda İngiliz ve İsveç'in de yoğun çabaları olduğu bulunduğu bilinmektedir. Geçtiğimiz dönemlerde yapılan Stockholm Konferansı bu çalışmaları bir ön adımı olmuştur, 1990 yılının Temmuz ayında İsveç'te yapılması planlanan Paris Konferansı benzeri bir konferans bu konudaki çabalarda yeni bir adımı teşkil edecektir. Planlara göre, bu konferansın ardından da 1991 yılında Londra'da benzeri bir konferans gerçekleştirilecektir. Görüldüğü gibi, çalışmalar tüm emperyalistlerle koordineli bir şekilde gerçekleştirilmekte; Kürt işbirlikçilerine düşen ise, kendilerinin daha

iyi uşaklık yapabilecekleri konusunda emperyalistlere daha çok güven vermek, öne çıkarmaya çalışmak, kendi içlerinde böyle bir uşaklık yarışını sürdürmek, PKK'ye karşı da yekvükut hareket ettirmek. Onlar bilmiyorlar ki, emperyalistlerin gözünde giriminin yolu; PKK'ye karşı en iyi savaşı vermekten geçmektedir, çünkü varlık nedenleri budur, bunun için emperyalistlerce beslenmektedir.

Emperyalizm ve yerli uşaklarının Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini izme ve ona karşı bir alternatif olma çabaları geçişim günlerde yaşanan gelişmelerle daha da açık ortaya kondu.

Paris Konferansı'nın hemen ardından Paris'te gün bir toplantı yapılarak değişik partilerden işbirlikçi Kürt örgütleri, tüm Avrupa sahifelerinde Kürt Enstitüsü benzeri bürüler açma karar alıcı ve aynı dönemde Belçika'da Kürt Enstitüsü kuruldu.

Bu gelişmenin olduğu günlerde Fransa, B. Almanya, Avusturya, İtalya ve İsveç'i içlerine bakanların katıldığı bir toplantı yapıldı ve "Kürt sorunu"na bağlı PKK'ye karşı alınacak önlemler" tartışılıp kararla ulaşıldı. Bu toplantı, Avrupa çapında PKK'nin faaliyetlerinin engellenmesi amacıyla PKK'ye karşı kapsamlı uygulamaları içine girmiş yapıldı. Federal Almanya'da PKK Davası'nın açılması, başta F. Almanya ve Fransa olmak üzere birçok Batı Avrupa ülkesinde Kürdistanlı kitlelere ve yasal kuruluşlarına yönelik baskı ve saldırıların yoğunlaşması ve bütün bunlara paralel olarak emperyalizmin işbirlikçi uşaklarına uluslararası alanda manevra sahaları açacak toplantıları peşpeşe gelişmesi ciktale alındığıdır, işbirlikçi Kürt örgütlerinin Batı Avrupa çapında bürüler açma kararını vermeleri ve işler bakanların PKK'ye karşı alacakları özel önlemleri belirmek üzere toplantı yapmaları daha da anlam kazandı. Bütün bu çabalar, uluslararası alanda PKK'yi imha ve ona alternatif olarak işbirlikçi güçlere taze kan verip işlevine amacına yönelikti. Bu da emperyalizmin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini ezmede giderici daha aktif role soyundunu ortaya koyuyor.

Bütün bu emperyalist ve yerli işbirlikçi çabaların karşı son sözü, Paris Önderliğimizin değişimlerinden aldığımız şu alimiyâ ile ifade edilebilir:

"Baştan beri bu tehlikeye karşı her türlü önlemi alan Parti hareketimiz, bugün gelişmiş mücadele olanaklarına, bütün Kürdistan'ın etkililiğiyle, uluslararası alandaki mevzi-lemesiyle bunları da rahatlıkla teşhir-tehdit edip, Kürdistan devrimine bunlardan gelen tehlikeleri beraberinde atma azimli, kararlı ve başarılı olabilecektir. PKK'nin bu işbirlikçi konferans platformuna karşı geçireceği platform, çoktan beri hem ilan edilmiştir, hem de pratikte yürürlüğe olması sağlanmıştır."

"Bu gelişmeler karşısında PKK önderliği, baştan beri konuşan temelinde yatan teorik, ideolojik, siyasi doğrultusunu güçlü bir şekilde doğruladığını görmekte, PKK'nin Kürdistan devrimindeki tarihi rolünün nası vazgeçilmez olduğu, arın uluslararası gelişmelerde de yarin olubunu tamamen açıkça katiğünü bilerek, haklığını bir kez daha doğrulamasına tanıklık edecektir." (Emperyalizm ve işbirlikçilerin gelişmekte istedikleri ulusal-kültürel özerklik üzerine, Serxewbûn, Haziran 1989)

PKK- Avrupa Temsilciliği'nin dağıttığı bildiriyi yayınıyoruz.

Kürt sorunu salt bir insan hakları sorunu değil; ulusal bir sorundur

Tüm ilerici-demokratik kamuoyuna!

14-15 Ekim tarihlerinde Paris'te bir konferans düzenleniyor. "Kürtler, İnsan Hakları ve Kültürel Kimlik" konulu konferansa, Paris Kürt Enstitüsü ve Bayan Mitterrand'ın başkanı olduğu Özgürlükler Vakfı'nın iştiraki ve çeşitli kişi ve örgütlerin katılımıyla gerçekleştiriliyor. Açıklandığına göre, konferansta Kürtlerin içinde bulunduğu çeşitli sorunlar, insan hakları ihalleri ve kültürel kimliğin korunması sorunu ele alınıp değerlendirilecek ve sonuçta çeşitli kararlara ulaşılmaya çalışılacaktır.

Konferansta, adeta tüm dünyaca unutulup bir kenara atılmış; yüzyıllardır sorunlarına kulak tıkanmış bir halkın, Kürt halkının sorunlarının ele alınacağına belirtilmesi, ilk anda ilerici ve olumlu bir çağrışım yapıyor. İnsan hakları gibi canalıcı bir soruna işaret edilmesi de bu çağrışımı kuvvetlendiriyor. Ama acaba gerçek böyle midir? Gerçekten bu toplantı Kürt halkının sorunlarına objektifçe yaklaşım çözüm yolları arama amacında mıdır?

Ne yazık ki hayır! Bu yapıya varmak için, konferansın sonuçlarını beklemek gerekmiyor. Konferansı gerçekleştirenlerin konumu, Kürdistan halkının mücadelesine yaklaşımını ve bizzat konferansın işçerinin somutlanıp olan ve konferansa adan veren "insan hakları ve kültürel kimlik" sözcükleri, bu toplantının Kürdistan halkının sorunlarına objektif yaklaşmaktan ve çözüm gücü olmaktan uzak bulunduğunu gösteriyor.

Her şeyden önce, Kürdistan halkının sorunları "insan hakları ve kültürel kimlik" sorunu derekesine düşürülüyor ki bu, sorunu bürakılm çözmek, onu doğru ele alımdan daha uzak olunduğunu gösteriyor. Çünkü, Kürdistan halkının temel sorununu ulusal sorun olduğu, bu soruna çözüm getirilemezsiniz Kürt halkının hiçbir sorununu çözümlenemeyeceği gerçeği gözardı ediyor. Bugün Kürt halkı bir varlık-yokluk savaşı vermektedir. Yani, ulusal varoluş-yokluğ kavgası yürütmektedir. Bu işe, Kürdistan halkının kendi kaderini tayin hakkına somutlaşmaktadır. Yani, Kürdistan halkının tüm sorunlarının çözümü, kendi kaderini tayin hakkını kullanıp kullanamamasına bağlıdır. Konferansı düzenleyenler, statü sloganları altında Kürt halkına dostluk gösteriyi yapmaktaki ama onun canalıcı sorunu olan kendi kaderini tayin hakkını "kültürel özerklik" derekesine düşürmektedirler. Bir halkın ulusal sorununu gözardı edip, onun kültürel kimlik sorunundan dem vurmaktadır. Oysa Kürt halkının sorunu, sadece kültürünün saldırıya uğraması ya da kültürünü koruma sorunu değil; bir halk, bir ulus olarak varlığını koruma, kendi ulusal kimliğine kavuşma sorunu; yani bağımsızlık ve özgürlük sorunu. Kürt halkının sorununu böyle tespit edip, çözüme bu temelde yaklaşılmalıdır ancak son sahte dostları sıfatından başka safata layık olamazlar, bu halk adına konuşamaz ve onu temsil edemezler.

Yine, konferansı düzenleyenler "insan hakları" sorunundan dem vurmaktadır. Konferansa katılacak birçok "tanınmış şahsiyet" vardır. Bunlar NATO ülkelerinin stratejilerine sıkı sıkıya bağlı şahsiyetler ve NATO, bugün Kürdistan halkına karşı yürüttülen soykım savaşının en belli başlı destekleyicileridir. Kürdistan halkının en azılı düşmanı olan, Kürt halkını tarifiyen silmek için her türlü yola başvuran Türkiye Cumhuriyeti bir NATO ülkesidir. Kürt halkına kan kusturan, Kürdistan'da her gün insan haklarını ayaklar altına alan Türk ordu ve yetiştiricileri NATO'nun belkemiğini oluşturmaktadır. Kürt halkına karşı yürüttülen soykım sorunu NATO karargahlarında planlanmaktadır. Sadece Kürdistan'da değil, Avrupa alanında da Kürdistan halkının öncü güçlerine karşı ortak bir savaş yürütülmektedir. Bunun en büyük belgelerinden biri olan Federal Almanya-PKK Davası yukarıda bahşayacaktır. Kürdistan halkının içinde ortak olarak imzalanırlar ve bunlara alkış tutulur, Kürdistan'daki insan hakları ihallerinin en başta gelen sorunlarıdır. Bu politikalara lanetlemeyenler, Kürdistan halkının sorunlarına sahip çıkamazlar, insan haklarını savunamaz ve koruyamazlar. O halde, Paris Konferansı neyin kurtarıcılığına soyunuyor? Hangi insan hakları ihallerinden söz ediyor? Bir halkın ulusal sorununu inkar edenler onun katliamına ortak oluyorlar demektir. Bir halkın bağımsızlık ve özgürlük hakkına saygı duymayanlar, onun öcünü "terörizm" olarak damgalayıp her türlü imba yöntemiyle üzerine giyenler kendileri insan hakları ihallerine ortak olmaktadır. Bu lekeleri alınırların, masum Kürt insanının kanı ellerinden silinmeyen işler ve kültürel lekelere sözetkilerinde aklı hemen bir soru kalkacaktır: Bunun altında yatan hesap nedir? Evet, Paris Konferansı'nın altında yatan hesap nedir?

Kamuoyu, Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine alternatif olarak, Avrupa sosyal-demokrasisi, Kürt küçük-burjuva reformistleri ve Türkiye'deki bazı sosyal-demokrat çevrelerin "Kürt halkına kültürel özerklik" sloganı etrafında bir araya geldiklerini bilmektir. Kürdistan sorununu "kültürel özerklik" temelinde "çözmeyi" hedefleyen bu çevreler, mevcut sömürge statüsünün devam etmesini, sınırların olduğu gibi korunmasını, ancak Kürt halkının kendi dilini konuşması ve kültürünü yaşatması hakkının tanınmasını amaçlamaktadırlar. Yani, bağımsızlık ve özgürlük hedefinin karşısına "kültürel özerklik" hedefini çıkararak Kürt halkının gözünü boyanmasını ve böylece başlarını ağrıtan "Kürt meselesi"nin çözüme kavuşturulmasını istemektedirler. Bunu sağlamak için de, Türk devletini ikna etmeyi ve onun kati inkarcı politikasını terketmesini sağlamayı amaçlamaktadırlar. Yani, onların Kürdistan'da insan hakları ve kültürel kimlikten söz etmeleri, Türk devletini "yumuşatma" amacını güdüyor. Bu çevreler, bu konuda atılacak adımlarda geç kalınmasını Kürdistan'ın bütünüyle kaybedilmesi ve bağımsızlık hareketinin güçlenmesi tehlikesini doğuracağını inanmakta; bu nedenle de bu yönlü konferans ve toplantıları gerçekleştirerek sorunu dikkati çekmeyi hedeflemektedirler. Kürdistan'da gelişen ulusal kurtuluş mücadelesini kendi çıkarları için bir tehlike olarak gören bu çevreler, bu mücadelesin önderi PKK'nin tasfiyesi temelinde ancak hedeflerine ulaşabileceklerini inanmakta; bu nedenle de PKK'yi "terörizm" olarak nitelendirip ona karşı mücadeleyi alkışla gerçekleştirmeye çalışmaktadırlar. Federal Almanya'da açılan PKK Davası'nın perde arkasında yeralan ve kültürel özerklik karşılığı PKK'ye karşı savaklar konusunda Türk sömürgeçleri ile anlaşmaya varan TEVGER'lerinin bir konferans baş aktörleri arasında yer alması bu gerçeği ortaya koymaktadır.

Tarihîte birçok halkın mücadelesine karşı geliştirilen tasfiye ve etkisiz kılma müdâceleleri birçok parlak slogan ardına gizlenerek yürürlüğe konmuştur. Bugün de Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine karşı savaş yürütenler, Kürt halkının kültürel haklarından ve Kürdistan'da insan haklarının ihale edilmesinden dem vurarak aynı çabaları yürütmektedirler. Kürdistan'da insan haklarının ihale edildiği; hiçbir insani hak ve özgürlüğü ihale verilmemiş ve yine, Kürdistan halkının kültürel değerlerinin gaspedildiği, yasaklandığı ve yokedilmesine şahidliği bir gerçektir. Ama bugün Kürdistan sorununu sadece bu çerçevede ele almak, Kürt halkının ulusal sorununu ve kendi kaderini tayin hakkını gözardı etmek, Kürt halkına düşmanlık yapmanın - bir diğer biçimidir. Kürt halkının sorunların çözümü onun ulusal sorununu çözüme bağlıdır. Bu da Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin haklılığı ve ilerliliğini gösterir. Bu gerçeği görmeyenler ve Kürdistan halkının bağımsızlık mücadelesini "terörizm" olarak adlandırıp ona karşı düşmanca tutum takınanlar Kürt halkının dostu olamazlar.

Tüm ilerici, demokratları ve insan hakları savunucularını bu gerçeği görmeye, Kürdistan halkı ile doğrudan temelde dostluk geliştirmeye ve onun halk mücadelesini desteklemeye çağırıyoruz.

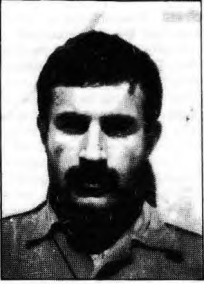
-Yaşayan Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi!
-Kahrolsun sömürgecilik, emperyalizm ve her türden gericiçilik!

PKK Avrupa Temsilciliği
14 Ekim 1989

AJAN-PROVOKATÖRLERDEN İTİRAFLAR - II

Bir ARGK komutanının ajan-provokatör Fevzi Açıkgöz'le yaptığı röportajı yayınıyoruz

"PKK'yi terörist ilan etmek için, Palme suikastini SÄPO, İbrahim Güçlü ve Hüseyin Yıldırım'ın da içinde yer aldığı bir ekiple planladık"

Ajan-provokatör
Fevzi Açıkgöz

girdiniz?

F. A: 1980'de oldu bu. Kardeşimin bazı öldürme olaylarından dolayı aranma durumu doğdu. Bundan dolayı, hemen her gün evimiz basılıyordu: ben de kardeşimden dolayı sürekli olarak gözaltına alınıyor, işlere gönderiliyordum. İşte bu göç gelişler sırasında, "Ya kardeşim teslim edersen, ya ölürsün" tehditlerine boyun eğdim ve kendilerine yardım etme konusunda söz verdim. Bu, zamanla, para teklifleriyle birlikte, ihbarcılık biçiminde yürütülen bir ajanlığına dönüştü. Benim bu bağlantımı sağlayan Komiser İzzettin'dir. İlişkilenmi onunla sürdürüyordum.

A. K: Peki, ne kadar para alıyordunuz?

F. A: Bana, ilkin yüzbin liralık teklifte bulunduldu. Bu, daha çok prim alma biçimindedir. Mesela, Mahmut Şahin, Hanifi Miran ve Kemal adındaki kişiler teslim ederek, bunları yakalattım. Hepsi de KAWA çevresindedir. Bunları yakalattığımda, Komiser İzzettin'den yüzbin lira kadar -ki o zaman için büyük bir paradır bu- para aldım. Daha sonra bu türden ihbarların devam etti. Aldığım para, verdüğüm güven ve ihbarlara göre yükseliyordu. Aradan iki-üç ay geçtikten sonra, ikiyüzbin lira kadar para aldım.

A. K: Peki, ajanlaşma süreci içinde, gerek başta ve gerekse sonrasında, nasıl yöntemler kullandığınızı, ne gibi yolları zorladığınızı konusunda, herhangi bir eğitim aldınız mı?

F. A: Yok. Böyle bir eğitim olmadı. Daha çok, "git şuruna, kontak kur, şunu takip et, iş ve ev adreslerini bul", bunun gibi şeyler söylüyorlardı.

A. K: Yani sizde daha çok, pratikte yetişme olayı söz konusu.

F. A: Daha doğrusu, amatörce bir çalışma içindeydim. "Al bu kadar para, git teslim et" gibisinden. Profesyonel çalışma günümüzde oluyor daha çok.

A. K: Profesyonel eğitim faaliyetleri daha çok günümüzde mi oluyor yani?

F. A: Evet.

A. K: Peki, daha sonraki çalışmalarınız nasıl oldu, nasıl gelişti?

F. A: Daha sonra, İsveç'e gitmek istedinim. Bunun Komiser İzzettin'e ilettim. O da bunu olumlu karşıladı. Bana İsveç'ten bir adres de verdi, "Gidersen bununla ilişki kurarsın" dedi. Ben de bunu kabul ettim. Bana verdiği adresin sahibi İsveç'teki TC konsoloslukuna bağlı çalışıyordum.

A. K: Yani, İsveç'teki Türk konsoloslukuna bağlı çalışmanı salık verdi.

F. A: Evet, ben de bunu kabul ettim. Ondan sonra da, pasaport işlemlerini İzzettin'ün yönlendirmesi ve Danimarka üzerinden işleme işi geldi oraya gectim. İsveç'e geçtikten sonra siyasi ilticada bulundum. İltica isteğim 1982'nin başında kabul görüldü. Ondan sonra da, İzzettin'i bana vermiş olduğum adreste kontak kurdum.

A. K: Hangi adrestir?

F. A: Adres, Stockholm'de idi. Mehmet Eroğlu isminde biridir. Ben Mehmet Eroğlu'nu Stockholm'den gömüştüm. Kendisi de, İzzettin'den benimle ilgili mektup aldığı için söyledi,

çalışmam isteyip istemediğini sordu. Ben de hazır olduğumu belirttim. Ve ajanlık faaliyetlerimi burada da sürdürdüm kararı aldım.

A. K: Mehmet Eroğlu konsoloslukla bağlı çalışan biri midir?

F. A: Konsoloslukla görevli olup olmadığını bilmiyorum ama, konsoloslukla bağlı çalışmasını, konsoloslukla ilgili bağlantısı anlamında söylüyorum.

A. K: Demek Türk konsoloslukunun adamıdır?

F. A: Evet, yetkili bir adamdır. Bu dönemde Stockholm'ü iyi tanımaya çalıştım. Özellikle Türk ve Kürt göçmenlerin kaldıkları yerleri iyi tanıyama çalıştım. Burialardaki kahverengi gölgelemler, insanların tanıyama çalıştım. Burada da beşbin İsveç

Bunu daha çok Cevdet ve Ali yapıyordu. Yine, o günlerde 12 Eylül'ü kınama yürüyüşü oldu. Biz bu yürüyüşe katılıp, yürüyüşü provoke etmeye çalıştık. Türk konsoloslukunun önüne geldiklerimizde, konsoloslukla taşıyama başladık. İsveç polisi çok büyük tedbirler almıştı. Bunu Mehmet Eroğlu bize söylemişti. Biz taşlakken, kitle de taşıyama başladı. Polisler işlemler oldu, yürüyüş provoke edildi. Aynı zamanda yürüyüş katılan isimleri de tesbit edip, liste halinde Mehmet Eroğlu'na verildi. 1984'te Dev-Yol'un bir dayanışma derneği vardı. Hemen hemen tüm sol örgütler oraya girdi. Restaurant gibi bir yerdi. Bana bir fotoğraf makinesi verdi. Eroğlu, Bununla araya gelip gidenlerin resmini çekiyordum. Çektiğim fotoğrafların bir kopyasını da Eroğlu'na veriyordum. Kimse bundan şüphelenmiyordu. herhalde fotoğrafların bir durumdaydım. Fotoğrafları çektiklerime de birer poz veriyordum. Ayrıca buraya gelip gidenlerin siyasi tartışmalarına da not ediyordum. Hangi örgüt hangi örgüte yakın, kim hangi örgütün içinde, bütün bunları tesbit ediyordum.

A. K: Yani, siyasi görüşlerin arasındaki farklılıklar, genel istihbarat rapor etme durumunuz var.

F. A: Evet, bunları Eroğlu bana talmat almıştı, benim de not ediyordum. Tabii bu dönemde bildiriler de çıkıyordu, arasında bildiriler de dağıtılıyordu. Dağıtığımız alanlar göçmenlerin kaldıkları sementlerdi. Bildiriler aşağı yukarı aynı içerikliydiler.

A. K: Peki, siz hem cuntanın propagandasını yapan bildiriler dağıtıyordunuz, hem de sol derneklerin çıkıyordunuz, ta-

minin miydunuz?

F. A: Bildirileri, biz açık da dağıtıyorduk. Hatta ben siyasi tartışmaları da açık yapıyordum. Bunun Cevdet ve Ali yapıyordu. Bildirileri, geceleri gidip posta kutularına atardık.

A. K: Yani, daha çok Cevdet ve Ali üzerinde yönlendirildi konuşma-
daydınız; ayrıca bildiriler dağıtım-
larını gece yaparakt, kendinizi
kamufle ediyordunuz.

F. A: Evet. Ondan sonra '85 yılına
girdik. PKK çok konuşuluyordu.

A. K: Neden?

F. A: Öldürme olayı olmuştum. Ayrıca PKK artık silahlı savaş yürütüyordu.

A. K: Hangi öldürme olayı olmuştuk?

F. A: Bilmiyorum, Upsala'da bir olay olmuştuk. İşte tüm bunları PKK'yi çok konuşuyordunuz. '85'in başlarında Eroğlu'nun evine gittiğimizde, İbrahim Güçlü'yi orada gördüm. Ben onu görünce çok utandım. Çünkü, onun bir Kürt lideri olduğunu biliyordum.

A. K: Sözü'nün ettiğiniz İbrahim Güçlü, Ala Rızgarı'nın lideri mi?

F. A: Evet, evet, evet. Ben Eroğlu'nun evine gidince o da tanıştırdılar.

A. K: Peki neden utandınız?

F. A: Benim konsoloslukla ilişkim vardı, kendisinin lider olduğunu biliyordum. Ben kendimi saklamak istiyordum. Oysa, baktım ki, kendisi konsoloslukun adamı ve çok samimi. Adamlar kendi aralarında çok samimi, rahat konuşuyorlardı. PKK'ye

karşı tartışmalar yapıyor, nasıl çalışma yürütmeklerini konuşuyorlardı. Ben bunu görünce, biraz rahatsızdım.

A. K: Yani siz, durumunuzun açığa çıkmasından utanıyorsunuz ama, bakıyorsunuz ki, adam sizden çok daha üst bir konumda bir ilişki yürütüyor.

F. A: Burada İsveç polisinden biri daha vardı. Sonradan isimnin Suene olduğunu öğrendim. Onun SÄPO'dan olduğunu bilmiyordum. İkinci bir toplantı olduğunda, SÄPO'dan olduğunu öğrendim.

A. K: Yani, terfisi varamadan terfi ediyorsunuz.

F. A: Evet. Çünkü '85'in Şubat ayında ben gizli toplantı yapıyordum. Toplantıda İbrahim Güçlü, Kaya İzol vardı.

A. K: Kim bu Kaya İzol?

F. A: Kaya İzol çoktan İsveç'te olan Siverekli bir, şu anda İsveç Kürt Federasyonu başkanıdır. Ayrıca SÄPO'dan Anderson vardı, Yan Erilc vardı. Toplantının gizli olduğunu ve kimseyi analizlaması gerektiğini Eroğlu bana söyledi. Toplantı hakkında kimseyi bir şey söylemem konusunda uyardım.

A. K: Toplantı nerede yapıldı?

F. A: Toplantı, arkadaşım Eroğlu'nun evinde oluyordu. Bu toplantıda PKK'yi uluslararası bir terör örgütü olarak tanımla, lanse etme, onu kamuoyundan tecrit etme kararı aldık. Kürdistan'da başlayan savaşta terör olarak değerlendirilmek ve onu terfit etmekti amacımız. Alınan kararlar şunlardı: İsveç basını hareketi geçirilecekti. Bana SÄPO üstlendi. Fakat bilgi aktarımını İbrahim Güçlü yapacaktı. Eroğlu taktik veriyordu. Ve sonuçta halk arasında PKK'yi terör örgütü, tartıştı. Gazeteler PKK'yi terör örgütü olarak lanse ediyordu. Yine bu toplantıda alınan karar gereği, İbrahim Güçlü örgütlerini, Kürt Federasyonu'na hareketi geçirilecekti. Kürt Federasyonu ve Kürt örgütlerini bu amaçlar doğrultusunda hareketi geçirmek, basını yansıtmak, bildiriler çıkarmak, basın toplantıları düzenlemek, televizyona çıkmak gibi görevleri de İbrahim Güçlü yürütmekteydi. Gerçekten İbrahim bunu başardı. Hatta burada Türk ve Kürt örgütleri bir araya getirildi. Bunlar basın toplantılarını yapıyorlardı; bildiriler yayınlıyor, basın çalışmaları yapıyorlardı. Burada Kemal Burkay ve Irak Kürdistanı'nın bir lideri televizyona çıkıyorlardı; basın bunları yapıyordu. Basına çıkışları, PKK'yi olumsuz tanıtmak içindi: "PKK teröristtir" diyor. PKK'nin barbar bir örgüt olduğunu, insanları katlettiğini iddia ediyorlardı. Bu yüzden çalışmalarını yürütüyorlardı. Toplantıda alınan diğer bir karar da, İsveç demokratik kuruluşlarını, bilgilendirmekti. Bütün PKK'ye karşı. Burada da Kaya İzol rol oynadı. Kaya İzol sonra gidip eski Kürt başkanlarından, Kürt federasyonu başkanı olan Salih Dincel ve Hanifi Çelebi'yi aralark bu işi yürüttü. Bunlar da İsveç'in demokratik kuruluşlarına, örgütlerine gidip, merkezlerinde basın toplantıları yapıyorlardı. Amaç,

ARGK komutanı: Özellikle son dönemlerde, PKK'ye karşı yuğunlaşan bir ajan-provokatör saldırı söz konusudur. Gerek direkt TC ve gerekse uluslararası istihbarat örgütlerinin organizatörler, adeta çok uluslu bir şekilde oluşturulan, önemli bir bağlantısına da, ilkel milliyetçi ve küçük-burjuva reformist, teslimiyetçi kesimin oluşturduğu bir saldırı fursatı yürütüldü. Bu yapıların PKK'yi, ne olursa olsun, imha etme, gelişmesini provoke etme, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'a yönelik suikastte bulunma girişimleri söz konusudur. Bu, '89 yılı içinde bir hayli yoğunlaştı. Bildiğimiz kadarıyla, siz de kişi olarak, böyle bir yönelimin içinde, filili olarak yer alıyorsunuz. Biz Kürdistan, Türkiye ve dünya kamuoyunu bilgilennmesi, aydınlanmasını açısından, sizin bir söyleşi yapmaya uygun gördük. Söyleşimin, nerede ve nasıl ajanlaştığınızla sorarak, kendinizi tanıtmamızla başlayalım.

Fevzi Açıkgöz: Benim adım Fevzi Açıkgöz, Diyarbakır'ım. Diyarbakır'ın Mirakan köyünde doğdum. 1960 doğumuyum. Daha sonra Diyarbakır'a taşındım. İlk orta ve lise öğrenimini Diyarbakır'da gördüm. Babam işçidir.

A. K: Bu ajan faaliyet işleri girmiden önce, sol siyasi çevrelerde, devrimci güçlerle ilişkileriniz oldu mu?

F. A: Okulda, lise çağlarındayken çevremde sol güçler vardı, ama benkinden çıkan bir durum yoktu. Hatta, aralarındaki tartışmalar, beni onlardan uzaklaştırdı.

A. K: Peki, aile çevrenizde devrimci güçlerle ilişkileriniz oldu mu?

F. A: Evet, benim kardeşim vardı. Adı Heybet'tir. Heybet Açıkgöz. Kendisi KAWA örgütünde yer alıyordu. Onun zaman zaman telefonları oluyordu. "Gel, alıştımela yapalım, şunu-bunu yapalım" biçiminde telefonları oluyordu ama, onu azarlıyordum, kendisine kanmıyordum.

A. K: Yani kardeşinizin yaklaşımlarına, sizi mucadeleye kazandıran babalarınıza cevap vermiyordunuz.

F. A: Evet, daha çok, uzaklaşma çabaları içindeydim.

A. K: Peki, Fevzi, siz nasıl bu ajanlaşma işine girdiniz, ne zaman

PKK'nin bunlardan herhangi bir destek almamasını sağlamak. Bunu genellikle İsvç başına ve demokratik kuruluşlarına yönelik, bu amaçla faaliyet yürütüyordular. Bunlar sözde bir Kürt olarak, bir demokrat olarak gidip, "PKK terörizmi" ni kırıyor; PKK'nin Kürtlere karşı bir savaş açtığı, Kürtlerin uluslararası alanda terörist bir halk olarak tanıtılması için çalışmalarını sürdürüyor iddia ediyorlardı. Ve bunda da başarılı olduklarını söylüyorlardı.

A. K.: Sizin söylediğiniz, yani PKK'ye yönelik bir anti-propaganda kampanyasının başlatıldığını dönem, PKK'nın Kürdistan'da 15 Ağustos Atılımını gerçekleştirdiği ve aynı zamanda PKK içinde baş tasfiyecilikçi komplocu kışkırtıcıları kaldırarak ağırlıkla yükselttiği bir dönemdir. Sizin belirttiğiniz dönemde PKK'ye yönelik yurtdışında alabildiğine güçlü ve çok yönlü bir kampanya var. Şiye Kürt milliyetçileri ve sözde sol siyasi kuruluşların liderlerinin de yer aldığı, aynı zamanda İsvç gizli polisi (SAPÖ) nin de katıldığı, PKK'ye karşı geliştirilen çok güçlü bir kampanya var. Bu dönem aynı zamanda Kürdistan'da sıcak savaşın PKK tarafından başlatıldığını iddia ediyor. Ve yine bu dönemde PKK içinde, PKK'yi sıcak savaşından alıkmaya çalışan birtakım unsurların açıkça PKK'yi provoke etmeye yönelik girişimleri söz konusudur. Yani bütün bu olaylar aynı dönemde gerçekleşiyor. Sizce bu gelişme ve olaylar arasında bir bağlantı var mıdır?

F. A.: Evet, bunlar hep birbirine bağlantılıdır. Gizli toplantıma; 3 kişi SAPÖ'den geliyor, İbrahim Güçlü geliyor; biz aslında bir birim olarak çalışıyoruz. Fakat bir diğer bağlantı tuturan Kaya İzol, İbrahim Güçlü vardı. İbrahim Güçlü Türk ve Kürt örgütlerine, Kaya İzol İsvç'in demokratik örgüt ve kuruluşlarına, Kürdistanlı kitlelere ve SAPÖ'ya yönelik alanda görevlendirilmişti. Arada bir birlik vardı. Esas olarak birlikte bir savaş vardı. Yani, PKK'ye karşı bir anti-propaganda savaşı vardı. Bu dönemde PKK'de silahlı mücadeleyi başlatmıştı. Buna karşı bir kampanya vardı. Ve birlikte bir çalışma vardı. Burada PKK'den ayrılarak sahip çıkma, onları TV'ye çıkarma, Kürt örgütlerini TV'ye çıkarma, mitingler, yürüyüşler, basın toplantıları düzenleme faaliyetleri söz konusudur. Hatta Türk solu da bu işin içindedir.

A.K.: Yeni Kürdistan'da gelişen savaşın, çz cepheden provoke edilme çabaları var.

F. A.: Evet, ancak zaten provoke etmek, PKK'yi tecrit etmek, PKK'nin mücadelesini hepsini saymak. Ondan sonra bir gizli toplantıya daha çağrıldım. Bu gizli toplantı, 1985'in haziran ayında oldu. Haziran ayında ben yine Eröğlün'ün evine gittim. Burada yine aynı adamlar vardı: Sune, Hama Rezo, Kaya İzol, Yan Eric, Eröglü ve İbrahim Güçlü vardı. Bu yaptığımız toplantı, epey başarılı sağlanmıştı. Geniş bir kampanyaya açılmıştı. Artık PKK İsvç başında bir teröristti. Kürdün yanında da, Türkün yanında da İsvç'in yanında da PKK artık bir teröristti. Böyle kabul edilmişlikti. Tabii bunun dışında, bu örgütler birçok toplantı yapıyorlardı.

Benim o dönemdeki çalışmam da, bildiri dağıtmaktı. Kürt Federasyonu'nun hazırladığı bildirileri dağıtıyorduk; İsvç Türk Konsolosluğu'nun hazırladığı bildirileri de geceleri gizli dağıtıyorduk. Bu dönemlerde ben birini daha ajantlaştırmıştım; ismi İsmet'ti. Konya yöresinden bir Kürtü, ilkönci toplantıya 1985'in Haziran ayında çağır-

mıştım. Bunun dışında toplantıya ismini saydığım kişiler yine vardı. Toplantının amacı, PKK'nin Palme'ye öldürme kararı aldığından duyurmak; İsvç'e basını ve Kürdistan kitlelerini bundan haberdar etmek ve bu konuda bir çalışma yürütmektir. PKK'nin Olof Palme'yi öldürme eylemini gerçekleştireme gerekçesi ise, İsvç'in, PKK'yi terörist ilan etmesiydi. Zaten bizim ve diğer Kürt kuruluşlarının çalışmaları dayanarak PKK terörist ilan edilmişti.

A. K.: PKK'nin bu kadar güçlü bir saldırıya uğramasını, aynı zamanda İsvç devletinin, İsvç basınının Kürt örgütlerini kullanmasını başarıyorsunuz. Zemini hazırlayan onları duyursunuz.

F. A.: İsvç kendisi iradesiyle terörist ilan etmedi. Bizzat Kürt kuruluşları ve bu provokasyonları dayanarak PKK'yi terörist ilan etti. Yani

“... Ajan faaliyetler içinde Hüseyin Yıldırım da vardı.

Çünkü sohbetlerinden anlaşıyor. Hüseyin Yıldırım, İbrahim Güçlü'nün konuşma yaptığı toplantıdaki konuşmalarından bu anlaşıyor.

Anderson orada, 'Hüseyin Yıldırım bizimle çalışıyor, dürtüştür, iyi bir arkadaşdır, PKK'ye karışdır' diyor...

kendi iradesinin, gücünün dışında olan bir olaydı. Yani ona, o gücü veren buradaki çalışmalarıdır. Ondan sonraki kış toplantısının amacı, PKK'nin Palme'yi öldürceği iddiasına İsvç hükümetini, İsvç halkını, Türkiye ve Kürdistan halklarını ve tüm basını indirmek için bir faaliyet içine girmekti. Yani bu faaliyet, İbrahim Güçlü, Kürt örgütleri ve demokratik güçlerin örgütlemesi, protesto kampanyasını gerçekleştirme, polise gitmek, örgüt olarak hükümeti defile etmek vermek görevini yürütücekti. Yani bu faaliyetleri İbrahim Güçlü yürütmekteydi. Yine demokratik kuruluşlara ilişkin Kaya İzol yürütmekte, İsvç basınına örgütlemeye de, yine SAPÖ yardımıyla çalışmaktaydı.

A. K.: Palme daha öldürülmeden önce, Palme'nin PKK tarafından öldürüldüğünün propagandası yapıyorlardı; yani, bir yerde zemin hazırlıyorlardı.

F. A.: Tabii, tabii... Senaryosu aslında hazırlanmıştı. Bu toplantıda senaryo hazırlanmıştı: PKK, Palme'yi öldürcek; sebebi ise, İsvç'in PKK'yi terörist ilan etmesi ve PKK Genel Sekreteri'nin İsvç'e kabul edilmesidir. Senaryonun çerçevesi buydu. Daha sonra çeşitli toplantılar oldu. Toplantılara İsvç basını geniş yer verdi. Haftalarca yazdı. Yine İbrahim Güçlü'nün aracılığıyla örgütlerin desteği alındı. Kürt örgütleri televizyona çıkardılar. Mahmut Baksı, bir sürü lider, Kürt Federasyonu Başkanı Salih İnce, Kürdistanlı liderleri TV'ye çıkırdı. Burada, PKK'den şüphelendiklerini, PKK'nin böyle bir eylemi yapabileceğini diye getirtilirdi. Kürdistan devrimini prolemlerle, Kürdistan halkını terörist ilan etmek onun göreviydi. Onun için bu konuda kendileri de İsvç devletinden yardım istiyorlardı. Böyle bir örgütlemeye temelinde pro-

testo kampanyaları ve imza toplama çalışmaları İbrahim Eröglü'dü. Toplantıda İbrahim'e verilen görev buydu. Kendisi bunu başardı. Demokratik kuruluşlara Kaya İzol'la ilgili, Bizzat ben onlara ailevi ziyaret ederek dağıttım. İli ve Cevdet aracılığıyla tanıdık çevrelere ben gidip propaganda yapıyordum. "PKK teröristi", PKK böyle bir eylemi yaparsa, bizler burada rezil oluruz, yasağı Kürdistanlı zehir eder" diydirdim. Böyle bir görev de bana verilmişti. İsvç'teki Kürt Federasyonu'nun bildiriğini de dağıtıyordum. Şunu diydük: Burada bizler uyarıyoruz, bunu da bilmeniz gerekiyor. PKK bize zarar verecek. Böyle bir çalışma yürüttük. Ve burada da başarılı olduk. Artık İsvç'te PKK her an Olof Palme'yi öldürülebilir geçeriğin yaratıldı.

A. K.: Yani böyle bir canı tam egelem kıldınız?

F. A.: Evet, Kürt kuruluşları federasyonu böyle bir hava yarattı. Ondan sonra '86'nın Şubat ayının sonunda Palme öldürüldü. Bizzat kendim de içinde yer aldığım senaryonun hazırlanması o toplantıda belli oldu. Böyle bir senaryonun önceden hazırlanmışında şüphe ediyorduk. İşte, bizim hazırladığımız senaryonun kendisiydi, ve gerçekleştirildi. Olof Palme öldürüldü. Bir hafta sonra yine bizi toplantıya çağırıldılar. Yine Mehmet Eröglü'nün evindeydi. Biz de gizli toplantıya gittik. Burada Sune, Anderson, Yan Eric vardı, Eröglü vardı; aynı kişiler İbrahim Güçlü ve Kaya İzol'du. Buradaki çalışmalar da aşağı-yukarı aynı öyle. Kürt örgütleri, demokratik güçlerini, Kürt Federasyonu'nun bilgilendirmek, imza ve protesto kampanyasını sürdürmek, hükümeti defile etmek, polise gidip bizzat ifade vermek; yani bizzat PKK'den şüphelendiklerine der örgütlemeye bildirimiz kadaryla Kürtlere gidip imza attırmak ve polise ifadeler verdimiz kararları alındı. Palme öldürüldüğü zaman yalnız PKK'den şüphelenmekle birlikte, onlara örgüt vardı; aşırı sağ, uluslararası diğer terörist örgütler de düşünülüyor gibi bir hava da yaratıldı. Senaryo gereği böyleydi. Ve biz de bu doğrultuda çalışmamızı yürüttük. İbrahim Eröglü'nün burada çok başarılıydı. İsteddiği zaman diğer Kürt kuruluşları, örgütlerini bize retine getiriyorlardı. Biz aldığımız kararları, İbrahim hemen pratikte gerçekleştiriyorduk. Kürt Federasyonu binlerce Kürtlerden imzalar topluyordu, yüzlerce Kürtü polise götürüp ifadeler verdiriyordu. Televizyona çıkılıyor, bazı demokratik kuruluşlara da toplantılar yapıyorlardı. PKK'nin bu olayı gerçekleştirdiği ve PKK'nin bu konuda Kürtlerle kanışılmasını gerektirdi; işte "PKK terörist bir örgüt, biz daha önce de diyorduk. Biz Kürtlere zarar verememesi gerekir. Kürt Kürtün ayrı olmalıdır" vb. açıklamaları basın toplantıları yapıyorlardı. Kürt kuruluşları, örgütleri de bu isteği. Bunlar hem lider düzeyinde basın toplantısına çıkıyorlardı, hem de örgüt olarak hükümeti ve polis devletine defile ediyorlardı. Yani PKK'nin bu olayı kesin yaptığını ilişkin ifadeler veriyorlardı. Emin olduklarını belirtiyorlardı. Ayrıca, burada alınan diğer bir karar da, Kürt robot resminin çizilmesiydi.

A. K.: Nasıl bir Kürt robot resmi?

F. A.: Yani küfte benzerce bir resim. Bir-iki hafta sonra robot resmi basında tanıtıldı. Robot resim, küfte benzerce bir şekildedir. Ondan sonra Eröglü, Türk basınında bir şeylerin yapılmasını istiyordu. Haritayamıyordun; Hürriyet ya da Milli-yet olablir. Bir Kürt gazetesinde çıkan habere, bu robot resmin

PKK'li liderlerden birine benzerimini belirlmişti. Bu, toplantıda alınan bir karardı. Bunu, Eröglü örgütlemekteydi. Yine İsvç demokratik kuruluşlarında Kaya İzol'un örgütlediği insanlarla yapıyordu. Bir de aldığımız bir diğer karar da miting yapmaktı. Palme'yi anmayı ve PKK'yi protesto etmeyi amaçlayan mitingler yapıldı. Bunu Kürt örgütleri ve federasyonu yapıyordu. Bu da basınıya götürüldü. Protesto mitingleri yapıldı, imzalar toplatıldı. Yürüyüşe ben de katıldım, imza kampanyasına da. Ve kitlelerin mitinge gelmesini sağladım. Ve onların yazdıkları bildirileri dağıttım. Bizim buradaki çalışmalarımla birlikte kuşaklar yalnız PKK'nin üzerine kaydı. İsvç basınında PKK, dünya basınında artık PKK'ydi. Çünkü dünya basını hep gölge olayları izliyordu. Artık kesin, emin bir tarzda kuşaklar PKK üzerineydi. PKK terörist" örgüt ilan edilmişti. Olof Palme'yi de bizzat kendisi öldürdü! Tabii aradan zaman geçti. Ben filmcilik okuluna başladım. Bu '86'nın Ağustos ayındaydım. Burada İbrahim benimle görüştü. İbrahim bana dedi ki: "Seni birkaç arkadaşla tanıştırayım. Bundan sonra onlarla birlikte bir birimde çalışcağız." Bu arkadaşlar, Memo Yezid, Zeki, Remo ve İsmet Celebi'ydi. Biz Memo Yezid'in evinde görüştük.

A. K.: Bu Memo Yezid kim oluyor?

F. A.: Yezid aslen Urfa yöresindendir. Uzun dönem İsvç'te kalmış. Burada PKK taraftarıydı, gönlü olan bir insan. Remo onun kardeşidir. Zeki yine onun yakın arkadaşları ve İsmet, bunlar PKK içinde ajan faaliyet yürüten ve SAPÖ için çalışan insanlardı. Fakat PKK taraftarı ve sempatizanı olarak görünüyordular. Biz bunlarla buluştuk. Memo Yezid'in evinde, Burada Anderson, Yan Eric, İbrahim ile Kaya İzol vardı. Burada biz konuşup aynı

“... Bizim buradaki çalışmalarımızla birlikte kuşaklar yalnız PKK'nin üzerine kaydı. İsvç basınında

PKK, dünya basınında artık PKK'ydi. Kültür dünyası basını hep gölge olayları izliyordu. Artık kesin, emin bir tarzda kuşaklar PKK üzerineydi. PKK terörist" örgüt ilan edilmişti...

faaliyetlerimizi sürdürcektik. Fakat biraz talimatlar vardı. Bu talimatlar gereği bana verilerek yaklaşık 5.000 lile 10.000 kron arasında olacaktı. Masrafla göre verilirdi. İkinci talimatla göre ise dışarda ilişki geliştirmek, bu çalışmalarda açık vermek; özellikle PKK dosyasında herhangi bir isim verme durumuna, işte "biz de PKK'liyiz, taraftarıyız" demek gerekiyordu. İsmimizi PKK dosyasına geçmesi için. Hatta İsvç pasaportunun bir arda durdurulacağı ve ileride bize verilirdi talimatını aldık. Çünkü sakınca olacaktı. Çalışmalarda sakınca olduğu zaman "Biz PKK taraftarıyız ve İsvç vatandaşlarıyız kabul edilmeyiş" diyecaktık. Yani kimliğimizi açığa çıkarması için böyle davranacaktık. Bundan sonra ben okula başladım. Okuldan

sonra '87'nin başında PKK, Olof Palme olayı ile ilgili konuşulmaya başladı. Yerine polis konuşuldu. Bu kez, aşırı sağ polisler ve örgütler üzerinde duruldu. Bazı deliller vardı. Demokrat insanlar, bunları üzerine televizyona çıkıyordu. Biz de doğrultu da bir toplantıya çağırıldık, ben başa sehirliyordum.

A. K.: Hangi şehirliyordunuz?

F. A.: Ben Kahlma şehrindeydim. '87'nin Ocak ayında Stockholm'e geldim. Kültürlü denilen bir yer; Memo arkadaşlarıyla gittik. Toplantı yemine İbrahim Güçlü, İsmet, Kaya İzol, Memo, Remo, Zeki ve ben, ayrıca Anderson ve Yan Eric vardı. Toplantının amacı, dikkatli tekrar PKK'ye çevirmekti. Bunun için mandiricilik gereği bazı provokasyon olayları yaratmak ve daha başta temsilci yapabilir konuları üzerinde duruluyordu. Remo bir fikir ortaya attı. Dedi ki: "Ben, Hama Rezo'nun bınını tanyorum. Silvanı, onu şeye götürürüm. Palme'nin kaldığı şehre veya yakın bir yerlere. Çk, kendisi çok şeydir. Silaha hevesli bındır. Bir silahlı alıp gitsin, orada silah paltatsın ve yakalsın". Remo'nun önerisi olumlu görüldü.

A. K.: Yani yaptığınız provokasyon önerisi olumlu görüldü?

F. A.: Evet, olumlu görüldü. Memo da dedi: "Benim tanıdığım eroncu biri var Eroniden yalmış, Silvanı Nayif Ben de onu derneğe götürüyüm. Dernekte polisler gelip yakalsın. Şunu biz eroncu PKK'yi olarak şey yapıyoruz. Bu da alınan bir karar oldu. Ben ise: "O zaman benim de tanıdığım biri var Üç yerde ırza geçiren Ahmet diye bir vardır" dedim.

A. K.: Hangi Ahmet, neleri oluyor?

F. A.: Ahmet, Siverekliydi. A. K.: Bu sıradan adı bir insan mıydı, yoksa siyasi ilişkileri olan biri miydi?

F. A.: Siyasi ilişkileri vardı. Fakat bu işleri yaptıkları sona bunadı. A. K.: Kötü isim ve lakabı var mıydı?

F. A.: Vallahi bilmiyorum. Siverekli Ahmet diye...

A. K.: Kara Ahmo falan, o değil miydi?

F. A.: Evet Kara Ahmo diyorlardı.

A. K.: Şimdi bizim KAWA'cılarındaki kadaryla o da eski KAWA'cılarındadır.

F. A.: Ha doğrudur. KAWA sempatanıydı. Fakat bu işleri yaptıkları sonra bu ilişkileri bırakmıştı. Kendi halindeydi, topluma girmiyordum. Ben, "Onu tanyorum" dedim, "Onu derneğe götürülmeli". Onlar dedi: "Bu da olur." Yani, amaç, işte şu işlemler insanları PKK'nin derneğine götürmek ve onları yakalamaktı. Başka bir karar daha aldık. Onu da İsmet Celebi örgütlemekte İsvç basını ve hükümeti PKK adına tehdit edecek. Biz de doğrultuda kararlar aldık. Biz bu çalışmaları yürütmekteki. Sonra Remo, Halis'i götürüyor. Bir gece dışarı çıkıyorlar, ıçkı falan ıçıyorlar. Remo'nun üstünde bir de silah var. Remo, onu alıp gezmeye gidiyor. Herhalde Olof Palme'nin kaldığı semte karada götürüyor. Orada diyor ki: "Halis üzümde silah var; heveslisin, İsvç'ın sığar al, bir-iki ateş at." O, "Çoktan özlemişim" diyor ve bir kez ateş ediyor. Polisler de zaten çevrede bulunuyorlardı. Polisler gelince, onlara da bir-iki ateş ediyor. Kaçmak istiyor. Tabii orada polis yakalıyor. Remo tabii sonradan silahın kendisine ait olmadığını iddia etti ve Halis'i yakaladı. İsvç basını buna geniş yer verdi: "Bunlar PKK'li, Olof Palme'nin ailesini tehdit etmekte, korkutmak istedikler" vb. yazıldı. Halika çokta tartışıldı bu konu.

A. K.: Yani amacımız dikkati yine PKK'ye çekmekti?

F. A.: Evet, burada aynı döneme rastlayan bir şey de Memo'nun

Devamı 23. sayfada

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendirdi:

GÜNCEL SİYASAL GELİŞMELER VE DEVRİMCİ SAVAŞIMIZ ÜZERİNDEKİ OLASI ETKİLERİ

Başlatları 1. sayfta

Gerçekten TC, bir anlamda askeri bir cumhuriyettir. Hatta eğer bir de burjuva anlamda ve o günün Türkiye'de demokrasilik oymu, oymayorsa; bu da askerin musadesi öçüşünde bir demokrasilikdir. Nitekim, Türk ulusal kurtuluş savaşı sonrasında diyetimler, tamamen ordu haki-miyetinde bir sivilleşmedir veya eğer demokrasilik denilen bir şey varsa, bu tamamen ordunun hi-mayesindeki bir denemedir. 27 Mayıs'tan sonra bu böyledir. 12 Mart'tan sonra da bu böyledir. Ve daha kapsamlı olarak da 12 Eylül askeri yönetiminin sonra böyledir. Yani, kurulan çok Partili yasama, sö-zümüne burjuva parlamenter de-mokratik yasama, tamamen askeri-ri koruması altında, icazeti ile, onların gözetimi, denetimi altında yürütülmektedir. Bu, Türkiye ge-reçtidir. TC'nin temel bir özelliğidir. Askeri bir cumhuriyet tanımı bu an-lamda gerçekleştirir. Bu askeri cumhu-riyet, zaman zaman bazı par-la-menter maskeleleri kendin demokratik gibi gösterirken, bazen de apaçık bu maskeyi atarak, aptoletleri ve mil-itari-zmi ile sırtıtmaktadır. Ama hiçbir zaman ordunun denetimi azalma-mıştır, geriletilmemiştir. Bilakis, kap-italizmin gelişim süreci boyunca ya-yınlık göstermiştir. Ordunun militarizasyonu, yani toplum üze-rindeki etkileri, kapitalist gelişmeyle orantılı olarak artmıştır. Bazıları sivil görünümüne aldanarak, hatta "De-mokrasilikle de yapılabilir" oyununa aldanarak partiler kurmuşlardır. Hatta İkildara gelmişlerdir. Ama, Bayar-Menderes olayında görüldüğü gibi, bu yanlışların cezasını idam sehpasında çaktıklarıdır. Yani, asıl güç ve otorite şahibinin ordu oldu-ğunu, onun emrinde olmak gerekti-ğini, bunu aşkırtlarında ise başlarına neler geleceğini kestiremedikle-rinden ötürü bu duruma gelmişlerdir. 12 Mart'a olsun, 12 Eylül'de olsun, yine kendini birşey sanan, sö-zümüne demokrat ordunun, politikacı-ların emrinde olmak gerektiğini söy-leyen bir Demirel örneği vardır. Onun da hemen bir "höl" demekle nasıl şapkasını alıp kaçırdığını, kolluğunu nasıl terk ettiğini iyi biliyoruz.

Dolayısıyla, politik yaşam üze-rinde tamamen ağırlıkta olan ordu oluyor. Bu konuda ortaya çıkan ya-nısalamar, özellikle birçok yanlış taktiğe de yol açıyor. Hatta bazı so-l gruplaşmalar, kendilerini sö-zde Türkiye'de bir burjuva demokrasisi varmış gibi gruplaştırmaya ça-lışı-yorlar. Sadece legalleşmenin bir temeli ele alınıp, TKP örneğinde de görüldüğü gibi, hatta illegali-nin öyle sakat bir temelde kavranışı, yani Türkiye Cumhuriyeti'nin gerçek özünü değerlendirenler ona göre bir örgütlenmenin, bir mücadele tarzının yaratılmaması, sadece düzen içinde değil, düzen dışına olduğuna iddia edenlerin de büyük darbeler yemelerine ve bunı çok ağır öde-melerine yol açıyor. Bu örneklidir. Bugün PKK, PKK oluşunu, Türkiye Cumhuriyeti'nin sağlam kavrayışına borçludur. Onu sağlam kavrayış, ona karşı doğru tutum alışı, bizi onun karşısında ayakta tutmuştur. Ama bunun dışında olmayan kavrayış, düzen içi sivil güçlerle, düzen dışı sö-zümüne muhalif güçlerin-bunlar solcu da olabilir, dinci de olabilir-ezilmelerine yol açmıştır. Karşıla-rında gerçekçi bütün yönleriyle ka-vrayıp ona göre tedbir, örgüt, taktik geliştirilemediklerinden ötürü bu böy-leldir. Dolayısıyla, bizim baştan beri TC üzerine kafa yormamız yerinde-

dir. Başta Kemalizm ve kemalist dönem olmak üzere, kapitalist ge-lişimin bütün özelliklerini adım adım takip etmemiz ve bu gelişme-nin politika üzerindeki, politik toplum, politikleşme üzerindeki etkilerini or-taya çıkarmamız, ordu ile bağlan-tısını araştırarmız isabetli olmuştur. Türkiye Cumhuriyeti, bu anlamda Güney Amerika'daki cumhu-riyetlerden daha çok askeridir. Ortadoğu'nun diğer ülkelerindeki re-jimlerden daha fazla askerdir. Hatta hepsinin öcölüdür, prototipidir.

Esas itibarıyla toplum üzerinde ordunun hükümü icra edilir. Orduda tutululan yaşam tarzı, disiplin, to-pulum etkileri. Subay asileri, subay ahlakı gerekerek tutululan ahlakı, di-siplini haline getirilir. Asker millet edebiyatı da buracan ilen geliyor. Türkiye milletini esasta şekillendiren ordudur. Dolayısıyla orduda olup biten, ordunun yasama felsefesi, ya-sam alışkanlıkları, ona hakim olan disiplin, tabii ki, egemen sınıfların lehine, emekçilerin aleyhinedir. Bu topluma da aşılanır ve sonuçta ol-dukça boyun eğmeçi, militarist otorite-yi gökire çıkararak, "asker her şey-dir, bir nolu kurtarıcıdır" formülünde ifadesini bulan ve zorda kaldıkça, "ordumuz gelsin bizi kurtarsın" tutu-munda dile getirilen, esasta sonuna kadar despotizme boyun eğmeçi ifade eden bir yapı ortaya çıkar. Bunun da demokratik tutuma hiçbir alakası yoktur. İşte günümüzde de görüldüğü gibi, muazzam bir sömürü ortamına karşı edilgence bir tavır içinde bulunmaya kadar götüren bir durum ortaya çıkar. Bugün Türkiye'de devrimci hareketin ve daha da ötesi emekçilerin tepkilerinin çok sınırlı olmasının altında, bu ge-çek yatıyor. Aile ortamının köle ilişki-lerinin ürettiği bir yatak olması bu gerçekte bağlantılıdır. En sıradan bir halk mücadelesinin geliştirile-me-yişinin altında bu gerçek vardır. Bu, dünyada eşine ender rastlanılan bir gerçektir.

İşte, cumhuriyetin bu karakteri 70'lerin sonlarında, zorlanma sonu-cunda bir kez daha kendini göster-mek zorunda kaldı. Rolün asıl sahibi olan ordu; dişlerini göstererek kendi ucubesi olan bu varlığı bir kez daha kurtarma, hatta yeniden kurma sev-dasına düştü. Bu anlamda 12 Eylül rejiminin amacı, cumhuriyeti bir an-lamda yeniden kurabilmek, ki kendi-leri de, "kurtarma ve kollama hare-ketiyle, bunu yaptık" diye. Çünkü, çözümsüzlük içindedirler. Nasıl kur-duklarını iyi biliyoruz. Rejim 10, yilna gir-di. Şimdi cumhuriyetin yeniden kuruluşunu 10. yılı yaşıyorlar. Ve bu çok önemli bir yaşamdır. Büyük bir kıkmaz, her gün kendileri de iftiral ediyorlar; "Darbeci çözüm değildir. Darbeci toplum sorunlarını daha da kötüye götürmekten ötede bir rol oynamıyorlar. Dolayısıyla, yeni bir yaklaşıma ihtiyaç vardır. Yeni bir felsefeye ihtiyaç vardır" diyorlar ve bu temelde Türkiye toplumunda tam bir kargaşa ve arayış yaşanıyor.

Ordunun da bir seçeneğin olmanın çıkması çok önemlidir. Ordunun to-pulum sorunlarını ve kördüğümü çö-zen bir silki olmasının anlaşılması çok önemlidir. Ve Hareketimizin bunu göstermesi de en önemli başarıları-ndan birisidir. Bir toplum ki; temel ekonomik, sosyal, siyasal gelişim sorunlarını tümüyle zor gücünden bekliyor, ordudan bekliyor, kütüden bekliyor, o toplum en kötü bir konu-mu yaşıyan ve bunu yaşayama kendini mecbur eden bir konum-da-dır. Bu konumun ortaya çıkardığı anlam ve yaklaşım doğru değildir,

toplumun bu kötü beklentisinin her türlü demokratik, dolayısıyla toplum-sal gelişimin önünde engel teşkil ettiği çok iyi ortaya çıkmıştır. Türk kamyonu ordu geçergisi simdi daha iyi tartışıyor; bir tarza olmanın çık-a-rılması gerektiğini söylüyor; gelişme esaslarının ve maddelerinin yeni arayışlara ortaya çıkarılmasına önem veriyor.

Özellikle bir burjuva liberalizmi gelişecekse, gerçeğe bu yönüyle yaklaşmaya çalışmalıdır. Yine bir emekçi seçeneğ, devrimci seçeneğ ortaya çıkacaksa, bunu her za-mankinden daha fazla kavramaya çalışacaktır. Ve tabii ki biz; ordunun böyle bir çözüm gücü olmadığını göstermekle, bunlara en büyük yükümlülüğümüz oluyoruz. Çok önceleri belirttiğimiz bir söz vardır: Bizim yetimlerimizin en önemli bir sonucu da; ordunun bir çözüm gücü ol-mayacağıdır kanıtlanmıştır. Simdiye kadar toplum zorda mı kalmış, kriz, buna-lım mı var, bunu burjuva anlamda da olsa, veya devrimci bir tarzda emekçi sınıfların çözmesi sözkonusu iken, bu en ucuz bir biçimde geçiştirilmiştir.

"... Bugün PKK, PKK oluşunu, Türkiye Cumhuriyeti'nin sağlam kavrayışına borçludur. Onu sağlam kavrayış, ona karşı doğru tutum alışı, bizi onun karşısında ayakta tutmuştur. Ama bunun doğru olmayan kavrayış, düzen içi sivil güçlerle, düzen dışı sö-zümüne muhalif güçlerin ezilmelerine yol aç-mıştır. Karşılarındaki gerçeği bütün yönleriyle kavrayıp ona göre tedbir, örgüt, taktik geliştiremediklerinden ötürü bu böy-leldir. Dolayısıyla, bizim baştan beri TC üzerine kafa yormamız yerindedir. Başta Kemalizm ve kemalist dönem olmak üzere, kapitalist gelişimin bütün özelliklerini adım adım takip et-memiz ve bu gelişimin politika üzerindeki, politik toplum, poli-tikleşme üzerindeki etkilerini ortaya çıkarmamız, ordu ile bağlan-tısını araştırarmız isabe-tli olmuştur..."

Ya sağ cunta, ya sol cunta gelir "kurtarıcı". Diştan bir kuvvete, ordu içindeki kuvvete bel bağlamışlardır. Kendi asıl rollerini, düğündece, siya-sal bir örgüt geliştirmede ve devrimci bir örgüt kurmada göstermemişlerdir. Hep "hazır kuvvetler gelsin kurtarsın" mantığı hakim olmuştur. Hazır kuv-vetler de -hele bu ordusya aslında çok zorlu uygulamaklara başka bir şey yapmaz. Ordular hiçbir zaman üretmezler, yaratamazlar. Ordular varolanı ele geçirirler; varolan eğer egemenlerin ve sömürücülerin hiz-metinde ise, onlara -ordusya-peşkes çekeler. Zaten halkların ordusu varsa, bu ordu halkların hakkını, emeklerinin karşılığı sömürücü-lerden alır.

Türkiye ordusunun baştan, yani Osmanlılardan bu yana, en kodan-ma ve sömürücü kesimlerin hizme-tinde olduğu bilinmektedir. Özellikle emekçiler, hatta orta kesimler bile, değer kazanmışlarsa, bu değerleri bunların elinden tekrar almakta-n, kullanılan bir araç olmanın ötede rol oynamamıştır. Nitekim, 12 Eylül as-keri yönetimin döneminde orta sınıflardan tutulmuş, işçi sınıfına, köylü-lükten tutulmuş aydınlarla kadar

çıkartlarını daha iyi gömesini ve giderek politikayı kendi çıkarları te-melinde düğünmesi, örgütlenme-sini, tavir içine girmesi doğur-maktadır. Günmündece ortaya çıkan budur ve bu konuda büyük bir kar-gaşalık ve arayış vardır.

'90lara doğru giderken, eskiden kopma bir anlamda ordu deneti-mindeki despotik, anti-demokratik toplumun biçimlenişinden kurtulup herkesin biraz da kendi gerçeğine yönelmesi ve bu temelde bir şeyler olmaya başlaması anlaşıldı. Neler ayakta kalacaktır: o da ayrı bir mese-le-dir. Herkesin çıkışlarının çözü-münü böylesine bir zor gücüne ha-mile ettiğinin dönemin geride kalması, herkesin kendi çıkışlarını bizzat görmesi ve bu çıkışlarının çözü-münde bilinci şahıslı olması, güç sa-hibi olması gerçeği, aslında günün-müzde en çok olumlu karşılancak ve sonuç alınabilecek bir gerçektir. Geline bu nokta ve ulaşılan so-nuçlar, bu temelde anlamlandı. Or-duya dayalı kafa yapısının -aydını ol-sun, profesörü olsun, solcusu ol-sun-olumlu hiçbir şey üretmeyece-ğinin açığa çıkması, bu gelişmenin önemli bir parçasıdır. Toplumun artık

kendi adına düşünmesi, toplumsal sınıfların kendi çıkarları adına ve özçüğü ile düşünmece zorunda bi-rakılmaları, Türkiye toplumu için ciddi ve tarihsel bir aşamayı teşkil ediyor. Bu anlamda bir olgunlaşma-bahsedilebilir. Sağlıklı arayış içinde bulunanların gelişme şansının daha fazla olduğuna da bahsedilebilir. İşte bu yaklaşım çerçe-vesinde, günlük olup bitenlere baktı-ğımızda, durumları daha iyi kavra-mak ve anlamak kolaylaşır.

Evren-Özal rejiminin vardığı bir nokta vardır. Evren orduya temsil ederken, Özal'ın ise burjuva libera-lizminin yuturucu ve gövdük bir şam-piyonu olmaya çalıştığı görülmüştür. Serbest toplum, liberal toplum diyor fakat, gece gündüz ordusya çok sıkı ve iççe bir yaşamı sözkonusudur. Burada şu gerçek ortaya çıkarıyor: Aslında ordu çözümsüzlüğüne, bu kadar uzun süre yönetmesine ve dayatmasına rağmen, iyi görüyor. Evren şahsında büyük bir gerilemeye-yor. Bırakalım her düzye so-lunların çözümünü, muazzam bir çöküşün yaşandığını her gün vurgu-luyor. Ekonomik, sosyal, siyasal kül-

tural alanda bu kadar bozulmuş, bu kadar baştan çıkarmış, yani yoksul-luklar içinde tutulmuşlar. Anayas-a zaten bunların anayasasıdır; yasalar bunların yasalardır. Aslında tam bir çözümsüzlük rejimi olmasına ötede gidemedikleri, ordunun böylesine büyük bir iflasya yaşamaktan ve ya-gatılmaktan ötede bir kurum olma-dığını ortaya çıkarıyor oluyor. Ama gelişecek bir sivil seçeneğe, eğer o gelişemezse, gelişen devrimci seçe-neğe karşı da kendisini ko-ruyacaktır. Çünkü, o da öyle kolay sahneye tek etmeyecektir. Eğer devrimci seçeneğ gelişme durumunda ise, buna karşı ordu, nasıl yeniden bir tepki, bir darbe girişiminde bul-unabilir, hesapları çizmelidir. Aynı za-manda eğer burjuva sivil seçe-nek gelişecekse; bununla nasıl bir uzlaşma içinde olmalıdır? Bunları düşünüyorlar. Bunları halletmek için çok yoğun bir tartışma yürütüyorlar. Düzen içi muhalefetin iddiası: Özal çözümlünü kabul etmemedir. Bu an-lamda ordu karşısında da da es-kiyi yaşama durumu sözkonusu-dur. Bu aynı zamanda geri bir adımı teşkil ediyor. Özal ise; bütünüyle orduya dayalı olarak bir sivil seçe-

neği, hatta kendi deyişle bir "demokratik seçeneği" cumhuriyet tarihinde ilk defa gerçekleştirmeye çalışıyor. "Gerekirse bir Özal'da feda edilebilir" ifadesi bu anlamdardır. Çok sahite de olsa, çok uzlaşmacı da olsa, bu bir gerçektir.

Muhalefeti İnönü'sü ve Demireli istiyorlar ki; kendilerinin söz sahibi oldukları, ordunun kendi sözlerini dinlediği bir statü olsun. Bunlar bir yinediği içindirler. Ordu hiçbir zaman onların anladığı tarzda, onun emrine girecek bir güç değildir. Türkiye'de ordu; cumhuriyetin asıl sahibi, konupyu kolayca gücü olarak, bunları denetim altında ve uzlaşma içinde tutacaktır. Bunlar ise, daha fazla söz sahibi olmayı dayatıyorlar. Ve şunu diyorlar: "Ordu her türlü baskıyı, işkenceyi sürdürsün, fakat bunu bizden emir alarak yapсын, bellerine ola bızım politikamız olsun." İşte buna fazla meydan verilmek istenmiyor. Nitekim, Genelkurmay'ın, yeni cumhurbaşkanı seçimine ilişkin tesbiti vardır: "Anayasa uygulanacak" diyor. Bu şu demektir: 12 Eylül askeri yöneticileri ile uzlaşma içinde olan "Özal seçeneği" başarabilir, buna biz engel alamayız." Ordu ile uzlaşmama, ordunun istediği bir biçimde uzlaşmama esas almaz. Fakat bu aynı zamanda bir karşışa durumdur. da. Sozumona bızım muhalefeti ise Özal'ın seçilmesine katılmayacağına, ona meşruyet kazandırmayacağına belirtmektedir. Dolayısıyla, Özal'ın temsil ettiği devlete bir anlamda objektif olarak karşı duracaktır. Ve bu da gerçekten bir ikilik doğurur. Aynı zamanda da devlet için çok ağır bir bunalım durumuna feda eder. Bu temelde eğitilmişler arasında durulse ve ısrarla sürdürülse, Demirel'inönü, DYP-SHP, kendi iradeleri dışında yu açtıkları bunalım nedeniyle devrimci seçeneğe muazzam bir imkan hazırlasın olurlar. Özal seçeneğinin cumhurbaşkanlığına kabul edilmesine, iradeleri dışında da olsa kendilerinin de olsa, devlette Türkiye Cumhuriyeti'nde yeni bir durumun ortaya çıkmasına yu açıyor. Türkiye Cumhuriyeti'nde ilk defa askerler bir konuma karşı, sivil bir konumun gücüne bızım çok belirgin, CHP'nin de hakeza Demirel de bızım eğmedir, ama Özal'ın yayıflığı, 12 Eylül'ün yayıflığı yu görecek, yu değerdendirler kendileri seçeneğini gündemleştirmektedir. Bunların

Özal hükümetinin var olan bunalımı çözmeyeceğini belirtmektedir. Çünkü hükümet kitlelerden de oldukça tecrit olmuştur -ki, bunların desteği %10'lar civarındadır. Bir avuç varguncu dışında, yeni palazlanarak iştirik-i-tekelci ve de uluslararası tekelin hizmetkari kesimleri dışında, Türkiye'de toplum bütünüyle bunlardan giderek uzaklaşıyor. Dolayısıyla toplum çözü, ister düzenli iku muhalefet, isterse daha büyük potansiyel olarak emekçilerin çağlarında ifadesini buluyor. Ordu ve yeni oluşturların sahte sivil Özal seçeneği gerçektir olarak, halkın olaı potansiyel seçeneği ile, düzenli iku DYP, SHP seçeneği giderek güç kazanıyor. Ve bu da gerçektir bir bunalım anlamına geliyor. Günümüz devlette iku, toplumda bir kopuşma ve cumhuriyet tarihinde bunun en anlamı bir biçimde gelişmesi sözkonusudur. Tam da bu noktada, yani '90'lar Türkiye'sine böyle yönelmişinde büyük bir arayış, tartışma sözkonusudur. Gerçekten 60 yıllıkar bile, kendilerini yenileden bahsediyorlar. Demirel bile kendini yenileden bahsediyor. Zaman zaman, asırı devletçi İnönü bile, demokrat olmanın bahsediyor. Sol, bütünüyle kendini yenilemek zorundadır. Geleneksel sağ ideoloji-

leri kendini yenilemek zorundadır. Hepsu bu yeniliğe karşılamak vermeye çalışıyorlar. Bu yenilişme ile devletin iku düşüğü bu duruma karşılamak vermeye çalışıyorlar. Bazıları bunu, devletin askeri temelini daha da güçlendirmek yapıyorlar. Bu yeni bir karşı-devrimci darbe anlamına gelir. Bazıları burjuva seçeneğini daha da geliştirerek, çıkış bızım yaka çalışıyorlar. Tabi bir de halkın yükselen seçeneği vardır. O da bu karşışa içinde yu almaya çalışır.

Tabi ki, siyasal düzeyde ortaya çıkan bu durumun altında, derin ekonomik çözümsüzlük yatmaktadır. Yine, sosyal ilişkilerdeki çürüme sözkonusudur. Toplum, tarihin hiçbir döneminde görülmemiş biçimde değerler, ayaklar altında çökenmektedir. Yine somurda artış, gelir dağılımında düşüş, işsizlikte artış görülmekte ve yatırımlar durma noktasına gelişmiş bulunmaktadır. Ekonomik yapıda da muazzam bir bunalımın cumhuriyet tarihinde ilk defa bu denli yükseldiğini görüyoruz. Siyasal plandaki bunalımın böyle-sine ekonomik bir temeli de vardır. Sosyal temeldeki bu çürüme ile de iştirakli vardır. Ve her geçen gün bu daha da derinleşecek devam edecektir. Çözüm için artık bu yenileden herkesin yeni yaklaşım ve örgütlemeleri iku girmeleri, yeni güç odaklarını sergilemeleri ve günlük olarak bunu pratik savaşımında göstermeleri gerekir. Herkes yeni örgütler kurarak ve yeni taktiklerle savaşım arenasına girecektir. Kim artı bu konuda çözüm çözü olabılıyorsa, iku kadar zor da yu kullanıyorsa, o gelişme kaybedecektir. Anlaşılmaması gereken, bütünüyle cumhuriyetin alt ve üst yapı-sıyla günümüzde artık bir alt-üst oluşa girdiği. Yine bütün eski değeri yargılarının yerle bir olması, yeni

"... Kürdistan'da özel savaş yöntemini gerçekleştirebilir. Ne kaymakamın, ne valinin bu seçenekte fazla yeri yoktur. Bunlar böylelikle özel bir idarenin birer memurudur. Bu durum giderek Türkiye'de de yayılacaktır. Kürdistan'da varolan bir kararnlık özel savaş yöntemini, Türkiye'nin de bütün yönetime alınmasa gelebilecektir. Özal'ın cumhurbaşkanlığı deneyimi bunun önemli bir aşaması olacaktır. İşte bu, üstten orduyu bir kez daha özel savaş temelinde toplama hükümetmeye, yani gelecekte toplumsal ve devrimci muhalefete karşı bir özel savaş kuvveti durumuna götürecektir. Eğer anormal bir gelişme olmazsa, Özal'ın cumhurbaşkanlığı, ordunun daha fazla önünüle iççe geçiş; özel savaş idaresinin, özellikle Kürdistan'da yürütülen özel savaş yönteminin rolünün artmasına götürecektir..."

değer yargılarına ise bir türlü ulaşılması durumu vardır. Sıradan bireyin ahlakından tutalım, temel cumhuriyetin kurumlarına kadar bu böyledir. Ekonomiden tutalım felsefeye kadar böyledir. Her şey haraçmaz piyasadadır. Her şey çürümeye halindedir. Her kesim bir alt-üst oluşu yayıyor. İşte bir çözüm olacaksa, şüphesiz bu alt-üst oluşa münkindir. Geleneksel çözümler yolları, yani "ordu gelsin, kıtçı çöksün, bızı kurtarsın" tarzındaki çıkış, artık söz konusu değildir. Şüphesiz böyle adamlar ortaya çıkabilir. Yine daha tehlikeli askeri darbeler gündeme gelebilir.

Zoru daha şiddetli uygulayabilirler. Ama böyleleri ortaya çıkıldında, daha fazla tecrit olmaksın ve ordunun bütünüyle çözümsüzlükten başka bir sonuç vermeyecektir.

Birçok Latin Amerika ülkesinde de görüldüğü gibi, yeni bir ordu darbesi, ordunun daha da zayıflamasıdır. En kapsamlı müdahale olan 12 Eylül müdahalesi, 10 yıldır -ki halen basıdadır- tecritten kurtulmadı. Özellikle maddelerin karşısında tarihinde tanıyabileceğimiz en ağır durumu yaşamaktan kurtulmadı -ki bu darbe de

hissettilerinde, özellikle Latin Amerika ülkelerinde gördüğümüz gibi, bir darbeye girebilirler. Bunlar anlaşarak da girebilirler. Özal, Demirel kadar bile ordu seçeneğine karşı tepki içinde olmayacaktır. Onların iştirakçisi, onların yu göstericisi, onların maskeli sivil iştirakçisi olabilirler. Dolayısıyla Özal'ın cumhurbaşkanlığı sırasında, en sağı, faşist, özellikle Kürdistan'da beslenen kararnık kuvveti, yani özel savaş kuvvetlerinin ağırlıkta olduğu ve tümüyle orduyu denetim altına da alsın,

"... Cumhuriyetin kendisi eski cumhuriyetten çok daha farklıdır. En önemlisi de günümüz Kürdistan'ı eski Kürdistan olmaktan çok mu uzaktır? Tam da bu noktada gelişmenin tayin edici savaş alanı ise Kürdistan'dır. Zaten kriziz bu kadar derinleşmesi, ekonomik bunalım, sosyal çürüme ve en önemlisi de ordunun aşılması, ordunun çözüm gücü olmaktan çıkarması, Kürdistan'da yürütülen savaşımı yakından illitirir ve esasta olayla bağlantılıdır. Kürdistan'da sınırı da olsa yürüttüğümüz savaş, 6. yılını doldurmaktadır. Bu savaşımız özellikle ordunun o çok iddialı "kılıcını çeker, vurur, çözer" imajını yerle bir etmiştir. Ordunun pek de böyle görüncelecek, sorunları çözecek bir güç olmadığını iyi göstermiştir. Toplumun çoğunun bekllediği gibi, gelişen mücadeleyi bir darbe ile halletme şurda kalsın, ordunun ne kadar işlemez durumda olduğu ortaya çıkmıştır..."

emir-komuta zinciri altında gerçekleşti. Ordu içinde bir grubun, bir güç odağının hem de en gerici temelde darbe yapmaya kalkışması, bağlı oldukları sistem içinde anında -bazi destekçileri de olsa- tecrit olmasına, bızı kamuoyunda, özellikle Türkiye kamuoyunda tamamen tecrit olmasına yu açacaktır. Bunun sonucu olarak ordudaki karşışa daha da artacaktır. Bu durum, Kürdistan'da yürütülen bir kapsamlı özel savaşla rağmen iku girdikleri sınırlarından yu daha da yaşamalarına yu açacak; bu, ordunun dağılma sürecine girmesine de önemli bir aşamasını teşkil edecektir. O halde tekelci-iştirikçi sermaye mevcut karşışayı bir askeri darbe ile katkımak istediğinde -ki, en tekelci, en şoven kesimler, askeri darbeleri bir kez daha gündeme getirmek isteyebileceklerdir, bunlar da daha, böyleleri bir araca dayanmak istediklerinde, son kamu onaylarını artık yu bileceklerdir. Bunlar son bir kez daha, bu aracı kullanmaya çalışıyorlar. Fakat arından olacak gelişme büyük bir toplumsal, devrimsel gelişmedir. Daha şimdiden belirtileri vardır. O halde, Özal'ın olaı bir cumhurbaşkanlığı ordu ile çok sıkı anlaşma, uzlaşma temelinde olacaktır. Özal seçeneği bir anlamda ordunun darbe yapma olasılığına bir ön adım daha teşkil edebilecektir.

Özal deneyimi, cumhurbaşkanlığı deneyimi, özellikle devlette ikuiliği gerçekleştirecek. Düzenli iku muhalefetin ve toplum devletten kopuşunu hızlandıracaktır. Böyle olunca da, ordunun içinde karşışa artacaktır. Ordu, elinden çıkma durumuna gelen düzenli iku muhalefete karşı tepki gerçekleştirecek. Kendi anlayışında, 12 Eylül anlayışını uygulamaya çalışacaktır. Bu uygulama çatışmaları daha da gerçekleştirecek. O zaman yeni bir darbe olasılığı gelebilir. Zaten ordunun bu hareketlenmesi bir darbe olasılığıdır. Darbe Özal'ın deneyiminden güç alacaktır. Çünkü Özal orduya teslim olan, orduya en ufak bir dremne göstermeyen biridir. Hatta anlaşmalıdır. Özel savaş yürüten generalleri hepsi şimdiki sindirildi. Özal, başbakan iken böyledir, cumhurbaşkanı olursa şimdiki, sonunu bütünüyle ordunun en genci sağ kesimleri çatacağıdır. Böyle olunca da, bunların kendileri günlük olarak bir darbenin uygulaması içinde bulunacaklardır. Bunların ordu içinde örgütlü ve kararnık kuvvetleri vardır. Bunlara da her an ihtiyaç

ama somut olarak, özel savaş kuvvetlerinin bir darbesine tank olabiliriz. Şimdi Kürdistan somutu sözkonusu olduğunda, zaten bu özel savaş kuvvetleri gerçek iktidarı özletmektedir. Kürdistan'da özel savaş yönetimi gerçek yönetimdir. Ne kaymakamın, ne valinin bu seçenekte fazla yeri yoktur. Bunlar böylelikle özel bir idarenin birer memurudur. Bu durum giderek Türkiye'de de yayılacaktır. Kürdistan'da varolan bir kararnık özel savaş yönetimi, Türkiye'nin de bütün yönetime alınmasa gelebilecektir. Özal'ın cumhurbaşkanlığı deneyimi bunun önemli bir aşaması olacaktır. İşte bu, üstten orduyu bir kez daha özel savaş temelinde toplama hükümetmeye, yani gelecekte toplumsal ve devrimci muhalefete karşı bir özel savaş kuvveti durumuna götürecektir. Ve bu şimdiki çok yaygınca belirtileni gördüğümüz bir olasılıktır.

Eğer anormal bir gelişme olmazsa, Özal'ın cumhurbaşkanlığı, ordunun daha fazla önünüle iççe geçiş; özel savaş idaresinin, özellikle Kürdistan'da yürütülen özel savaş yöntemini rolünün artmasına götürecektir. Ama diğer yandan düzenli iku muhalefet devletten kopuşu, büyük halk yığınlarını bu seçeneğe karşı müthiş öfkeli, kini, homurtuları ve giderek gelecekte devrimci bir birliğin bızım değerdendirilmesi ile birlikte, devrimci bir ortam doğuracaktır. İşte önümüzdeki dönem olaı gelişmeleri bu temelde olacaktır. Daha şimdiden bunun belirtileri çoktur. Düzenli iku muhalefetin tepkileri şiddetlenmiştir. Bu çözüme, yani cumhurbaşkanlığı meselesinin böyle çözümlüne çok sert tepki gösteriyorlar. Bunlar uzun süre kullanıldıkları. Bu da belirtmek gerekir. Evren-Özal kılığı, '87 seçimlerinde ribaren bunları yu kullandılar, kendilerine alt ettiiler. Ve bir anlamda köşeye attılar. Şunu belirtiyorlar: "İşte, bu bir dönem daha başta olalım, daha sonra size sıra gelir." Fakat bunları buna sabır ve tahammülü yoktur. Ve tabi ki, kullandıklarını da yu biliyorlar. Yine, halkın temel hakları konusunda ne kadar alçakça davrandıklarını yu biliyorlar. Şimdi bu konuda diyorlar ki, "diyalog yerine uzlaşma dönemi sona erdi, uzlaşma yerine kavga yu tercih ederiz". Zaten emetlerize bu parçaları açılacaktır. Eğer doğru dürtür bir muhalefet ikuile girmezse DYP ve SHP gerçekten '90'lar Türkiye'sinde tasfiye olacaktır. Yaşamları iku

kavgaya girmeleri gerekiyor. Bu da devlette bunalımın had safhaya ulaşmasına yu açar. Şimdi yaşanan budur.

Düzenli iku partiler ne kadar uzlaşırsın, ne kadar sahte demokrat olurlarsa olsunlar, yurkardan dayatma karşısında kendiliğinden objektif olarak devlette ikuili yaratıyorlar. Ve bu da daha radikal bir muhalefet durumuna itilmelerine neden oluyor. Bunun yaratacağı çağlık daha büyük, yaratacağı bunalım daha da kapsamlı olacaktır. Ve bu, mevcut bunalımı daha da hızlandıracaktır. En önemlisi de halkın, özellikle işçi sınıfının ve yoksul köylülüğün homurtuları giderek artacaktır. Onların ekonomik taleplerini yarı yarıya düşmesi yetmediği gibi, bütün örgütlenmeleri, hak arayışları zorla engelleniyor. Bu, onların daha sert tepkilerinin doğmasına yu açacaktır. Ve şimdiden bu görüyoruz. Geçen bahardaki işçi sınıfının yürüyüşünde, hak arayışlarında bu ortaya çıktı. Köylülerin devreye girişinde bu daha da kendisini göstermektedir. Gençlik de yakında bızın daha hareketlenecektir. Bu, işçi kendiliğinden gelişme yönüdür. Diğer yünden ise, devrimci hareketlerin kıpırdanmaları ve yeniden etkinleşme gelişmeleri sözkonusudur. Bizim ekimlerde de olsa, devrimci hareket kendisini toparlamaya çalışacaktır. Ve eskiden on yılda katedilen mesafe şimdiki çok kısa bir sürede alınmaya çalışılacaktır.

Bu anlamda, patlamalı bir döneme giriliyor. Şimdi bir kez daha, Türkiye değişik biçimlerde, '60-70 ve '80'lerde ikuile girdiği darbegozı tekrar yaşamaktadır. Ama bu seferi ikuile girdiği darbegoz ve bunalım çok daha kapsamlıdır. Bir defa ordu, eski ordu olmaktan çok uzaktır. Yine burjuva muhalefeti eski muhalefet olmaktan çok uzaktır. Halk ise eski halk olmaktan çok uzaktır. Ekonomik bunalım, sosyal çürüme, geçmişte yaşananlardan çok daha kapsamlıdır. Cumhuriyetin kendisi eski cumhuriyetten çok daha farklıdır. En önemlisi de günümüz Kürdistan'ı eski Kürdistan olmaktan çok mu uzaktır. Tam da bu noktada gelişmenin tayin edici savaş alanı ise Kürdistan'dır. Zaten kriziz bu kadar derinleşmesi, ekonomik bunalım, sosyal çürüme ve en önemlisi de ordunun aşılması, ordunun çözüm gücü olmaktan çıkarması, Kürdistan'da yürütülen savaşımı yakından illitirir ve esasta olayla bağlantılıdır. Kürdistan'da sınırı da olsa yürüttüğümüz savaş, 6. yılını doldurmaktadır. Bu savaşımız özellikle ordunun o çok iddialı "kılıcını çeker, vurur, çözer" imajını yerle bir etmiştir. Ordunun pek de böyle görüncelecek, sorunları çözecek bir güç olmadığını yu göstermiştir. Toplumun çoğunun bekllediği gibi, gelişen mücadeleyi bir darbe ile halletme şurda kalsın, ordunun ne kadar işlemez durumda olduğu ortaya çıkmıştır. Ordu sürekli güç kaybederek dağılıyor. Korkunç çöküş dengeşizliği ortamında bile, hem de çok sınırlı bir güçle bu savaş yürüttüğümüz halde, ordu başarıya gidememekte. Bu kadar çekilishi bir ortamda ve bu kadar gelişen savaşımımız karşısında, "ordu ne kadar ayakta kalabilir" sorusu her gün halkın kafasına giderek artan oranda nüfuz ediyor.

Gelinen aşamada ordu artı yu işi halledemez, ordu ile bu mesele çözümlenmez; o halde çözümleri nedir? Başla "Kürdistan halkının hakkını vermek" gerektüğinden tutalım da ordu yerine başka bir çözüm gücünün devreye girmesine kadar, yine devrimci seçeneken tutalım da sahte burjuva seçeneklere kadar, birçok seçenek oluşturmaya çalışıyor. Biz Türkiye açısından olaı gelişmeleri anlamlaya çalıştık. Daha çok da Kürdistan'da gelişen savaşımın bu olaı gelişmeler üzere-

Özellikle gelişen savasımızda karşı, ilkel-milletçiliğin peşmerge artıklarıyla ve aşiret kantonlarıyla yapılmak istenen, Türk parlamento-sundaki işbirlikçi Kuvvet Mektebiyle riye tamamlanmak isteniyor. Bunlar biraz daha kültür çerçelikleri anlamında adını atabiliyor. Eşer çok daha sıkı-şarışa, özellikle parlamento içindeki bazı Türk işbirlikçileri, bazı aydın işbirlikçileri ve TEVGER benzeri bazı sahte grupçukları biraraya getirip son tahliye hepsine bir Türk Partisi yattısı da vurarak, reformist de diye-meyeceğimiz, tamamen düzene bağlı, işbirlikçi, icazetli bir Türk Partisi devreye sokarak, hızzetle PKK'yi tasfiye etmeye çıkmak eden sahte bir çerçelik programını -ki bu kültür çerçeligi de, serbest gazete çıkartma, sebat yayın gibi olabilir dayatmacaklardır. Belki buna yönelik bir gelişmeyi de önümüzdeki de-nemde deneyebiliriz. Bütün bunlar

özel savaşın ideolojik alanında da biraz gelişebileceğini ortaya koymaktadır.

Demek ki, başta ordu olmak üzere, yine toplumsal temelde aşiretler üzerinde, ideolojik-politik alanında Kürt işbirlikçi politikacıları ve aydınlarını yeniden devreye sokarak, bizim kitle teminimizi sağlayacak, gerilimin gelişmesini son tahlilde durdurmak istiyorlar. Bütün bu çabaların asıl amacı ise, kitleleşmeyi ve gerilimi atlatmak önlemektir. Özellikle kentlerde -k Sİlopi ve Van'da ne kadar gelişebilecekleri ortaya çıkmıştır. Gelişebilecek patlamaları daha şimdiden önleyebilmek. Bir yandan aşırı şiddet ki bu katiplara varmıştır- yöntemi Sİlopi'de, Van'da görüldüğü gibi daha bir çok yerde yoğunlaştırırken, sahte özerklik çabalarını da hızlandırarak kitlelerin PKK onderliğinde ayağa kalkışına, hem siyasal, hem asker oluşmasına set çekmeye çabalarıyor. Gidgışat bu biçimdedir. Özel savaş böyle gelişim sağlamış istemektedir. Bu, daha da hızlanacak bir süreçtir.

Özellikle Kürdistan'da yeni karargah düzenlerine kavuşacaktır. Zayıf birlikleri bütün birliklere dönüştürcektir. Daha fazla zırhla bünecelerdir. Aslında birçok alanı terk edeceklerdir. Daha şimdiden olduğu gibi, işbirlikçilerini kendi etraflarında, kendi ordularının bir uzantısı olarak örgütlemeye çalışacaklardır. Bu, daha şimdiden başlangıçtır. Temelde bazı garnizonların etrafına bunları yerleştireceklerdir. Sivil yönetimin toplumsal dayanakları na garnizonların etrafında yeniden örgütlenecik; yeni den birlikler haline gelecekler. Ama bunun dışında çok da büyük bir alan Partinin denetimine açıktır. Özellikle kırsal alanlardaki denetimimiz daha şimdiden geliştiğini görüyoruz.

Böylesi bir özel savaşın organizeasyonu, Türkiye'nin siyasi yaşamı üzerinde nasıl bir etkiye bulundur? Biz -bunu biraz değerdendirmeye çalıştık. Dedik ki, Kürdistan'da geliştirilen özel savaş aygıtı, özellikle önümüzdeki dönemde yeni bir darbenin deneme kuvvetidir. Burada adalet yeni güç odakları oluşuyor. Kontrol ve kontrol yönetimi giderek ordu içinde, daha toplum içinde nüfuz kazanıyor. Eski MHP'nin militanları ile karşılaşılmayacak kadar militarist, karşıdevrimci bir güç oluşmuştur; jandarmadır, aşiret güçlerinden derlenmiştir, polislen derlenmiştir, tüpmerden derlenmiştir. Nitekim, satın alılabilecek, toplumdaki izole olmuş ne kadar kirlili çevre, katil, gerici ve saldırgan zana hepsini burada örgütleyeceklerdir. Bu daha şimdiden ortaya çıkan bir durumdur. Bu yeni bir oluşmadır. Güney Amerika'da örneklere rastladığımızı ordu oluşmadır. Bunlar ordunun klasik düzenini de ikinci planda bırakarak, ordu içinde ordu olarak, yeni güç odakları olarak birlik kuracaklardır. Bunların komutanları, suyanları oldukça politize de oluyorlar. Zırgun çuvalıyor. Ellerini altında sürekli taşıyor ve tecrübe kazanan or karşıdevrimciye kuvveti de vardır. Bununla Türkiye'din sivil mücadelesine üzerine yürüyecekler ve bastıracağız. İkidenir üzerine gidemeyen ve sindireceklerdir. Bunların bu anlamda zaftı-rupta almasını koymayacaklardır. Arjantin'de yaşanan durumların benzerini Türkiye de

yaşama sürecine girmiştir.

Aslında daha önce gizli yürüttükleri bu faaliyeti günümüzde açık yürütmektedirler. Genellikle başlı ne kadar hayali ihracatçı oldu, ne kadar mafyacı olduğu, ne kadar sözümöna kapitalist olduğu ortaya çıkmıştır. Bu tipler Türkiye'nin gündeminde yeni bir ginyorlar. Uluslararası işbirlikçiler, uluslararası tekelcilerin temsilcilerinin hepsi de generaller ve polislerdir içicidir. Bir Asil Nadir örneği devredir. Ve gitteğe etkili oluyor. Bütün bunlar, yeni güç odaklarının Türkiye'de yekillendiğini ortaya koyuyor. Bunlar aslında yeni bir darbenin veya Türkiye'de gelişen devrimci mücadele ve siyasal gelişmeyi güç edici bir darbe ile tasfiye edileceğinin ön adımıdır. Bu süreç daha da hızlanacaktır. Kısaca, Kürdistan'da deneyim kazanarak özel savaş yönetimi, Türkiye'de hazır bir darbe kuvveti olarak iş görecektir. Özal'ın olağan cumbazbaşkanlığı döneminde bu daha da hızlanacaktır. Dolayısıyla ordudaki özel savaş bölümü; giderek devlete tamamen damgasını vurmuş, politikanın üzerinde demoklesin kılıcı gibi sallanan bir kuvvet durumuna geçirecektir. Devrimci savaşın geliştiğe bu konudaki netlik daha da fazla kendisini gösterecektir. Şüphesiz bu, aralarındaki çelişkilerin kızışması anlamına da gelecektir. Hem emperyalist AET sistemi içinde de çelişmeler kızışacaktır. Çünkü böylesi bir Türkiye'yi, düzen için muhalefete böylesine yönelen bir güç meşru göstermek ve kabul etmek çok zor olacaktır. Bu temelde çelişkilere daha sahıya ulaşacaktır. Daha şimdiden kilit devlet denilen oğru, üçü-dörtü-büyük güç odakları sahne alacaktır. Herkes bir tarafından vurgun vurmaya çalışacaktır. Soygun yapaacaktır, içgencye çalışacaktır. Bu ordu içinde, ordu dışındaki herkesin kendisini bir güç konumuna getirmesi anlamına gelecektir. Nasil ki babaların etrafında fedailer varsa, bu daha da genişlenecektir. Kilit noktaları tutmak isteyen çok güç olacaktır. Hepsinin de fedailer, yani özel kuvvetlen olacaktır. Kİ şimdiden vardır. Fakat bu, biraz daha rismiyetle kavuşacaktır. Daha güçlü olan, diğerlerini bastırmaaya çalışacaktır. Bu ordu içindeki çelişkilere, devlet içindeki çelişkilere daha da kızışacaktır. '80'ler öncesinde daha fazla bir gruplaşmaya iyi olacaktır.

Halk ıse tabii ki daha fazla ezilmek, sömürmek istemiyorsa, buna öncülük edecek güçler her zamankinden daha fazla güçlü olmak zorunluluğuna duycaklardır. Yani silahtız, gücümüz devrimci hareket bir hiç olduysa, halin bu kadar militarize olan ordvı noktalar karşısında kendi devrimci şiddetini gösteremeyiz, devrimci güç haline gelemeyiz, birak politika yapmayı, yaşamını bile devam ettiremeyeceğiz gösterecektir. Hale hele bu kadar yoksulluğın emekçiler, köylüler eğer daha da yıkılmak istemiyorsa, silaha sarılmak durumundadır. Dolayısıyla, kendi siyasi örgütlerini aynı zamanda askeri örgütlenmeler olarak geliştirmeleri gerektiğini çok iyi görecektir. Bu temelde gelişecek olan devrimci birlik hareketleri, devrimci güç hareketleri, kendilerini hem siyasal ve hem de askeri olarak iççe organize edeceklerdir. Bununla sayakta kalabileceklerin gereğini görmekten geri kalmayacakları. Böyle olunca da Türkiye'deki yoksul kö-

şimler, emekçi kesimler, direnisi giderek daha da ayanıklanması bir tarzda ve silahlı mücadele temelinde korumayı geliştireceklerdir. Dolayısıyla pasifist, reformist eğilimleri itibar etmeyeceklerdir.

Bu reformist, pasifist eğilimler gerçekten çok tehlikeli bir yaklaşım geliştirmek istiyorlar. Rejimle uzaşarak komünistlik, solculuk yapmaktır istiyorlar. Türkiye koğullarında bu çok hayali ve kendilen açısından gerçekleştirmek istedikleri bir yaklaşımdır. Reformizm baştan beri işbirlikçidir. Serleşen mücadele, özel savaşının devletin her odağına nü-

"... Düzen elbette özel savaşla daha da geliştirecek kendisini savunmaya çalışacaktır. Ama stratejik planda savaşla kaybetmiştir. Güncel olarak geliştireceği bütün taktikler -bu çok önemli- bizim taktiklerimizle iyi karşılanırsa, genelde gerilime ilişkin değil, bütün alanlarda ve Türkiye'de yaygınlaştırılacak taktiklerle bir devrimci savaşımı geliştirecek, kazanacaktır. Artık bir taktik savaşına dönüşen bu mücadeleyi, bu anlamda güncel devrimci yaşamda, güncel pratik taktik savaşında bir yetkince karıştırmayı bilirse, stratejik anlamda olduğu gibi, günlük pratik anlamda ve taktik anlamda da kazanabileceğiz. Savaş, gerçekten bu anlamda, bir bütün olarak güncel taktiklere kim en güçlü yaklaşımı gösterirse, onların uygulamaları, örgütlenişini, yürütülüşünü, idaresini ve sonuçlarını tekrar tekrar daha da yetkin taktiklerle karşılanarak kazanmasını pratik adımlarla gerçekleştirebilir, onun lehine sonuçlanacaktır..."

luz olması, emekçilerin de artık bu reformist seçenекleri gerçekten en tehlikeli seçenек olarak görmelerine iyi achi. Reformizm, birakalim kendilerini baskı ve sömürden kurtarması nasil daha tehlikeli konulara itilgini görüyorlar. Böylelikle, emekçiler, daha fazla kendi çıkarlarını, kendi öz örgütlenin ve bunu öz savunmaları ile birlikte yürütmeklerinin bilincine varmaktadır. '70'ler Türkiye'sinden daha fazla günümüzde, daha kullanılır, daha perspektifli, iyi hazırlanmış ordu ve siyasal örgütlenmeleri, askeri örgütlenmeleri ancak bununla geliştirebileceklerini görüyorlar. Ve gitteğe böyle uygulamaları içine gireceklerdir.

Kısacası, gelişecek olan emekçi hareketi, '70'ler sonrasında daha fazla gerçekçi olacaktır. Kendini hem politik hem askeri olarak hazırlık olacaktır. İktidar savaşımını bu temelde yürütmek zorunda olduğuna görecekler. Dolayısıyla Türkiye'nin devrimci birlik seçeneği, mevcut gelişmelerin bu yönüne çok dikkat ederek, önümüzdeki süreçte bunu hiçbir gerekçeye atırmayacaktır. Bunlar tamamen yürütülecek, tasfiye edilmek istemiyorlarsa, bir an önce böylesine militanca bir gelişmeyi görmek ve ona göre bir yükseliş, bir

gelişmeyi sağlamak durumundadır.

Türkiye Cumhuriyeti'nin günümüzde içinde bulunduğu bunalım ve bu bunalımdan çıkışın ana özellikleri böyle belirlenir. Gerçekten tarihin hiçbir dönemiyle karşılaştırılamayacak kadar, gitteğe derineleşen bir bunalım söz konusudur. Bu bunalımı özel savaş yöntemleriyle atlatma çabaları söz konusu oluyor Devlet teki bu çatallık daha da gelişiyor. Tamir edilecek işin alinan her önlemde çatallık geliştirmekten öteye bir sonuca varmıyor. Bu ekonomide de böyledir. Tümüyle bir ayrışma, kopuşma ve giderek bir kapışmanın objektif temeli hazırlanıyor. Fakat böylesine bir gelişimin kabısı şimdi Kürdistan'da atıyor. Türkiye Cumhuriyeti'nin kaderi, bu anlamda, Kürdistan'daki gelişmelerle yakından bağlıdır. Bu anlamda Kürdistan'daki savaşım, sadece Kürdistan'daki çelişkilerin çözümünü değil, Türkiye'deki çelişkinin de çözümünü anahatı duruma getirmiş. 12 Eylül faşizmi on yıllık muazzam bir baskı rejimiydi, Türkiye'nin muhalif sol güçleri üzerinde kendine göre sağladığı gelişmeyi Kürdistan'da da sağlamak istedi. Özellikle PKKY'yı tasfiye etmek için tantite eğine ender rastlanan bir savaş yürütmeye çalıştı. Fakat bu savasta geçmişten günümüze kadar tam başarı sağlanmak şurda kalsın, büyük başarı sağlanarak çözümlenmiştir.

'80'lerin başlarında böyle bir durumu beklemeydi iç, geliştirdiği arayışlarıyla ve diğer duzen içi kurumlarıyla '80'lara doğru geldiğinde "mutlak başaracak" inancını içine hareket etti. Bugün bu inancın da ona pahalı ya patladığını görüyor, ama yenide adam da almıyor. Fakat yeni bir hamle ve yeni bir darbenin koğulları da fazla yoktur. Dolayısıyla da, çok oliz da olsa, bizim açımızdan elverişli ve olumlu sonuçlar doğuracak bir süreçte girmiştir. Gerek duzen içi çatışmaları kıztırmak açısından olsun, gerekse Türkiye'nin toplumsal gelişiminin hareketi gelişmesi açısından olsun, en anlamı bir dönemim başlaması durum söz konusudur. Özal'in cumhurbaşkanlığına daha da alevlenecce bir dönem içinde girmektedir.

Mücadelemin böylesi bir gelişmeye çok yakından ilintisi ve bunun üzerinde etkisi vardır. Bu bir anlamda devrimci taktiklerimizin ortaya çıkardığı bir gelişmedir. Hiç şüphesiz böylesi bir gelişmeyi ortaya çıkarırken hayalci değildir. Düzen elbette özel savaşla daha da geliştirecek kendisini savunmaya çalışacaktır. Ama stratejik planda savaşla kaybetmiştir. Güncel olarak geliştireceği bütün taktikler -bu çok önemli- bizim taktiklerimizle iyi karşılanırsa, genelde gerilime ilişkin değil, bütün alanlarda ve Türkiye'de yaygınlaştırılacak taktiklerle bir devrimci savaşımı geliştirecek, kazanacaktır. Artık bir taktik savaşına dönüşen bu mücadeleyi, bu anlamda güncel devrimci yaşamda, güncel pratik taktik savaşında bir yetkince karıştırmayı bilirse, stratejik anlamda olduğu gibi, günlük pratik anlamda ve taktik anlamda da kazanabileceğiz. Savaş, gerçekten bu anlamda, bir bütün olarak güncel taktiklere kim en güçlü yaklaşımı gösterirse, onların uygulamaları, örgütlenişini, yürütülüşünü, idaresini ve sonuçlarını tekrar tekrar daha da yetkin taktiklerle karşılanarak ka-

zanmasını pratik adımlarla karşılasa, onun lehine sonuçlanacaktır.

Bu anlamda biz, ilk defa kendi stratejik yaklaşımımız altında özenle hazırlanan anlamı taktiklerle savaşım dönemiye girmişiz. Uzun bir ideolojik-politik hazırlıktan sonra, yine ancak anlamda da oldukça uzun bir hazırlık ve pratik deneme sonucunda, böylesi bir döneme ulaştığımızı görüyoruz. Bu dönem ve her bakımından kazanılması kaçınılmaz olan gelecek dönemi, taktiklere nüfuz edilirse, taktik edilecek, güncel propagandaya, güncel eylemlere nüfuz ettirilip hukmedirise, eskiden yıllarca alamadığımız sonuçları; biz çok kısa süre içinde alabiliriz. Aynı şey duşman için de geçerlidir. Eğer biz tam karışık veremezsek, karşıdevrim taktikleri bizim yetmez taktiklerimizle karşılaşırsa, eskiden bize yıllarca veremedikleri zararları bir çırpıda verebilirler. Dolayısıyla, bu güncel devrimlik, daha çok taktik alan üzerinde yoğunlaşacak bir devrimciliktir. Güncel yaşamın azami devrimleştirilmesi, bunun için azami propaganda örgütlenme, azami eylemin planlanması ve gerçekleştirilmesi mümkündür. Eylem sonuçlarının bir kez daha örgütlenilmesi ve butunluyle bu aşamada tutucu muhalefalar olundundan oldukça yaratıcı hareket edilebilir ve pratikte bunu sergilemek mümkün olacaktır. Günümüzde PKK militanlığının daha çok üzerinde yoğunlaşmış bir buza burasıdır. Daha önce partileşme sürecinde, sınırlı olarak ele aldığımız bu aşamayı, günümüzde karşılamamızın temel haline getiriyoruz. Eğitime ve günlük savaşımda taktik alanı oldukça ele almak ve yetkinleşmeyi istiyoruz. Karşıdevrimin güncel taktiklerini karşılamaktan tutalım, bunları başka karşıdevrimci karşıdevrimci taktiklerin ulaşamayacağı bir biçimde kendi öz taktiklerimizle yetkinleştirilmeye kadar, günümüzden devrimciğin başından başlayarak koşacak bir duruma getirmek istiyoruz.

Önemli olan, bu konuları, gerçek eşitmede olan sızlını ve gerekse butunluyle Savaş Partisi'ne'mizin en çok üzerinde kula yararak kavramasıdır. Buna oldukça somut yaklaşımları ve kendilerini bu bir savaşımın militanları haline getirmek için her şeylerini ortaya koyacakları bir devrimci yaşam ve savaşım tarzıdır. Yenilenme ve yetkinleşme dediğimiz, bu butunluyle bu sahada gerçekleştirilmek durumundadır. Adeta devrimciğinizi özletmesini bu anlamdardır. Başarılı bir devrimci pratik bundan sonra sağlamsa bu temelde olacaktır. Bu konular üzerinde kısaca durmaya çalışacağız. Butün somulu güçlerin de bundan sonraki tüm çalışmaları, özellikle karşılaştıkları toplantılarda ve görüşmelerinde, hep bu çalışmaya ağırlık vererek, daha da pratikleşme ve uzmanlaşma çabaları ağırlık vererek sonuç alılabileceklerini bilimleri gerektirir. Bu, özellikle militanların bir görüvidir. Bizler bu konularda genel çerçeveyi her zaman çizmeye çalıştığımız gibi, güncel işlerimizin panel taktik çerçeveyi de çizmekten geri kalmıyoruz. Ama bu çerçeve içinde rol oynamak, bu çerçeveyi gerçekleştirmeye getirmek, tamatmamı gerektirir. Bunun üzerinde asil yoğunlaşması gereklerken, Partimizin komuta güçleridir.

9 Ekim 1989

Impreszum
VLS.d.P.
A. San
Verlagspreis: 286
5000 Köln 30

Yazgı adresi
SENSWEB'DEN
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Haas numarası
Stadtpostamt - Köln
A. San
Kontak Nr.: 1 74 21 98
BLZ: 570 501 98

Avusturya 22.50
Belçika 75.00 br.
Danimarka 10.00 dk.
Fransa 7.50 fl.

Hollanda 3.75 Hfl.
İngiltere 0.90 £.
İsviçre 7.50 sfr.
Lüksemburg 3.00 fl.
Norveç 10.00 nkr.

ın meseleyi anlamasını istiyoruz.

PKK Genel Sekreteri: Anlamasın! Anlamasın! Bu işi değil mi?

2000'e Doğru: Hani, isyan eden bir "Keloğlan" meselesini, Türk halkının anlamasını sağlamak için...

PKK Genel Sekreteri: Ama hala devam etmekte olan büyük eşitsizlik sorunu... Türk halkı mıdır? Baskı yapan kimdir, ezen kimdir, ezenlerin ızdırı kimliği nedir? Düne kadar bizi inkar ediyordu ve bu konuda Kürt halkının dili kisadır.

2000'e Doğru: Olumlu gelişmeler de var, sorunu koyan oluyor.

PKK Genel Sekreteri: Olumlu gelişmeler var ama, eşitliği istemeyen, birliği istemeyen kimdir? Birlik olayı büyük bir olaydır.

2000'e Doğru: Yani, ile de ayrılık diye bir sorun yok mu?

PKK Genel Sekreteri: Ben bir kez bunu kabul etmiyorum. Benim birliğim anlayışım, büyük insanlığın birliği, ulukim ve özgürlük ilkim var. Benim büyük halkların kardeşliği ilkim var.

2000'e Doğru: Pek beklenen gelişme nedir? Muhtemel gelişmeler nelerdir?

PKK Genel Sekreteri: Biraz önce dedim ya; ayrılık lafı bir kayıptır. Bunu en derin yapıların, ağzında gevelediği bir durumdur. Bu konuda oyuna gelmem. Ben, büyük birliktir. İnsan soyunun olduğu büyük birliğin yanı sıra ve bunun mensubuyum.

2000'e Doğru: Birlik şartı, Kürt halkının da iktidar mensubu olması mıdır?

PKK Genel Sekreteri: Şüphesiz, şüphesiz! Siyasal birlik istiyoruz. Siyasal birlik, güç sahibi olmayı gerektirir. Ekonomik birlik, toplumun güç sahibi olmasını birlikte getirir. Kültürel dayanışma diyeceksiniz, kültüre sahip çıkmayı gerektirir. Bir taraftan bunlar hiç olmadan nasıl birlik istersünüz? Partisi, hükümeti, meclisi, ekonomisi ve iradesi yok; namussunu koruyacak kadar bir savunması bile yok. Bununla birlik mi kurulur? Yine burada, Türk egemenliğiyle bir durum yaratmışlar ki, çok acı gerçekleri, çok kapalı bir durumu açılmak gibi bir konuma düşürüyor. Yok! Kürtlerin birakılma elinde ekonomik, siyasi güç, Kürtlerin adı yok. "Ayrılık! PKK, Terörizm! PKK" diyorlar. Sen bir taraftı sefil tutacaksın, bir taraftı her şeyi sefil kalkacaksın, ondan sonra "birliğimize, bütünleşmeliyiz" diyorlar. "Bizeceksin! Sırlı bu alakaç ıddia için, şiddetle çok rahatsız olduğum halde ve onlar da sadece bu yöntemden anladıkları için, ben de bu kadar büyük şiddetli ve acı bir konuma koymam. Gerçekler bu kadar önüne koydum. Gerçekler bu kadar önüne ve bunu uturacağın sanmal! O zaman, al sana anladığın di, dem."

2000'e Doğru: Pek, Kürtlerin de hak sahibi, söz sahibi olduğu devrimin birliği olmaz mı?

PKK Genel Sekreteri: Bir defa şu şartı: Kürtler güç sahibi olabilirler. Dikkat ederseniz, ben Kürtlerin diline böyle yönelme, özgürlük de demiyorum, onu direnmek için bir halkın birliği, dayanışması, güç sahibi olması gerekir. İktidar siyasi güçtür; yani örgütlenmemizdir. Siyasi, asker, ekonomik ve kültürel örgütlenmemiz. Bunlar olmadan birlik olmaz. Bize ikide bir söyliyolarlar; "Siz ayrılık diyorsunuz." Biz diyorum ki: bunu ilkin insan olma vasıflarına sahip kılmak gerekir. Ya siz; böyle mi birlik yapmaktır istiyorsunuz?

2000'e Doğru: Ayay! Kalkınma, kalkacak olanlar?

PKK Genel Sekreteri: Kadınları, kümesgözü için değil ama -onların özgürlük davasına büyük saygı duyuyorum- yani siz kari mi istiyorsunuz? Hem de yatacak, hem de çok düşkün bir, yoksul özgür bir evlilik mi? Ortada olan, bırakalım

özgür bir evlilik olayını, bir kölenin iradesizliğinden daha kötü olan bir evliliğidir. Bununla birlik olmaz. Hatta köle bile olmam. Bu mideye oturtulur bir lokmadır. Böylesine bir bütünselme teorisli. Hemen hatırlatayım: o sizin büyük "demokrat"lardan Ecevit diyor ki; "Kürt asıllı olanlar kendisini Türk saydıkları sonra, sorunu yok. Varsın Kürdüm desin!" Yüzyüklü, bin yıllık egemen sınıfın lehçesini sosyale demokrat maskeleyip yapmayı, en büyük demokrat diye lanse ediyor da, onun için emek verdim. Başta da söyledim. Türk olmak şerefsiz bir olay değildir. En az bizim kadar onlar da şeref sahibidir. Fakat başka bir milletin birdenbire Türk olarak ilan edilmesini büyük bir şerefsizlik olarak değerlendiriyorum. Şimdi size bir soru daha sorayım: Türk asıllı olduğunuz halde, kendinizi hemen Alman sayın ve bir günde bunu yapın! İşte bu durum bize kabul ettirilmis, yakıştırılmıştır. Bunun kara algalı bir durum olabilir mi?

2000'e Doğru: Ben, böyle bir durumu Türkiye için de kabul etmem. Algalıcı ve şerefsiz bir olay olarak görürüm. Başka bir millete kendisini böyle dayatmak kabul edilmez.

"...Kürdistan cephesindeki gelişen gerilla, gerçekten büyük bir bilinçlendirme hareketidir. Sadece Kürdistan halkının değil, Türkiye halkının da büyük bir demokratik bilinçlendirme hareketidir... Fırtınalı bir döneme giriliyor. Halklarımızın devrimci-demokratik seçeneği tarihi bir atılım yapabilir..."

PKK Genel Sekreteri: Evet! İçinde tamamen eriyip asimile olmayı amaçlı bir durum olarak kabul ediyor musunuz?

2000'e Doğru: Tabii ederiz.

PKK Genel Sekreteri: Pek, kendinize yakıştıramadığınız bir durumu en ileri demokratik adına, nasıl bize yakıştırıyorlar? Bu politikaları dayatıyorlarmış ve bu küstahlığı yapıyorlarmış. Bunlara hiç mi yadırgatmış kültür yoktur? Şimdi gele de bunları demokratik say! "Kültürel zenginliğimizdir" diyorlar, yalnız Türk kültürü için her zenginlik hak! Yani entelektüel dilimiz, entelektüel kültürümüz Türkiye lehçeli kültürel zenginlik haline getirecektir. Bu mudur demokratik? Bu mudur sosyal demokratik? Zenginlik, daha çok sömür, daha çok onu kullanmadır. Görüyoruz ki; insanı isyan ettiren durumlar sözkonusudur.

Birlikten vazgeçmeyeceğim. Şimdi belki kendine de yaralanacak, basit bir Kürt milletçiliğiyle durumu kurtarmak istiyorlar. Biz Sevdi de aşağıcağı, Levranı da aşağıcağı ve halkların devrimci ittifakını yapacağız. Bu büyük özgürlük ittifakı. O, Doğu geçidi; Kürt-Türk arasında sağlam kurulduğunda Ortaoğlu halkları arasında da sağlam kurulacaktır. Ortaoğlu halkları da en azından Kürt-Türk halkları kadar birliğe müttefidir. Burayı da

biraz açacağız. Ama bu konuda çok büyük bir gereksinim vardır. Biz boşuna bu kadar direnmeyiz. Ben boşuna bu direnmeyi yürütmüyorum, altında çok büyük bir birliktir ve bu birliğin çok büyük bir uluslararası anlamı olmasa, bu kadar büyük çaba harcamam. Dolayısıyla şimdiki kadar ki klasik yaklaşıma biraz daha rahatsızca bakıyoruz. Diyorlar ya; "ayrılık meselesi, birliktir miyiz?" Sorunun temelinde böyle gelişimlere inanıyoruz. Sorun; baştan beri özgürlük ittifakı, özgürlüğün halklarımızı mal edilmemesi sorunudur. Bu ittifakın gerçekleştirilebilmesi ve tarihinde oldukça iççe geçmiş bu halkların ilişkilerinin devrimci düzeltilmesi mümkündür. Bu temeldeki anlamı birliğinde, Ortaoğlu halklarının da büyük birliğin temel taşlarındandır, bir köprü bağlantısı olduğundan eminim. Kendisine büyük saygı duyduğumuz, Türk kökenli olup da en büyük PKK'lilerden biri olan Kemal PİRİN, "Kürt halkının kurtuluşunu Kürt halkının kurtuluşunda görüyoruz. Ortaoğlu halklarının büyük bir fedasızlığı içinde toplanmasından yararlanıyor" biçimindeki sözlerini tekrarlayarak bu soruya son bir karşılık

keyle bunu karşılama, yücelik bilmedir. Çünkü emek su kadar değerli bir çaba vardır; değeriendirilirdir. Görüyoruz ki; bu çabaya girmeyenler, en son emekten de olacaktır.

Özellikle gençlik bu konuda düşünce bir yaşamını içine girmiş. Türkiye devrimci güçleri eskilere karşı bir anıya şahitler. O zaman kitle temel kenden dolayı daha zayıf olduğu halde kendi bir direnişçi olduğu. Tekrar o günlerin önemi layık bir kalkışı yönelebilmelidir. Kendisine dayatılan pasifikasyonu yitirebilmelidir. Sahte yaşamı onunlarına karşı çıkabilmelidir. Gençlik bilimi ki, bu kadar düşürlümsü bir toplum içinde ne insanca ilerleyiş, ne de mutlu bir yaşam mümkündür. Gerçekten ona dayatılan, bir pasifikasyondur. Toplum, demokratik mücadele, ulusal sorununda koparma ve çok sefil bir biçimde kendi bireysel yaşamını örgütlemeye direnmeye bırakmadır. Böylesine bir bireysel yaşamla, Türkiye'nin sosyo-ekonomik koşullarında asla başarıya gidilemez. O halde, fazla bir çürümeye ve yozlaşmaya yaşamadan, çağın bir kalkışına, anlamı bir devrimci faaliyetine çıkabilmelidir ve eski hatalarına düğünmelidir. Ayrıca kendisi partiler yerine koymamalı; ama partilerin taze kanı olmayı bilmelidir. Bilincini ustaca kullanabilmelidir. Toplumsal mücadeleye mutlaka yerini tutabilmelidir. Gerçekten gençliği yakışın budur ve umutlu olduğumuz böyle bir devrimci faaliyet anlamı bir biçimde yükselen bir gençliktir.

Diğer çok çeşitli çevreler, düşman da olsa, düşmanlığın savaş kurallına bağlı olarak yürütmelidir. Barzani onlara atıştı yapmışlar, bazen çalınca girişimlerden esinlenmek sadece kendilerinin sorunları harzırlayacaktır. Eğer terörü daha da şiddetlendirirse, gerçekten biz de şiddetlendireceğiz. Şimdi her zamankinden daha fazla bizim imkanlarımız bizde mevcuttur. Savaşımız mazam çok dengesiizli durumunda götürüyor. Bunu yeterli gömüyle daha fazla şöyle helikopterler, böyle panzerler, şöyle silahlar küstahlığı veya çalınması artık bırakınız. Siyasiler, kuyu kazıklarına, bu işin üstesinden gelemediklerini bilmedirler. Kesintili kökümüzü kazınamaz. Görmüyor musunuz? Bu kadar didürdük dediklerinde, katilim günde yüzleri buluyor. Çok kızılmaz, daha filizlenmeye yol açar. Bunun için görevi bir tarafta bırakınlar ve aktif olmaları için çağırın. Birakalım bizim sorunumuz çözümü, kendilerinin halkın sorunlarını çözümü, bir demokratik seçeneği yaratırlar. Bu onlar için daha iyidir. Genelaller nasıl olsa soykırım işini iyi yürütmeye çalışıyorlar. Onlara daha da kazıklama direktiflerini verme gerektiriyor. Onlar bir şerde içinleri tecrübe sahiptirler ve de amasızdır. "Daha yisni şöyle yapınlar, böyle yapınlar" deydik kendilerini rezil etmişler.

Çeşitli sol gruplar var; hatta sadede sol gruplar da değil, muhalif gruplar var, hepisine çerpeviye oldukça açtı. Nasıl bir birliği yapmaktır? Hangi temelde birliktir? Yani kısacası, devrimci-demokratik bir kalkışa dayanarak, eşitliği ve özgürlüğü esas alan üstün birliktir ancak güç alırız. Büyük bir birlik için ilk PKK'nın çıkışını bu anlamda selamlıyoruz ve sonuna kadar da güveniyoruz. Gerçekten, eskiden varsa başlı hatalar ve bunlardan ürktüyorsa, asla bu tip hataların gelişmeyeceğine, PKK'nın bu konuda oldukça mesafe aldığına kendinse inanmalıdır. PKK'den öğrenilecek çok şey mevcuttur. Bunuysun. Bunuysun çok büyük değerlerin boy verdiğine emin olmalıyız. Bunun belirlenmesi daha şimdiden görüyoruz. Ama bu babalarını daha da hızlandı-

rabilirler. Kürdistan cephesindeki gelişen gerilla; gerçekten büyük bir bilinçlendirme hareketidir. Sadece Kürdistan halkının değil, Türkiye halkının da büyük bir demokratik bilinçlendirme hareketidir. Oursunu bile bilinçlendirme bir hareketi. Etkilerini daha somut olarak kendilerine taşıyama, hatta çok arızdıkları ortak savaşına hiçbir karşılık beklemeksizin onları da katılmaya çağırıyoruz.

Bazı diğer Kürt-Türk güçler var. Hala "PKK şöyledir, böyledir" demenin yeri yoktur. Gerçekten eğer PKK'nın bugün ortaya çıkan direnişçi, savaşçı değerlerine bir değinilmez varsa, istediğiniz gibidir, diyeceğiz. Geçmişte kusurlarımız ne olursa olsun, şimdiki bu savasımıza omuz vermeye istiyorsanız, hiç ayıp değildir. "Siz bize böyle demisiniz, biz size şöyle demiz"; bunlar fazla olacak gibidir. Güncel görevler bu kaderi yakın, hele önümüzdeki dönemler, gerçekten çıkışı ve çözümü devrimde gören günlerin birliğine o kadar iltihaz gösteriyorken, samimi özleştirilme hepimizin durumumuzda özleştirilmemizin işten bile olmadıkları inanıyoruz. Onlar da bu temelde kendilerine karşı samimi özleştirilme yapınlar, bize karşı değil. Özleştirilme çabasını göstererek, düzeltmeye ve bu savasımıza katılmaya çağırıyoruz. Tekrar geliştirilmek istenen devrimciyi tasfiyeye, reformizme tabi kılmaya ve böylece bir kez daha bunca amansız direnme, bu kadar şehit kanı üzerine çok kötü bir tasfiye hareketini yaymaya imkan bırakmamak için, kendi ulusal geleneklerini, özlemlerine sahip çıkmalıdır.

PKK'nın bu konudaki çabalarına destek olma ve önümüzde çok hızlı bir biçimde gelişen süreçte emekçilerimizin alternatifinin önümüze çıkardığı siyasi görevlerin çözümünde hiçbir engel, hiçbir bahane ileri sürmeksizin görev almaya çağırıyor, gerçekten bu konuda bizden oldukça destek görebileceklerini bir kez daha vurguluyorlar belirtiyor. Önümüzdeki dönemde hem de aktif görevlerinin tahsil bir fırsatı geliştirilene inanıyoruz. Yaşanılan kriz ve de geliştirilen devrimci savasımız devrimci atılımın daha da hızlandıracaktır.

Türkiye'nin siyasal savaşım cephesinde, büyük bir çekiş ve kuşullar patlamaları için, bütün kuşullar olgunlaşmıştır. Mesela bahar işi beklenirken, bunun ayı bir öngörü, bunun daha anlamı ve örgütlenmesi, kültürel ve gençliğin aktif katılımıyla boy vermesi yakın görülmektedir.

Hazirlikiz - yakalanmayalım. Bu konuda birlik çabalarına omuz silkemeyelim. Böylesine önemli tarihî evrelerde her zaman devrimcilerin hazırlık düzeye sonucu kaydedir. Biz oldukça hazırlıklı olmalıyız, bu hazırlıklıların dışı değil çok-mühtelif günümüzde paylaşmaya, bu konuda hiçbir karşılık beklemekten üzerimize düşen yapmaya çalışıyoruz. Fırtınalı bir döneme giriliyor. Halklarımızın devrimci-demokratik seçeneği tarihi bir atılım yapabilir. Ve bu çok basittir. Sadece ve sadece bir şey gereklidir. Bu da, bunu görebilmek ve bunu, görüldükte oranda üzerine düşen rolü oynatabilmek düştüğündedir. Halkı daha ilen düzeydeki sorunlarına ve bu çağırımı tekrar tekrar belirtiriz.

Tekrar, gelişinize, hele uzun bir fasladan sonra, böylesine bir tarih aşamada, yoksul değer biçiyoruz. Bu anlamda bir kez daha teşekkürü rimi belirtiyorum. Dolayısıyla da bu tür devrimcilerle, tandık dostlarla ve halklarımızı selam ve saygılarını sunuyorum.

2000'e Doğru: Çok teşekkür ederiz. Siz, gördük, çok zamanınız alırdık, siz de çok teşekkür ederiz sağolun.

larla, haykırışlarla, naraarla, ısırlarla, alkışlarla, şırıltılarla, ajitasyonlarla, türlü türlü karşılanıyordu işkence. Bu çoğu, bu haykırış, bu heyecanlı yükseliş karşısında alalak bulak olmuştu işkenceci. nefesi tükennmişti. İşkence karşısında dirimliği açık grev eylemleri. Hep bir ağızdan, hep birlikte haykırıyordu; ömüye, öldü pahasına insanca yaşama, insanlık onurunu korumaya, direniş sürdürmeye kararlıydık. Tum tutuklu arkadaşlar, eylemi bırakarak direniş safalarını terkeden arkadaşlar unsuz dışında hukuklara doiduruldü. Yara bere içinde olanlarımız, kam kusanlarımız, bağdın, şursuz yatanlarımız vardı. Hucureleri kırılı sünger bir döşek, iki kırıl asker battıyane vardı sadece. Hucureleri öldükçe psi ve bunaltıcıydı. İşkenceciler direniş kıramamış, saldırlarında başları olanlardı. Direniş daha büyük bir coşku ve kararlılıkla sürdürüldüydu. Gece bu kez de hucurelere saldırlardı. "Mülk olsun acaaklar!" "Sıyama kaldırma" bahanesiyle saldırlardı. Amaçları saygı deldi. Mevcud durumdurda saymak öldükçe bastı. Amaçları işkence yapmak, kırılma-yarılma direniş kırmak ve biz tutsakların teslim alarak kitledirmekti. Kaldırmadı Çünkü teslimiyet ve iharet dayatılıyordu. Fakat teker hucure açtılar ve işkence yapmaya başladılar. Tum hucureler işkenceciden geçirdi. Aynı kuyruklar ve coşkuyla karşı koydık. Sloganlarımız, haykırışlarımız, alkışlarımız, zılgılarımız, ısırlıklarımız işkenceyi yerle bir etti. İşkenceyi teslim aldı. Başaramadılar ve "yarın gene geleceğiz" tehdidini savurarak çekip gittiler.

Sabah yeni saldırlar beklerken bir kısmımız koşuşlara dağıtıldı. Geni katanlarımız hucurelerde tutuldu. Baskı ve işkencecilerle direniş kırmak, boşa çıkarmaya cabaları tum vahşet uygulamalarına rağmen sonuç vermemişti. Bu kez fiili baskı ve saldırlarını yirmi, sosyal-psikolojik baskılarla çeşitli yoldırma uygulamaları aldı. İktidar güçleri bu kez bu yöntemlerle sonuç almaya amaçlıydı.

Açık grev boyunca hiçbir eşyayı vermedik. Seker, tuz eylem süresince verilmemiş gibi. Eskişehir'de verilen kararın insanı bir yaşlaştırdı. İnsanlar hazır değil, biz tutsakların "sevke lazım hale getirmek" için verdikleri açlık idi. İdare tam bir ticaret, sağır, dilsiz politikası izledi. Diş kalem, diş macunu, sakız, kağıt, kalem, temizlik malzemeleri vb araçlar bile vermedik. İdare durumu daha ağır olan arkadaşları bile aynı yaklaşımla gösterdi. Doktorlar, "hipokrat yeminin" bir kenara bırakarak işkenceci kesildi. Ve bir baskı, tehdit unsuru olarak kulanıldılar. Özel işkence ekibini oluşturulan gardiyanlar baskı ve ihasetlerini sürdürdüler. Bizleri uyutuyordu, sürekli uyandırıyor, zorla revir, kontrolöre alıyor, güdültü çıkararak, karışmazda çay içererek, yemek yiyerek "etkilemeye" çalışıyorlardı. Açık grevinin kırkım için sürekli yağ kızartıyor, yemekler hucure kaplarına dökülerek teşhir ediliyor. Duruma ağırlaşan arkadaşlar zorla "tedavi" edilmeye çalışılıyor.

Tum bu uygulamalar da sonuç vermiyordu.

Bizlere eylem boyunca gazete ve dergi de verilmemi. Bu nedenle dışardaki gelişmeleri izlemiyorduk. İdare bununla kamuoyunun siyasal, psikolojik-moral desteğinden yoksun barmaymı, umutsuzluk ve yılmınlık yaralamayı, düş dünyadan soyutlamayı, böylece birlikteliğini yalıtırlararak zayıflatmayı, direnişin kendi şartlarında sürdürülmeye amaçlıyordu.

Ancak fiili olarak dış dünyadan kopuk, gelişmelerden uzak tutulmuş bir konumda olsak da siyasal ve psikolojik olarak direnişimizle ilanı insanlıkla birlikte yaşıyor ve olası gelişmeleri Ekim ve Şubat direniş-

rimizin, genel olarak cezaevinde yarattığı sonuçlara göre yorumlayabiliyorduk.

Bu süre içinde onlarca arkadaşımız ağırlaşarak revir, hastaneye kaldırıldı. Hiçbiri tedavi kabul etmedi ve direniş bırakmadı. Birçok arkadaş kam kusuyor, kas emirlerine uyuyor, yanı felç duruma düşüyor, baygınlik geçiriyor.

Tum bu olumsuz şartlara, baskılara rağmen direnişin tavizsiz, kırıksız, amaca bağlı kalarak büyük bir duyarlılık, sorumluluk ve kararlılıkla yürütülmesi, siyasal irademizin zafarını yaklaşırların, iktidar ve dardı güçleri öldükçe tedirgin ediyordu. Kamuoyundaki ortam baskısıyla iktidar oldukça zorlanıyordu. Bu, iktidar tazyik vermeye, diyalog kurmaya, sorunları ele alıp işleme itti. Ve bu yaklaşımlar cezaevinde idare-tutuklu ilişkilerine de sınırlı olarak yansıtıldı.

Bu arada idare ile temsilcilerimiz ve SHP milletvekilleri: Fikri Sağlar, Rıza İlman ve Sedat Doğanın da bundunkıları bir görüşme gerçekleştirdi. Müddir ve Cumhuriyet Başsavcısının da bulundukları bu ilk görüşme sonuç vermedi. Temel taleplerimiz gündeme almadılar. Kabul etmediler kırıkla tal taleple sorun geçirmeliyey, direniş kırılmaya çalışıldı. İdarenin yaklaşımı tenel, sosyal insanı hakları kabul etme değeri, direniş teslim alarak, eylem birliği kısmi "hakları" vererek parçalamaya çalışmıştı. Zira "direniş güçleri" arasında bu provokatif, eylem kırıcı, bölücü yönlerele son derece açık güçler vardı: Dev-Vol ve Kurtuluş.

Dev-Vol ve Kurtuluş temsilcileri, direniş güçlerini temsil eden STK (Siyasi Temsilcilik Kurumu) temsilcilerinin yanısıra gelişmeler katıldılar. Her iki gücün asgari hedefi, 9 Şubat talepleriniydi, yani 22 Haziran saldırları öncesi statüünün tekrar tanınmasıydı. Bu noktada hedef, amaç ve talepleri aynı askar noktalarla birleşiyordu. Kurtuluş ve Dev-Vol, eylem direniş güçleriyle birlikte askar limite kadar sürdürebilecekleri, daha sonra yeni duruma göre tavır takınacaklarını, Olum Olucunu da düşündüklerini söylüyorlardı. Ancak bu yaklaşımları muhtlaka ve direnişletici hedefsizlik ve netizliklerini yansıtıyordu.

Kurtuluş genel eylemin 43 gündünde eylemi kırarak ve idareye teslim oldu. Kurtuluş temsilcisi, 43 gün gıcile idareyle görüşme talebinde bulundu ve yine gıcile çıkararak idare ile görüşme, ilen sürdüğüme temel taleplerimizin hiçbirini kabul etmediler. İdare eylemi bölme, parçalamaya, etkisizleştirme cabalarını ısrarla sürdürdüler. Ancak direnişin ve kamuoyunun dayatmaları sonucu sıkılaşır görüşme-anlaşma zeminine girmişken, "sadece bir seferde mahsus olmak üzere açık görüşte yiyecek almı" ve "sadece bioklar asari sporif faaliyetlerin yapılması"nın kabul edildiği, bunun dışında hiçbir talep kabul edilmediği halde eylemi bıraktı ve direniş-eylem kırıcılığı yaptı; idarenin dolayısı ile iktidarın açık grevimize ve cezaevlerine yönelik baskı, işkence sindirime ve hak gasplarında döküm uygulamalarına ortaklık etti. Direniş ve direniş birliğimize karşı idare güçlerini 11 Ağustos Genelgesi'nin ve onun yarattığı baskıcı, imhacı sonuçların yanında yer aldı. Direnişte güçsüzleşerek taviz vermedik, taleplerimizi kabul etmek zorunda kalan kalacak olan idare güçleri cesaretlendirdi ve bu tavırları idareye, tekrar sertleşerek, diyalog görüşmelerden vazgeçerek direniş kırmaya, aynı yöntem ve arayışlarla bönme uygulamalarına itti; ve idare görüşmelerini kesti.

İdare, STK temsilcilerini muhatap almamaya başladı ve direnişli kitlelerle olarak çoktirmeye geçmekte iktidarın iktiduli temsilcisi durumunda olan arkadaşları, direnişçilerin arasından alarak tecrit etti. Tutuklu temsilcilerin eylemini kırılmaya çalıştı ve bunda "temsilcileri eylemi bırakırlasak kitle kırılır" mantığını işletti. Bununla da yetinmedi. Kurtuluşla başlayan "bölünmeyi" genişletmek istiyordu. Temsilcileri bile birbirlerinden tecrit ederek ayrı ayrı hucurelere aldı. Direnişçi kitleyle olan bağlarını eylemin sonuna kadar kopardı. Temsilci arkadaşlarımız özel bir baskı statüsünde tutuldu. Tamamen kuvasız ve sağlıksız bir ortamda kalmaları sağlandı. Sürekli kam ortama ve fenalaşarak iki kez revir kaldırılan temsilcilerimizin Şikrî Göktaş, cezaevi savcısının özel talimatıyla tekrar tecrit koşuşlarına yollandı. Diğer yandan hastanelere kaldırılan arkadaşlar zincire vuruldu. Zorla tedavi edilmeye çalışıldıkça hastanelerde olanlaştırdı önlerele alındı. Cezaevindeki baskı ve sindirme, eylemi kırma politikası hastanelerde de güvenlik güçleri tarafından sürdürüldü. Hasta, komada kanamalı arkadaşlar insanlıksız koşullarda yaşamaya savaşı verdik, direnci ve direniş kararlılıkla sürdürdüler.

bölücü, teslimiyetçi tavırları takınıyor ve temel talepler kabul edilmediği halde direniş safalarını terk ederek tercihlerini ihazetten, "bir kaçış bodacı" yana yapıyorlardı. Bununla da yetinmiyor, hak gasplarına karşı yükselttiğimiz ve direnişin zaferle çıktığımız 9 Şubat direnişinde de kalmıyarak Kurtuluş 9 Şubat'ta katilist - direniş saldırları, direniş, ailelere karalıyor, ancak ahlak ve siyasal çoktirmeliyle, özlüklerleyle, yüzüstülikleyle yalın ama acıklı olarak direniş ürlerinden en geniş tarzda yararlanma, ürlerini sahiplenme, bu yolla emek hirsızlığı yapma yoluna gidiyorlar. Kan ve emek vermedikleri direniş değerlerini pervasızca tahrip ediyorlardı.

Bu güçlerin E.Ö.T.C'de yükselttiğimiz tum direnişlerdeki tavırları buydu. Ve Aydın E Tipi Cezaev'inde de alışık olduğumuz, kanaksadın, benzer tavırlarını sergilemekten utanmadılar, sakınmadılar.

Oysa bu güçler neler söylüyorlardı:

"Bizler kendimizi direniş güçlerine kabul ettireceğiz, kanıtlayacağız. Bu

kezi direniş bırakmayacağız ve sonuna kadar gülerceğiz"

Evet, Dev-Vol ve Kurtuluş, kendilerini gerçekten de "ispatladılar", "kanıtlandılar!". Ama bize değil, haklarımızı gasp eden, baskı ve saldırları dokurandan idare güçlerine, işkencecilerine...

İktidarı saldırlı gerekçesi ve boyutu dikkate alındığında, özellikle son eylemde Dev-Vol ve Kurtuluş'un diğer direnişlere göre daha fazla sorumluluk taşımaları, en azından son verdikleri limitin gereklerini yerine getirmeleri gerekirken, geleceksizleşti teslimiyetçi tutumlarını yineleyerek, iktidarın "sol" yedeği olma konularını pekiştiriyorlardı.

Dev-Vol'un da eylemi hak almadan kendiliğinden bırakması, idare güçleri daha da umutlandırdı. İdare güçlerinin belli aralıklarla parça parça eylemi kendiliğinden bırakacakları beklentisi içine sokmuştu. Temsilcilerin tecrit statüsünde tutulması devam ederken; revir ve hastane, duvarları ağırlaşan, ölmeye yüz yüze gelen direnişçilerle dolu taşıyor, hastanelerde yer kalmayınca bölge hastanelerine yollanıyordu. Aydın Valisi Recep Yazıcıoğlu'nun da belirttiği gibi, "Cezaevi hastaneleri taşıyor"du. Kamuoyu desteği daha da yükseliyor, idare üzerine somut, caydırıcı bir baskıya dönüşüyor, direnişimiz kamuoyunda, ale hareketi başla olmak üzere, demokratik güç ve kuruluşlar, devrimci sendikalar, işçiler, aydınlar, sanatçılar, kıscası kendine "insanım, demokratım, devrimciyim" diye herkes tarafından sahiplenilerek destekleniyordu. Bu insanlık savagında, insan hak ve özgürlüklerinden yana olan insanların saf tutması, baskı ve işkence karşısında kenetlenmesi, direnmesi, baskı, sömür ve zulme karşı durması, insanlık onurunu yaşatma-

şığı.

Dışında yoğunlaşan destek eylemleri, protestoları, yürüyüşleri, açık grevleri, basın açıklamaları, ilanları, direnişin diğer cezaevlerine yayılması dayanışma eylemlerinin kararları ve onurlu bir tarzda yükseliş, iktidarın içinde bulunduğukı kalmazı daha da zorluyordu. Avrupa'daki çeşitli demokratik güçlerin baskısı da bununla bütününcü iktidar daha da zorlanıyordu.

İdarenin kayıtsızlık, ilgisizlik ve diyalogsuzlukla sonuç vermedi, dil birliği konurdu ve eylem karardı, onun vermez bir tarzda sürdürüldü. İktidar ve idare güçleri direniş kıramayacaklarını, biz tutsakların verdiğimiz şehitlerin direniş anlarına bakarak sonuna kadar direneceğimizi, gerektiğinde daha birçok ölüm vereceğimizi anladı. Durumu son derece ağırlaşan ve her an ölebilecek arkadaşların sayısının da gıcerek artması, iktidar ve onun idare güçlerini anlamaya yanaşmak zorunda bırakı.

Kararı direnişimiz ve insanlık onuru işkenceyi yeniyor!.. Sonuçta taleplerimizin tümü kabul ediliyor!..

Açık grevi direnişimizin 52. günü Adalet Bakanlığı'nın emir ve talimatıyla tutuklu temsilcilerimiz ile idare-savcılık arasında görüşmeler başladı.

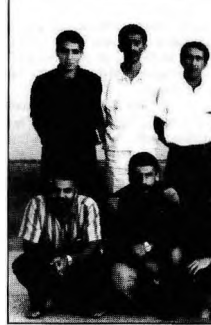
Görüşmelerde SHP Genel Sekreteri Yardımcısı Tufan Doğru, SHP Aydın milletvekili Hilmi Ziya Postacı, Cumhuriyet Başsavcısı Mustafa Uçum, cezaevi savcısı, cezaevi müdürleri Zekeriyâ... Seyitkin... Reşat... Halim... hazır bulundular. Altıbuçuk saat süren görüşmeler, Adalet Bakanı, Sunur'un bilgi dahilinde yapıldı ve her an hakkında bakanlık telefonla bildirilirdi. Kabul edilen, görüşülen her talep madde sinde bakanlığın görüş ve onayı alındı. Taleplerimiz bir bütün olarak kabul edilmek isteniyordu. Ancak tüm taleplerimizin kabul edilmeyiş halinde eylemi sürdürebileceğimizi kararlılıkla belirttik. Pazarlık asgari eylem programını, ortak direniş kararına bağlı kalınarak sürdürüldü ve tüm taleplerimiz kabul edilmediği halde uygulanacağına dair SHP milletvekillerinin taahhüdünde söz ve güvence verilince eyleme son verildi.

Evet, kararlı, sonuç alıcı, bilinci, örgütlü ve programlı direnişimiz sonucu insanlık onuru bir kez daha işkenceyi, baskıyı yenmiş; Aydın E Tipi Cezaev'inde insanlığı, insanca yaşamın, devrimci bilinc, birlik ve dayanışmanın, yiğitliğin, fedakarlığın, ölümüne bir kavgağın bayrağı direniş şehitlerimiz H. Hüsnü EROĞLU ve M. YALÇINKAYA'nın şahsında, yürekle, bilince, devrimci coşku ve dayanıklılık, gökçemli bir siyasal zaferle bütününcü direniş taahhüdünülmüştü.

Her türlü baskının, işkencenin, hak gaspının, saldırlı ve talanının dayanağı olan 11 Ağustos Genelgesi'ni geri püskürtmekle kalmamış direnişimizle dardmadadın edile rek ortadan kaldırılmış; direnişimizle iktidarı cezaevlerinde baskı ve işkence uygulamalarını gıcizleme, kamuoyunu aldamla ve yanılma tutumuna değışte ederek, tutsakların insanı, sosyal ve siyasal açıdan ülke ve dünya insanlarıyla kucaklaşmasını birlik ve dayanışma içersine girmesini sağlamıştık.

Direnmişiz, bu sonuçlara da sınırlı kalmıyarak, iktidarı cezaevlerinde tutularda yönelik yeni baskı, işkence, sindirme politikalarını ve pratik uygulamalarını boşa çıkarak etkisizleştirmiş, cezaevlerinde baskı ve işkence politikalarının genellemesinin önüne geçmiştik.

6 Temmuz direnişimiz daha birçok

Eskişehir Özel Tıp Cezaev'i'nden bir grup savaş esiri

Bu süreçte aynı zamanda Aydın'da olanlaştırdı ilan edildi. İlin gıcış çıkışları tutuldu, olağanüstü güvenlik önlemleri alındı. Dışında, yanımızda olduklarını haykırın ailelerimiz, dostlarımız, direnişimize destek veren, bizlerle dayanışma içinde olan demokrat, devrimci, yurtsaver kişiler izledi, gözaltına alındı. İşkencecilerden gıcirdi ve tutuklandı. Baskı ve tutuklamalara kamuoyu desteği kırınmak, zayıflatılacak etkisizleştirilmek istendi.

Kurtuluş'un eylemi, özünde -koşulsuz olarak kırarak- eylem kırıcılığı yapması, tum üzerine idarenin diyalogdan vazgeçerek, temsilcileri tecrite alarak direniş kırmaya cabalarını yoğunlaştırmıştı. Dev-Vol'u da çözdü. Ve Dev-Vol tum uyan ve çağrılarımıza rağmen açık grevin, kendi açığı grevlerinin 43. gününde asgari olarak hedef aldıkları limit bile dolmadı, taleplerin hiçbirini (diyetlerle dışardan sınırı yemek almı dışında) kabul etmediler. Eylemi bıraktı. Fakat Kurtuluş direniş kırıcılığı yaptı.

Direnşileri amaca uygun olarak sonuna kadar götürme, direniş kırarak safaları bölme, ale hareketi ve kamuoyunda direniş güçlerine karşı antipati ve güvensizlik yaratmak; direnişli, kararlılığ, sonuç almaya değil, teslimiyet, kararsızlık ve umutsuzluğu propagandası eden Dev-Vol'un geleneksel teslimiyet tavrı, bu kez de anti-direnişçi niteliğle direniş güçleri ve şehitlerine, kamuoyuna, lerici insanlığı karşı saygısızlık ve iharet dokurandırıyor ve suç işliyordu.

Evet, Dev-Vol ve Kurtuluş'un benzer bu teslimiyet tavırları ilk değildi. E.Ö.T.C'de baskı, işkence ve hak gasplarında dönük saldırlara karşı geliştirdiğimiz 17 Ekim 1988 direnişinde de aynı eylem kırıcı,

sosyal ve siyasal sonuçlara yönlü aklımla, bunu hazmedemeyen kişiler, anlaşılmadan hemen sonra verdikleri sözleri tamamen vadsıyan pratik tutumları sergilemiş, anlaşmaya bağlı kalmamış, hakları uygulamamıştır.

Neydi 5-6 saat süren ve anlaşmaya sonuçlanıp sonuçlanmadığına ilişkin görüşmelerde elde ettiğimiz haklar?

Bakanlığın da anlaşma masasında kabul ettiği, onayladığı haklarımız, kazanımları şunlardır:

1- Açık grevi nedeniyle verilmiş olan "uç aylık mektup ve ziyaret cezası" hiçbir biçimde uygulanmayacak. ("Şartlı tahliye hakkı," "uç yoldan az cezası kalamaları istemleri dahilinde ve terahileri gözettilecek başka cezavaznelerine sevk olma hakkı," açık grevinin niteliği verimlilik ibaren -eylem nedeniyle verimlilik az sözkonusu cezanın- geniyne kalan sürenin uygulanmaması... Kast edilmektedir).

2- Tüm açık görüşler, sabah saat 08:00'den akşam 17:30 saatleri arası olmak üzere, günbوی ve koğuşlarda yapılacaktır. koğuşlara ve günbوی bulünbüksüzün yasak olarak tanınmış bulunın günün görüşleri süresi ve adının tamamının kullanılması uygulanacaktır.

3- Açık grevi nedeniyle uygulanmış olan dört günlük kurban bayramı açık görüşü hakkı ayın korunarak, dört gün üstü ve sabah 08:00, akşam 17:30 arasında koğuşlarda yapılacaktır. koğuşlara ve günbوی bulünbüksüzün uygulanacaktır.

4- Açık ve kapalı görüşlerde gelen ziyaretçileri anormal ve ahlağıksız arama yöntemlerine tabi tutulmayacak.

5- Kapalı görüş yerinin bugünkü yapısı korunarak, telefon vb. gibi sistemler aracılığıyla görüşmelerine yöntemlerine basvurulmayacak, doğai sevinde konuşma ve görüntü netliği ihtiyacı az çok- karşılanyan mevcut uygulamaya devam ettirilecek.

6- Kapalı görüşler on dört güne bir çarşamba günleri olmak üzere, gelen ziyaretçilerin sayisal durumu ve ihtiyacı karşılamaı olanakları gözettilecek; bir saatden az olmamak üzere (aşgari 1 saat hakkı her şart altında geçerlidir) üst sınır açık bir şekilde uygulanacaktır.

7- Akrabalık sınırı olmaksızın kapalı ve açık görüşlere de gelen tüm ziyaretçileri (soyadi, akrabalık belgesi vb. engellemeler de dahil) ziyaretten men edilmeyeceği görüştürülecek.

8- Gelen ziyaretçilerin görüşlerini karşılama üzere bekleme salonu, katin hizmete konulacak, araba ihtiyacıların giderilmesinde için de gerekli girişimlerde bulunulacak.

9- Kapalı ve açık görüşlerde ziyaretçilere getirilen (kuru fasulye, bulgur, nohut, mercimek vb. şeyler hariç olmak üzere) tüm yiyecekler, çeşit ve miktar sınırlaması ve de diyetli diyetisyen ayırımı yapılmaksızın içeri alınacak (koli ile gönderilenler de dahil olmak üzere).

10- Kapalı ve açık görüşlerde ziyaretçilerin getirdiği çay, kahve, kakao, orale, tarçın, ilamur, adaçayı, salep, tütün vb. içecekler miktar sınırlaması olmaksızın içeri alınıp verilecek (koli ile gönderilenler de dahil).

11- Koğuşlara yerleşim şekli, tutuklu-hükümlü temsilcileri tarafından saptanıp idareye bildirilecek, idare tarafından yerleşim düzeni bu işleme göre yapılacaktır.

12- Tutuklu ve hükümlü temsilcileri idare arasında iletişim ve görüşmeler sürekli canlı ve açık tutulacak, karşılıklı diyalog yöntemleriyle cezavazne ver alan veya ölabilecek sonuçlara ve istemlere belli gözümzer gelirme doğrultusunda karşılıklı- çabalar sarfedilecek, hemen her konuda muhatap olarak, cezavazni yöne-

timli, tutuklu-hükümlü temsilcilerini alacak.

13- Cezavazne yeni gelecek olanların saç, keş ve bıyıkları kesilmeyecek, soyundurma ve ahlağıksız arama yöntemine basvurulmayacak, dayak, tehdit vb. uygulamalara yönelmeyecek, hemen tutuklu-hükümlü temsilcileriyle görüştürölüp, yasal prosedür (giriş kayıtları, dosya işlemleri vb.) yerine geldikten sonra onlar tarafından bildirilen yere yerleştirilecek.

14- Havalardaıma süresi gündoğumu ve günbatımı esas alınarak bu süre boyu yapılacaktır (yaz mevsimi uygulanması nedeniyle şimdiki, sabah 07:00 akşam arası sekindedir). kiş mevasine girdiğinde sabah 07:00 ayın korunarak gün batımı saati esas alınacaktır.

15- Koğuşlararası misafiriklik tarındığı gidiş gelişleri, mesai saati bağladığı ve bitimi -yani sabah 08:00-akşam 17:30 arası- dahilinde belli saat ve sayı sınırlaması olmaksızın, görevlilerin bilgisi dahilinde serbest olarak uygulanacaktır (her gün için geçerlidir).

16- Koğuşlararası sportif ve kültürel faaliyetler tutuklu-hükümlü temsilcileri tarafından düzenlenecek, cezavazni idaresinin bilgisi dahilinde hiçbir kısıtlama ve engelleme olmaksızın serbestce yerine getirilecek.

17- Sportif ve kültürel faaliyetler için gerekli olan top, voleybol, masa tenisi ve gerekli malzemeleri, basket potası gibi ihtiyacılar her koğuşa tahsis edilerek üzere hemen alınacak (idare tarafından).

18- Mektuplaşma üzerinde hiçbir kısıtlama ve sınırlama olmayacak, dağıtım ve toplama işlemleri günlük, aksaksız yürütülecek, mektupların fazla beklemeden postalanması, ulaştırılması sağlanacaktır.

19- Cezavazne arası mektuplaşma serbest olacaktır.

20- Yurtici ve yurtdışı demokratik kurum ve kuruluşlara yazışma ve görüşme serbest olacaktır.

21- Yerli ve yabancı basınla görüşme ve yazışma serbest olacaktır.

22- Mahkeme hakkında verilmiş olan yasaıkama kararın bulunmayan tüm kitap, dergi vb. yayımlar içeri alınıp verilecek.

23- Eskişehir Cezavazneden gelen gelecek olan tüm kitap, dergi ve yayımlar eksiksiz olarak sahiplerine teslim edilecek.

24- Koğuş ve yemekhane kapıları TV kapanış saatine kadar açık tutulacaktır.

25- Her koğuşa renkli TV verilecek.

26- Tutuklu ve hükümlülere ait TV'ler kendilerine teslim edilecek.

27- Radyo, teyp, daktilo, walkmen kullanımı (teyplerin ses kaydı iptal edilmek kaydıyla) serbest olacaktır. buna uygun olarak da radyo, teyp, daktilo ve walkmen hemen sahiplerine verilecek, elektrik ocağı sorunu sürec içinde çözümlenecek.

28- Yemeklerin kalite miktar ve çeşitleri artırılacak, yeterli beslenme sağlanabileceği düzeyde getirilecek.

29- Saptanmış işye bedelinin tamamının işyeye harcaması işlemlerinde bir kuşku ve şabihin olmaması için işye tabelasının hazırlanması tutuklu-hükümlü temsilcileri birlikte yapılacak ve hazırlanan tabelanın ayın ve saptanmaya uygun olarak çıkarılması, temiz, sağlıklı işgillerinde ve adaleti dağıtımın sağlanmasında nezaret ettiği göreviyle yükümlü olarak tutuklu ve hükümlü temsilcisinin bilirdiği bir tutuklu sürekli mufakta bulunacaktır.

30- Cezavazni mufaktı istenen zaman ve saatte tutuklu ve hükümlülünün kullanımına sürekli açık tutulacak, bu konuda hiçbir pratik engel çıkarılmayacak, görevlilerin bilgisi dahilinde gerekli kolaylık gösterilecek.

31- Dışardan gelecek her türlü elbise, valiz, çanta, çarşaf, nevresim,

örtü, kilim, kavan, sürah, cam su bardağı, çay bardağı, fincan, demlik, tencere, çatal, teps, tava, piknik masası, sehp, asık vb. kullanımlı malzemeleri içeri alınıp verilecek, şu an tutuklu ve hükümlülerin eşyaları arasında bulunan bütün eşyalar eksiksiz hemen kendilerine verilecek.

32- İdare tarafından tutuklu ve hükümlülerin elbise dolabı, yemek masası ve sandalyesi, tabak, kaşık, bardak, sürahi ve istemleri dahilinde nevresim, çarşaf, yastık yüzü ve battaniye ihtiyacılar karşılanacaktır.

33- Tutuklu ve hükümlülere para dağıtım limiti 50.000 TL olarak uygulanacaktır.

34- Koğuşlara sürekli olarak soğuk su akıtılacak, ayrıca günün belli saatlerinde düzenli olarak sıcak su akıtılması sağlanacaktır.

35- Tutuklu ve hükümlülerin en az haftada bir defa cezavazni banyosunda faydalanması için gerekli banyo çizelgesi çıkarılıp aksaksız uygulamaya konulacak (her koğuşun gün ve saatleri belirleyen çizelge).

36- Tutuklu ve hükümlülerin fotoğraf çekme ihtiyacıları anında karşılanacak, fiyatları makul ve indirimli, fotoğraflar en kısa zamanda negatifleriyle birlikte kendilerine teslim edilecek.

37- Cezavazni kantininde her türlü yiyecek ve içecek maddeleri bulundurulacak, fiyatlar yüksek tutulmayıp imkan dahilinde ucuz satış sağlanacak, ihtiyacılar gün ve anında karşılanacak, katin aracılığıyla dışardan alınacak malzemeler içine hastaneler en az üç günün olmak üzere, tesbit edilen günlerde listeler saptanıp aynı süreler içerisinde ihtiyacılar periyodik ve düzenli olarak karşılanacak, çeşitler üzerinde yasaklama veya kısıtlamalar olmayacaktır.

38- Tutuklu, cilt bez, zimba, tel zimba, kuşuk makas, maket bıçağı vb. el işi malzemeler alımı ve kullanımı serbest olacaktır (şu an ihtiyacı içerisinde bulunan her türlü malzemeler de eksiksiz ve hemen sahiplerine verilecek).

39- Tutuklu ve hükümlülerin çamaşırhanesi için cezavazni'nin çamaşırhanesi hizmete sokulacak, idarece yıkaltacak olan çamaşırhanesi dışında diğer çamaşırhanesi yıkayabilmesi için tutuklu ve hükümlülerin çamaşırhanesinde faydalanma gün ve saatlerini belirten (koğuş koğuş belirtirisi olarak) çzelge çıkarılıp buna uygun işlevi sağlanacaktır.

40- Sünger, yatak ve yastıklar yerine pamuklu yatak ve yastıklar verilecek (şu anda var olanların hepsinin toplamı pamukluların verilmesi işlemlerine başlanacak, eşyalar içerisinde bulunan pamuklu veya yünü yatak, yastık ve yorganlar da sahiplerine verilecek).

41- İdare düzenli olarak koğuşları neterjan, sabun, süpürge, çöp bidonu vb. temizlik malzemeleri ihtiyacıları karşılanacak (şu an bu temelde varolan eksiklikler de hemen tesbit edilip talaflı olarak gidilecek).

42- Koğuşlara forasan lamba takılması, şu an için -idare bütçe sorunu aşğından dolayı- ancak tutuklu ve hükümlülerin kendisi tarafından yerine getirilecek (genel olarak yapılması için bakanlık nezdinde gerekli temaslara girişilecek).

43- Elektronik olmayan koşuylaya her türlü müzik enstrümanı içeri alınıp verilecek (şu an eşyalar içerisinde bulunan ve bu tür enstrümanlar da hemen verilecek).

44- Satranç vb. şeyler içeri alınıp verilecek (şu an eşyalar içerisinde bulunan sahiplerine verilecek).

45- Aydın E Tipi Cezavazni ne girdiğinde iki anda tutuklu ve hükümlülerin üzerinden alınmış olan

para, çakmak, sigara, ayakkabı, kazak, gömlek, pantolon, çeket, palto, mont, parka, tesh, yüzük, akses ve not defterleri, fotoğraf, albüm vb. eşyalar eksiksiz olarak sahiplerine hemen verilecek ve ayrıca sonradan Eskişehir Cezavazneden gönderilen tüm eşyaların da araması yapılacak eksiksiz olarak kendilerine tekrar teslim edilecek.

46- Tutuklu ve hükümlüler tarafından getirilmek üzere buzdolabı içeri alınıp kendilerine verilecek.

47- Avukatların muvekkilleriyle görüşmeleri bir arada, yüzüze ve açık olarak, belli bir şeye tabi tutulmamasına yapılacaktır, görüşmede görevli bulunmayacaktır.

48- Tutuklu ve hükümlüler kendi anı defterine konuşabilecek (ziyaret, telefon görüşme vb. dahil).

49- Cezavazni'de biri üç doktoru olmak üzere, iki doktor sürekli ve düzenli olarak bulundurulacaktır.

50- Tutuklu ve hükümlülerin her türlü tedavileri idare tarafından ve aksaksız yerine getirilecek, diğ çeşit ve doğıru paraset karşılanacak, ilaç masrafları tıbbi idareye tahsis edilen fon ihtiyacı cevap verildiği sürece hastanın kendisinin temin yoluna gidilemeyecek.

51- Hastanede hükümlü ve tutuklular için tahsis edilmiş bulunan yer, sağlığı yüzüze ve ihtiyacı cevap veriri şekilde doktora ve hiçbir şekilde zincir ve kelepçeye vurma uygulanması yapılmayacaktır.

52- Hastaneye sevk edilmiş olan tutuklu ve hükümlüler bekletilmeden götürülecek, hastanede yatırıldığı süre içerisinde katin, gazete, dergi vb. ihtiyacıların yanında dergi doğul hak ve ihtiyacıları da karşılanacak, bu konuda pratik engeller çıkartılmayacaktır.

53- Cezavazni'de var olan revir, hasta tutuklu ve hükümlülerin gerekli tedavi, bakım ve iyileştirme koşullarını sağlayacak şekilde daha bir tesekküllü hale getirilip, gerekti donanım ve teçhizat eksiklikleri hemen giderilecek.

54- Diyet uygulamaya gereken diyetli hükümlü ve tutuklulara kaldıkları koğuşlarda ve arkadaşlarından ayırmaksızın günlük diyetleri cezavazni mufatğında düzenli olarak karşılanacaktır.

55- Tutuklu ve hükümlülerin acil durumlarda aileleriyle telefon görüşme istemi idareye müracaatı çerçevesinde değerlendirilmeceği tabi tutulup uygun bir şekilde gerekli işlem yerine getirilecek (Adalet Bakanlığı tarafından merkezi olarak tüm cezavazneleri ankersizli telefon sistemi yapma çalışmaları başlatılmış bulundundan, bu cezavazni de yapılması girişimleri mevcut olup, sistem yapılınca daha kadar cezavazni idaresi gerekli kolaylık ve iyniyet yaklaşımını esirgemeyerek makul bir uygulamaya yapacaktır).

56- Tek tip elbise uygulaması gündeme getirilmeyecek.

57- 2 Ağustos 1989 gününden başlamak üzere Aydın E Tipi Cezavazni'de maruz kaldırıldığı uygulamalar, işkence ve ölüm olayları hakkında gerekli soruşturmaların açılması yolu müracaat ve girişimler engellenmeyecektir.

Evet tüm bu taleplerimiz, aktardığımız bilgileri kabul edilip, bakanlığın da onayını alırken, Adalet Bakanı Olman Sungurlu eylemin sonuçlandırılmasından hemen sonra açığı değıştirdi. Ve basına yazdığı, sapırcı, aldatıcı, demegeler vererek anlaşmayı inkar yoluna gittiği gibi, kendi onayını da kesinlikle reddetti. Adalet Bakanı insanca bir yaşam ve bu koşullara onay veremeyi "suç" sayıyor. "küçültücü", "onur kırıcı" ve "prestij sarısı" olarak görüyorduk!

İnsanca yaşam koşullarının sağlanmasını ve bunun kavagasını vermenin toplumumuzda ve insanlık

aleminde onur sayılarla yucceltildiği, yuce değer olarak göndüğü koşullarda Adalet Bakanının kendini "suçlu ve tedirgin" hissetmesinin, komplekse düşmesinin; ısırtarı ve inatla, insanca yaşam koşullarına, bu yönü taleplerimize onay vermesinin reddetmesinin başka ne anlamı olabilir?

"Tutuklularla kesinlikle anlaşma olmadı, açık grevinin kendileri bıkıktılar."

"Kesinlikle tutuklulara taviz vermedik."

"Siyasal eylem yaptılar, hedeflerine varmış olacaktı ki kendileri bıkıktılar!"

"Tutuklularla pazarlık yapılmadı, ben bildiğimi şöyle bildiğimi yapayım" vb. gerçekten de inkarcı, kamuoyunu yanıltıcı açıklamalar yapıyor. İdare yetkilileri de bu yönü mesaj ve talimatlarla yoruyor.

"4 Murat" lakabıyla tanınan Aydın Hastanesi, hastanede hasta arkadaşlarımızı ziyaret ederken: "sorunlarımızı ilgilenenmiş" sözü vermesinde rağmen eylem sonrası benzer bir tavır sergiliyor. Hastanede, "Sorunları siz çözeniz, hakkınızı alınız" demesine rağmen, daha sonra "Tutuklulara taviz verilmek" açıklaması ilginçtir.

Cezavazni idaresinin yaklaşımı daha da ilginçtir.

Açık grevi sonuçlandırılmadan sonra hükümlülerin koğuşlara alınıp, idare, bızlerle olan diyalogunu kesti ve havalardaıma dışında taleplerimizin hiçbir uygulanmadı. Verilen sözler ve güvenceler çiğnedi. bağı kalmadı. Tümümüz bitkin, halsiz ve ölmüşü hastalıklara yakalanmış durumda olmamıza rağmen tedavi uygulanmadı, düzenli sağlığı bir diyet çıkarılmadı.

Kas erimesi, felç, kan kusan, komada olan arkadaşlarımızın olmasına rağmen kolanından serumlar çekilecek, ağır hasta yatagında kalırdırılacak, hiçbir yetkisi olmadığı halde hastane güvenlik görevlisi tarafından hastaneden çıkarılarak ve hastane dışına boşaltıldı. Aynı uygulamada revirde de yapıldı: hasta arkadaşlara doktor kontrolü yapılmadı. Bugün sağlığını ve bakiını koşullarda, her an yeni ölümleri olabilir, bu beklenili içindeydi.

Ardından basına açıklamaları yapıldı, cezavazni savcısı tarafından "Aydın Cezavazni'de her şey normal, hastanede son hastalar da taburcu edildi, alınan olağüstü güvenlik önlemleri kaldırıldı" denildi.

Büyük cezavazni'de belli kadar aileleriyle ve kamuoyu da tedirgin ve belli bir beklenti içerisinde; idari güçler ağır hastalara rağmen hastaneleri boşaltarak kamuoyuna yazıltmaya, cezavazni'de durumu "normal" göstermeye çalışıyor ve bu yolla kamuoyundaki tepki, tedirginlik ve beklentileri yatıştırmaya ve gidermeye çalışıyorlar.

Cezavazni yetkilileri ile sürekli görüşme haklarımızı uygulamla taleplerinde bulunmamıza rağmen şu ana kadar en ufak bir yanıt almış değiliz. Tam bir sağır, vurduymuz, umursamaz tutumu sergiliyor, temsilcilerimizin koğuşları gezme, koğuşları düzenleme, yerleşime yetkilileri kabul ettiler halde buna izin verip kalmadıkları ve koğuş düzenlemesi yapılmadılar. Haklarımız uygulanmadığı gibi, birçok sorunlara karşı karşışız da.

Koğuşlar düzensiz ve psikik içinde. Hastalara ilaç verilmiyor ve hiçbir ciddi tedavi uygulanmıyor. Kapalı görüş yapılmadığı gibi, açık görüş haklarımız da gaspedilmedi, sınırlandırılmak isteniyor. Hiçbir konuda anlaşmaya, verilen sözlerle bağı kalmıyor. Cezavazni esleri kurai ve uygulamalar halen geçerliliğini koruyor. E.Ö.T.C'ne de 22 Haziran

Devamı 23. sayılda

Aydın E Tipi Cezaevi'nde işkence...

Başta 22. sayfada

aldırısıya talan edilip yağmalanan, el konulan eşyalarımızdan geri kalan bölümünün bir kısmı da burada iş ve talan edildi, bizlere verildi. Eşyalarımızın çoğuna el konulmuş durumda, geri kalan bölümü ise kayıp! Biz eşyalar girişinde izimizden parçalarını aldıkları eşyalarımızı da vermediler. Eskişehir'den para nakitimiz henüz rapimış değil. Bu nedenle ekonomik güçlükler geçiyoruz. Eşyalarımız gibi kitaplarımız da vermediler. Valiz ve çantalarımızın tümüne el konuldu.

Cezaevi idaresiyle görüşebilmek için bir gün yemekte protesto yaptık ve dilekçe verdik, buna rağmen bizlere görüşmediler.

Ve şu anda bir işkenceci gardiyanın başka grup yetkilisi ile görüşme olanağı bulamamaktayız. İktidar ve idare güçleri bizlere karşı bilinci bir cezalandırma. Hakları uygulamama, en azından soruşturma politikası izliyorlar. Açlık grevi içinde kırımadıkları direnişimiz, ayık grevi sonra suçlarımızı uygulamamla pratik olarak aynı sonuca gitmeye çalışıyorlar.

İktidar ve cezaevi yetkililerinin so-

runlarımız ve görüşme istemlerimize karşı bu yaklaşımıyla sonuç abaleceklerini düşünmeleri ve bundan aldıkları 'cesaretle' bunu sürekileştirmeleri ham hayaldir, yanlıştır.

Sorumlu güçler, anlaşmaya bağlı kalarak haklarımızı zaman kaybetmeden uygulamaya koymalı, tutuklu temsilcileri ile ilişki kurmalı ve işlerlik kazandırmalıdır.

Bizler direniş, şehitlerimizin kanı ve kemikleri üzerinde temellendirildi, yüceltildi ve kazandı. Bu direnişle yoldaşlarımızın kanı, bilinci, onuru vardır ve bu direniş sakat kalmasın, işkence gören, yaralanan, açlık çeken ama hep direnen kararkı arkadaşlarımızın onuru yitip haykırışlarıyla yürütülmüş, kabul ettirilmiş ve bu direnişle ailelerinin desteği, açlık kokan nefesi, göz yaşları, umutlu bekleyişleri, acıları ve sevinçleri vardır. Ve bu direniş, insanlığın görkemli akışı, destek ve ilgisizle imzalanmıştır.

Bu direniş; insanlığın manevi gücü, onur simgesidir. Direnişin kazanımlarını korumak ve uygulamak, yeni canlar, acılar, zorluklar, sakatlıklar, baskılar, sürgün ve işkence

celer pahasına da olsa elde edeceğimiz mülk bir sonuçtur.

Bizler, bakanlığı ve idari güçleri anlaşmaya bağlı kalmaya, verilen sözleri tutmaya çağırıyoruz. Aksi durumda yetkililer, Aydın E Tipi Cezaevinde daha etkin ve aktif büyük direnişlerin sansürlerini yaşıyacaklardır.

Bu gerçek bilinmelidir.

Baskı ve işkenceler altında yılmadan, her ne pahasına olursa olsun şehitler vererek, hasta ve sakat kalacak, acı çekerken, ama kararkı direnişlerle elde ettiğimiz haklarımızı koruyacağımız ve yaşatacağız! Onurlu ve kişilik ve yaşantımızın ayaklar altına alınıp ezilmesine, gasp, talan ve yağma edilmesine asla izin veremeyiz. Gerektiğinde de bir kez daha, on kez daha edeceğiz!

Tüm devrimci-demokrat yurtsever, kendisine insanın diyen herkesi Aydın Cezaevi'nde yükselteceğimiz insanlık kavgasına destek olmaya çağırıyoruz!

22 Haziran 1989 günü 'tünel' bahanesiyle haklarımızı gaspedildi. E.O.T.C'nde talan ve yağma gerçekleştirildi. 6 Temmuz'da gaspedilen haklarımızın geri alınması için açlık grevine bağlandı. Direnişimiz zorla kırılmak istendi. Aydın E Tipi

Cezaevi'ne sürgün edildik, burada yoğun bir baskı ve işkencelerle karşılaşık; bu işkencelerde 2 yigit arkadaşımızı da yaraladın, birçok arkadaşımız da yerinden, sakat kaldı.

Tüm baskı ve işkencelere rağmen direnişimizi kırılmadı ve haklarımız kabul edildi. Ancak uygulamamız. Adalet Bakanlığı ve idare güçler bugünkü haklarımızı uygulamamıza "kararkı" ve ısrarı görünüyor. Biz devrimci tutsaklar, can ve kan pahasına elde ettiğimiz haklarımızın tekrardan gaspedilmesine kayıtsız kalmayacak izin veremeyiz ve kazanımlarımızı elde etmek için ölmekten çekinmeyiz.

Bugün cezaevinde iktidar: açlık açığı haklarımızı diğer cezaevlerinde uygulamamıza rağmen, uygulamayarak insanlığı, insan haklarını hedefliyor; onurlu yaşamı, kölece, rezilce bir yaşama döndürmekte, tutsaklara kendi kişilik ve siyasal kimliklerini unutturmak ıtiyor.

Bugün bizlere yeni direnişlere girmekten başka seçenек bırakılmıyor. Ancak gönüllü ve kararkı, insanlık ve onur savasçılığı olarak insanlık, onuru savunacağız, devrimci-yurtsever olarak bundan çekinmeyeceğiz ve direneceğiz.

Direnişimiz, salt cezaevleri ve cezaevlerinde tutsak edilerini etkile-

mekte sınırlı kalmıyor, tüm toplum güçlerini temelden etkiliyor ve sarıyor. Direnişimiz, insanlığın gelecek kavgası, umudu ve özlemdir. Mücadelemiz insanlık onurunun, baskı ve işkenceye başkaldırısı, ısyandır. Bu kavga kendine "insanın, devrimciyi, demokratı, yurtseverini" diyen herkesin kavgasıdır. Haklarımızın uygulanması, idare güçlerin anlaşmaya bağlı kalmaması, direniş, çeşitli biçimlerde sürükletilebilir yanısıra, kamuoyunun etkin-aktif desteğine, dayanışma gösterilerine yakınlığına bağlıdır. Bu nedenle kendine insanın diyen herkesi cezaevinde yükselteceğimiz direnişlere onmaz veremeye, haklarımızın uygulanmasını için bakanlık ve idare güçlere baskı yapmaya çağırıyoruz.

Onurlu direnişimize destek veren herkesi selamlan!

-İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!

-Ya insanca yaşam ya ölüm!

-Direnmek yaşamaktır!

-Hüseyin HÜSNÜ EROĞLU ve Mehmet YALIN KAYA yoldaşların mücadelesi, direnişin, onurun, kararkılığın simgesidir!

**Siyasi Temsilcilik Kurumu adına
ŞÜKRÜ GÖKTAŞ, ABİDİN
POLAT, RIZA DOĞAN**

PKK'yi terörist ilan etmek için, Palme suikastı...

Başta 11. sayfada

kamptan konsolokasyon, Şam'daki işvece, Birlikte çalışmaya, süngünce, orada "Biz PKK'den kaçık, iltica etmek istiyoruz" diyecektik. SÄPO da devreye girip bizi alacak, işvece geçirecektir sonra ben ve o kişi bir evde birlikte kalacağız. Anderson ve Yan Eriktin amacı işleyeceğimiz zaman, olay yakın bir yerde olacağıydı. Ve bizi polis arabasıyla kağıp, güzi bir yere yerleştirecektir. Orada bir taksi şöföru de arayancağıkı tanık olarak. Basında "Oluy yeriinde iki karakafa (Kürt anlamında) görüldü" biçiminde yayın yapıpaktı. Şöföru de "Ben olay günü böyle iki şahısı getirip, talan ettim" biçiminde ifade vererekti. Polis evi basacak ve bizim, kampta çekilmiş fotoğraflarımızı yakalayacaktır. Daha sonra ortaya çıkacak ki, biz kamptan kaçan adamızın, ve aslında kamptan kaçan, PKK'nin bir oyunundan, bir senaryosundan başka bir şey değildi! İddiası ortaya atılacaktır. Böylelikle, cinayet PKK'nin üzerine yüklenmiş olacaktı.

A. K. Yani bu kez robot resim falan yok, işi sağlama bağılıyorsunuz?

F. A: Evet, kamptaki fotoğrafları bunun için çekecektik.

A. K. Peki bu kampta bulduğamızı, daha önce gönderilen adam kim?

F. A: Bu, M. Emin adında bir kişi, işi olarak onu tanıyıordum. Bana fotoğrafı göstermişti. Kampta geldikten önce, yırtıp atıyorduk.

A. K. M. Emin dediğiniz şahıs, burada görüştüğümüz Vakkas mıydı?

F. A: Evet, onun esas ismini burada öğrendim.

A. K. Evet, devam edelim...

F. A: Beni Finlandiya'ya gönderceklerdi. M. Emin de bir başka ülkeye gönderilecekti; hangi ülkeye gönderileceğini bilmiyordum. Bu işin karşılığında 6 milyon alacaktık. Ben Finlandiya'da çingene kimliğiyle ikamet edecektim. Çingenerin tüm iskanlıklarını ukelelerinde sebest olarak taşıyorlar. Ayrıca askeri ameliyat oldu, tip de değilecektik.

A. K. Niye estetik ameliyat olacaktın?

F. A: Faaliyetini sürdürmek için. Değifire olacağım, açığa çıkacağım

diye, bunu giderecektik. Böylelikle, "Bu ki şahıs kaçtı, yakalandı", PKK'nin yanındadır" propagandası da yapılacaktır. Evet, plan bu şekildedir. Bu senaryoya göre, Mansum Korkmaz Akademisi'ne geldim.

A. K. Buraya geçmeden evvel bir soru soralım: Olaf Palme olayıyla ilgili anlatımlarınızda bir robot resimden söz etmişsiniz. Bunun altındaki amacı açıklar mısınız?

F. A: Bunun amacı, robot resimi PKK'li Cemil Bayık'a benzetmekti. Böylelikle cinayeti direkt ona yükleyecektik.

A. K. Demek ki, o dönemde Hürriyet gazetesinde, Cemil Bayık hakkında yapılan propaganda planının bir parçası oluyor, öyle değil mi?

F. A: Aynen öyle.

A. K. Fotoğraf çekme planınız daha iyi anlaşılıyor şimdi.

F. A: Tabii tabii. Bir de, mesela benim işvece dosyalarında aynı PKK militanı olarak adım geçiyor. Yani işi sağlama bağılıyoruz.

A. K. Peki devam edelim; kampta gelişinizi anlatır mısınız?

F. A: Almanya'dan Köln'e geliyordum. Şam'da bir gece kaldım. Ondan sonra kampta gelmek namus olarak. Ben daha çok M. Emin'i arıyordum. Tabii göremedim kendisini. Öndördüncü gün müydü, onbeşinci gün müydü, ben hatırlamıyorum şu anda, yakalandım. Soruşturmaya alındım ve geçceği söylemekten başka çaremin olmadığının görünce de, geçceği olduğu gibi söyledim.

A. K. Siz Partî ortamına geliyorsunuzuz ve on-onbeş günlük bir süre içinde yakalanıyorsunuzuz. Bunu neye bağılıyorsunuzuz; nasıl açık verdiniz?

F. A: Net bilmiyorum, her halde ıstıhbarat alındı. Çünkü Partî'nden de ıstıhbarat vardı. Demek ki işveçteki ilişkileri tesbit etmiş. Mümkündür bu.

A. K. Oradan diyorsunuz. Peki kampta tesbit edileme olasılığı var mı?

F. A: Peki ihtimal vermiyorum, normal davranmaya çalışıyorum. Gerçi, koştuğu buranın disiplinine ters düşen davranışlarımla oluyordu ama, yine de bilmiyorum. Belki bu da

beni ele vermiş olabilir.

A. K. Peki bunların senin hangi yanını ele verecek ki?

F. A: Ben kendimi devrimci olarak tanıtır yolum, ama, davranışlarım benim devrimci bir yaşantıya sahip olmadığımı gösteriyor.

A. K. Peki, yakalanırken korkusu var mıydı sende?

F. A: Şimdi, işveç'te çok rahat çalışıyordum. Ama buraya geldim burası zor bir ortam. Öyle disiplini ve kontrolü bir alan ki, çalımak çok zor oluyor. Bu ben adeta yıktı, kendime güvenim sarıladı.

A. K. Şimdi siz yakalandıktan sonra, size yönelik herhangi bir zor uygulama mı?

F. A: Yok, zor uygulanmadı.

A. K. Peki neden faaliyetini bu kadar geniş açıkladın, PKK den korkmadın mı? "Ben konusursam, bu kadar faaliyetim kararkısında beni vururlar, cezalandırılırım" diye korkmadın mı?

F. A: Aksine, PKK'nin beni yakalaması, "benim durumum açığı çıkı" kuşkusunu doğurdu ve "ben doğruyu söylemesem, yalan söyleysem beni vururlar" düşüncesini geliştirdi.

A. K. Yani "gerçeği söyleysem, bana kimse dokunmaz" tarzında güven mi geldi, demek istiyorsunuz?

F. A: Evet, bu güven bana gösterilen yaklaşımdan aldım. Gerçeği böyle ortaya koymak en doğrudurdu.

A. K. Peki bu kadar ajan faaliyet, bu kadar PKK karşıtı mücadele neden? Siz de Kürtsünüz, üstelik Diyarbakır gibi yurtsever-demokrat özlü bir bölgemizdensiniz. Bu kadar düşmanca bir faaliyetin nedenleri nelerdir? Hiç düşünmediniz mi, "PKK nedir, neyin mücadelesini veriyor" diye.

F. A: Ben zaten ilkin para karşılığında bu işe girişmiştim. İşveç'e geldikten sonra da, içinde bulduğum çevre tamamen anti-PKK mücadeleye çevirdim. Her PKK'yi költü gösterme, PKK'nin aslında Kürdistan davasına zarar verdiğini, kadın-çocuk öldürdüğü biçiminde propaganda yapıyordum. Bir yerde, paranın yanında, buna inanmıştım da. İçinde bulunduğum çevrede, bana yardımcı olabilecek dürüst, namuslu insan da yoktu. Tamamen bir fantezi dünyasıydım.

A. K. Peki Parti ortamına geldikten sonraki izlenimlerinizde daha önceki bilgileriniz arasında ne gibi farklar tesbit ettiniz?

F. A: Tamamen farklı bir duruma karşılaştım. Buradaki insanların tümünün her dakika, her saniye devrimci düşüncüdüğü, Kürdistan'ın düşüncüdüğü, her yönüyle bura yaşadıklarını gördüm. Glavden ziyade, işvece girmiş olduğum tazyiden utanç duyduğum. Aslında, açıklamalarımın samimiyet olmasında bunun etkisi de büyüktü.

A. K. Sizce Türk devleti ve uluslararası ıstıhbarat örgütleri, neden insanları bu şekilde harcamaktadırlar. Ve bunun karşısındaki duygu ve düşünceleriniz nelerdir?

F. A: Aslında anlaşılır, şöyle anlatılabilir: Türkiye'nin Kürdistan'ı kaybetme korkusu, emperyalist güçlerin de Türkiye'deki çikarları, bu ıstıhbarat örgütlerini insanları kullanmaya sevk ediyor. Reformist milliyetçilerin de, bunlara ilişkinleri açık ki, birtakım kırıntılar alana istemden kaçınmıyorlar. Ben de uzun bir süre bunların arasında çalıştım. Şu andaki kişiliğim ve bu güçlere karşı kişimi anlatımdan. Anlatılmaz duyular içindeyim.

A. K. Siz ve sizin gibi ajan unsurlara, "PKK şudur, PKK budur" biçiminde alabildiğince güçlüpözümler propagandalar yapıyorlur. Geldiniz, görüldünüz ve çok kısa bir süre içinde yakalandınız. Bu, sizde ne gibi bir durum yarattı?

F. A: Bu, PKK'nin gücünü gerçek anlamda bana kavratı. Ne kadar

geniş ve güçlü çalıştığını kendim de gördüm. "Bir ki terörist eylem yapıyor" diye bildiğin örgütün gücünü çok iyi görüldüm. Aylehteki yalan propagandanın amacını da anlamış oldum.

A. K. Peki sizi böyle kullananlar şimdi sizin için kılını kıpırdatıyor, ve yine sizi insanlığa kazananmaya çalışan PKK'leri, buna ne diyorsunuz?

F. A: Onlar için biz kullanıldık, bittik. Bu işlerin sonu böyledir. Dediniz gibi, onları yarıdan büküp bekler bir tavır yok. Ben, esas olarak şu anda PKK'nin ısnafına ve onun anlayışına sığınmış durumdayım. Bana ceza vermiş de haklımı kazanmamış ıstıyorum. Bana ancak sahip çıkacak olan PKK'dir, PKK önderleridir.

A. K. Yani ancak karşı mücadele sürdürdükten sonra sahip çıkılamayacaksınız.

F. A: Evet, ancak onlar bana sahip çıkarak, beni insanlaştır.

A. K. Peki, sizin gibi ajan unsurlara iletileceğin bir mesaj var mı?

F. A: Evet, şunu diyorum: İçine düşüktüleri kurum, yol, insanca bir yol değildir. Birtakım kişilik çikarları için, kendisinin geçici yaşama için kimse bana girmesin. Gelsinler, insanlığı görsünler, PKK'nin insanlarımız için, insanlık için nasıl çaba sarfettiklerini görsünler ve bu işten vazgeçsinler. Çağırın budur. Suçlarını ıtırat etsinler ve PKK'nin kendilerini olgun, dürüst, namuslu insanları yapmasına çalışsınlar. Zaranın neresinden dönüşle karsır.

Devrimi zalere götürecekt...

Başta 17. sayfada

çözümlemeleri ortaya koymaya çalışacağız. Bütün bunları yaparken, sorunları çok geriden takip etme ya da günün çok uzuna düşme gibi bir yanılgıdan kaçınacağız. Tamamen somut olan, ve gelişen yönü leri çıkaracağız. Yine, kavramlara takılarak orda boğulma, demagoji ve polemiklere girme, kaçınacağımız yönler olacaktır. Yani, haklarımızın devrimlerini geliştiren yönlerin en büyük teşvikçisi olmayı temin alırken, buna ters düşen anlayış ve tutumları da kesinlikle mahkum edeceğiz.

Bu temelde mücadele edenlerle

sonuna kadar birlikte olacağımızı belirten sözlerimiz PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın tabiriyle bir aynılığı buluyoruz: "Silahlı mücadeleye can ve kan verilerin, gerillaya umut bağlayanları anlam! Bugün onların umutlarını bir gerçek haline aldık. O söylenen sözler şimdi gerçekliğe baktı. Bu, yalnız PKK'nin değildi! Diyarbakır, bu işe emek verilerin hepsinin çabalarının sonucu bir birkimdir."

Aydın E Tipi Cezaevi'ndeki devrimci tutuklulara kaleme alınan duyuruyu yayınlıyoruz.

İNSANLIĞA AYDIN E TİPİ CEZAEVİ'NDE İŞKENCE VE ÖLÜM TEZGAHLARI KURULUYOR, DEVİRİMCİ TUTSAKLAR KATLEDİLİYOR!

Siyasi iktidar, cezaevlerinde uzun-kesintisiz direnişlere can ve can pahasına biz tutsakların elde ettiği insanî sosyal hakların, insanca yaşama, insanlık onuru ve kişiliğine karşı baskı, sindirme ve işkenceye dayalı saldırılarını sürdürüyor, hergün, her an insanlık suçu işliyor; cezaevlerinde insanlığı ve insan haklarını mahkum etmek, insanlığı, onuru yaşamın özgürlük tutkusunu boy veren, onur ve direnç haykırışlarıyla insanlığı kucağınan tutukluları söndürmek, köreltmek istiyor; kendi çabı ve insanlık dışı uygulamalarını boyun eğici, aşağılayıcı kuralarını "temel yaşam tarzı" olarak uygulamaya çalışıyor ve bunun için cezaevlerinde baskı ve işkenceyi doğru çıkarmak, talan ve yağmadan, sürgünden, tutsakları katletmekten çekmiyor, biz tutsaklara; insanlık onuru, saygısını teslim alıncan mahkum edildiği "vahşet koşulları"na yaşatmaya çalışıyor.

Siyasi iktidar, cezaevlerindeki insanlığı uygulamaları mesru-laştırmak ve süreklileştirmenin "yasa"ı dayanağı olan her "anlaşıl-siyasi, anti-insani bir nitelik taşıyan, ancak cezaevi direniş ve kamuyuvarın, iletici insanlığın tepkileriyle uygulama alanı bulup işkenceye, baskı, gaspı, işkenceye, işkenceye karşı direniş eden "1 Ağustos Genelgesi"ni uygulamaya çalışıyor; cezaevlerinde "1 Ağustos Genelgesi" ne dayalı olarak haklarımız ve kazanımlarımıza dönük yeni saldırıları yөнелiyor ve bu saldırıları kıtlamamak, gözlemek için kamuyuvar aldıcık, yalıtıcı tu-humlar sergiliyor; idari güçler, hile ve komplolarla davayı, çeşitli provokatif salıncıkları düzenliyor. "İşkence" bu ba-hanelerle bunları gerçekleştirerek çok yönü yөнüttüğü saldırıların zeminini güçlendiriyor.

Siyasi iktidar, cezaevlerinde insanca bir yaşam kavşası veren biz tutsakların siyasi kişilikler olarak ülke ve dünya sorunlarını düşünme-mize, insanlık bağ kurmamıza, insa-ni-sosyal-siyasal yeteneklerimizi haklarımızı taşımamıza, halk ve toplum değerleriyle iççe yaşamımıza yaşama savasımıza tahammül ede-miyor ve bu yönü cabalarımız, ya-shama ve yaşatma savasımızı sü-reklistenir baskı yönlemlerine boğmaya, ortadan kaldırmaya çalışıyor.

Siyasi iktidar, cezaevlerinde yü-selen insanlık sesini terör ve baskı uygulamalarıyla bastırmaya, to-pulama empoze etmeye çalışıyor so-yal-siyasal gelişkinleşme prototipini ce-zaevlerinde yaratmaya, biz tutsakları haklarımızın ve insanlığın güven ve gelecek unsuru olmaları ç karmaya çalışıyor. Cezaevlerinde gele-neklessegen "direnis", "insanca ya-sham", "özgürlük" ve "gelecek" kav-ramlarını siyasal niteliğinden boğallarak halkımızın demokrasi ve özgürlük tutku ve arayışlarıyla бү-tünleşmesini bu kavga da somut bir güven ve cesaret unsuru olmasını engellemeye hedefliyor. Cezaeve-ri-nde biz tutsakları toplularda değer gören, ilgi ve saygı uyduran, to-puluma siyasal ve sosyal talepleri doğ-rultusunda hareketle geçiren, etki-leyen siyasal bir güç olmaları çıkarmaya, çağdışı, kalıplar içinde tutarak etkisizleştirmeye çalışıyor, bunun uğraşını veriyor.

Kıscaksı: İktidar, biz tutsaklara karşı bilinci, örgütlü bir tüketme

savaşı "çok yönlü özel bir sa-vaş-yönütörü, özel baskı ve yönlemler-le siyasal ve fiili imhamızı he-difliyor, ciddi planlar-programlar ya-pıyor ve uyguluyor, uygulamaya çalışıyor.

Toplu sürgün uygulamalarıyla, fiili saldırılarla cezaevlerinde direnişle elde edilen hakları gasp ediyor; insanca yaşam koşullarının sağlan-ması için yapılan açık grevleri baskı ve işkenceyle kırmaya, ce-zaevlerinde yükselen direnişleri tek tek bastırarak dağıtmaya çalışıyor. Açık grevi bu direnişlere karşı en basitci tutumu takınıyor, insani-sosyal taleplere karşı bile bu basitci, talancı ve gaspı tutumunu çıkarak insanlık suçu işliyor.

İktidar, basın gücünü kulana-rak kamuyuvarın hedeflediği ce-zaevlerinde karşı koşturduğuna çalışıyor!

Cezaevlerinde, insanlıkdışı uyu-lamaları, baskı ve işkenceyle yaratı-lan koşullara karşı görkemli onurlu direnişler geliştirdi. Bu direnişlerle "insanca bir yaşam" için, onlarca tutsak can verdi, sakat kaldı, ölümlük hastalıkları yakalandı. Tutsaklar bu direnişlerde can ve can pahasına elde ettikleri kazanımları, iktidarı baskıcı, gaspıci uygulamaları ve saldırılarını karşı onurlu, kurumsani bildi.

Birçok cezaevinde olduğu gibi, E.O.T.C'nde (Eskişehir Özel Tip Cezaevi) de iktidar, biz tutsakların birçok açığı grevi ve süreklî bir dire-nişle elde ettiği insani-sosyal hakla-rımıza, sosyal yaşam birliğimize, siyasal varlığımıza karşı yoğun ve çok yönlü bir saldırı başlattı. Tu-tsaklara dönük özel rehabilitasyon kurumu olarak açılan ve teslim alıp kişisizleştirmele çok yönlü saldırı-ları hedefleyen E.O.T.C'nde iktidarın "ertme ve kişisizleştirme" poli-tikaları direnişlerle boşa çıkırdı. İkti-darın "özel tip" politikası işledi edidi.

E.O.T.C'nde sergilediğimiz ve so-nuç aldığımız onurlu direnişler ikti-darın mevcut fiili yönetimi, kısıtlama ve baskı uygulamaları boşa ç karmaya çalışıyor. Cezaevinin siyasal konumu ve etkisini yükseltti ve cezaevi direnişini kamuyuvara mal etti.

E.O.T.C'nde iktidarı dayattığı uyu-lamalarla ve hak gasplarına karşı yükseldiğimiz 17 Ekim ve 9 Şubat saldırılarında asgari insani-sosyal haklarımızı elde ettik ve insanca bir yaşamı, koşullara egemen kıldık.

Ancak, onurlu ve insanca yaşamın koşullarını elde ettiğimiz, baskı ve işkenceye dayalı insanlıkdışı, kölece ve düş-künce bir "yaşamı" siyasal tu-kennişlik, yılmışlık ve onursuzluğa dayatan iktidar ve onun cezaevi yöneticileri, cezaevinde insanlığı bu onurlu yükselişine ve onurlu sesine karşı insanlığı en üst perdeden konuşurdular; rahatsızlığına karşı yөнle-m, gaspetmenin yollarını arar-ken, dışarda ailelerine karşı baskı, tehdit, gözetim, işkence ve tutuklamaları saldırılarını artırdı. Bununla da yetinmedi; basını de-vreye sokarak, "Cezaevlerinde kurtar-ılmış bölgeler", "Örgüt cezaevinden yөнeltiliyor", "Eskişehir Özel Tip Cezaevinde tutuklular üniversite öğrencilerini eğiliyor" bu gerçek ci-mayan, özünde cezaevlerine saldı-rı ve kazanılmış hakların gaspını içe-ren saldırının zeminini güçlendiriyor.

Ve kamuyuvar zemininde saldırılara haklılık kazandırmaya, kamuyuvar

yanlarına almaya ve yөntendirmeye çalışıyor; mevcut konumun gereği, E.O.T.C'ni saldırının özel hedefi ola-rak seçti.

İnsanca yaşam koşullarının dire-nişle elde edildiği, baskıcı, imhacı ve gaspıci "1 Ağustos Genelgesi"nin gen-püşkürtüldüğü, onurun, direnişin dayandığını yaşam tarzı haline getirdiği, direnişlerle "özel statu"nın deşifre edildi, çekil baskı politika-larının boşa çıkarıldığı E.O.T.C'nde direniş kırılmıyordu; iktidar bunu önüne koymuş, basın, yөndirime-riyle de bunu hedeflemişti.

Basına verilen "haber" ve de-meçlerle, siyasal-insani onur, kimlik ve kişiliğimizi rencide edilmeye, ka-muyuvar oluşturduğu sıcak ilgi ve sempati söğütlemeye çalışarak, kimliğimize ad, çağdılığımıza, dışlan-ma bir biçim verilmeye çalışılıyor, savoluk, polis ve ilgili bakanlık, ba-sında açtığı bu teşhir, teclit ve kara-lama kampanyasını duraklandırdı ve 22 Haziran saldırısıyla sonuca gi-tmeye çalıştı.

22 Haziran Saldırı: Direnişlerle püşkürtülen "1 Ağustos Genel-gesi" ne serum verilmek isteniyor!

Cezaevi direnişleri ve kamuyuvar etkin aktif desteği ile "1 Ağustos Genelgesi" uygulanabilir olmanın çıkarılması; baskıcı doğu deşifre edil-re, siyasal iktidarı öldürük zorlayan direnişler, yeni hak kazanımlarına yol açmış, cezaevleri sorunu yoğun ve yaygın Ekmil emilliğiyle iç ve dış kamuyuvarın temel gündemi ha-line gelmişti.

İktidarın cezaevlerinde dönük toplu ve genel saldırı taahhüdi, gene-yemlilikle boşa çıkartarak geri püş-kürtülmüş, iktidar bu genel saldırı karşısında genel bir direnişle karşı-laşmıştı. Tüm cezaevlerini yaklaşıp karşı aynı zamanda hedeflenesi, eylemin yayılarak genelleşmesine, genelleşerek güçlenmesine yol aç-mıştı.

Bundan çeşitli sonuçlar çıkaran iktidar ve cezaevi yönetici birimleri, cezaevlerinde genel toplu bir saldırı yerine "tek tek cezaevlerini he-diflemeye, özelden genelle yayılma" taktiğine başvurdu. Böylece dire-niş ve direniş güçlerini bölecek, dire-nişler, hedeflenen cezaevleriyle sınırlı kalacak, genel etkin bir kamuyuvar desteği olmadan "kaşla göz" ara-sında direnişler kırılacak, haklar gaspedilecek, "1 Ağustos Ge-nelgesi" özelden genelle uyu-lanmaya conakacak.

Yөntem amaçtı: "Yasal" idari girişim sonuç vermemeye, baskı, işkence, sürgün, tecrit gündeme getirilecek, direniş zorla, zor yoluyla kırılarak "genelge" uygulanacak, insanlığın, onurun, geleceğin sesi bu şekilde susturulacak, böylece de "cezaevleri sorunu" bitirilecek, cezaevleri "ba-ğışrısı" olmanın, "siyasal muhalif" olmanın kırılacaktır.

Bu politikanın önce, yaklaşıp ola-rak Nazilli E Tipi, Bayrampaşa, Er-zincan cezaevlerinde uygulandı, di-renişler kırılmaya çalışıldı, kimi yerde belli sonuçlara varıldı.

İktidar büyük ciddi hesapları içine girdi. E.O.T.C, direnişin odağı dur-mundaydı. Bu yapıylaşı cezaevlerini etkiler bir nitelik taşıyordu; burada biçimlenen bir yapı kolaylıkla ge-nelleşecekti. E.O.T.C, iktidar ve ba-kanlık açısından anahtar bir rol o-yunuyordu. E.O.T.C'nde uygulanan baskı, talan ve gasp politikası; ce-

zaevlerindeki genel sonucu belirler bir nitelik taşıyordu. Bu açıdan 22 Haziran saldırısı anı bir tepki değil, iktidar güçlerini merkezi olarak ha-zırlanmış, planlanmış, özünde genel bir saldırıyı, saldırıyı; genelleşirmeyi hedefleyen "1 Ağustos Genelgesi"ni uygulamaya dayatmanın sonuç ve anlamının "olmazsa olmaz" koşulu sayan bilinci, örgütlü bir saldırıydı.

22 Haziran günü birinci kısımda çıkan "tünel" bahane edilecek yüz-lece asker ve gardiyan eşliğinde saldırıya geçildi. Tüm alt katlar bo-şaltıldı. "Arama" adı altında tam bir talan ve yağma gerçekleştirildi. Tüm eşyalarımıza el kondu, çoğu kırıldı, döşenildi, kitaplarımız yırtıldı, radyo, daktilo, makine, iletici, resim malzeme-leri bu eşyalarımıza el kondu. Tüm sosyal, insani ve siyasal haklarımız gaspedildi. Cezaevinde tüm haklar uygulamadan kaldırıldı. Hava-larındarmaya çıkarılmadı. Dönder kır-ıldığı koşullara 7-8 kişi dolunculdu. Baskı, talan ve yağma ortamında, insani-sosyal haklardan soyutlandı-rılmı bir yaşam kalepçedenildi. Tehdit edilmek, provokasyon ortama-nıza çekilmek istendi. Operasyon-yөneten Elazığ "1800 Evler'de iş-kenceci olarak görev yapmış, tutu-kevinde faşistlerle silah sağlama binaşı Zafar Nakışçısı", "Artık ben geldim, elimden çekeneğiz var" vb. diyerek tam bir terör havası estirdi ve tüm operasyon boyunca saldırı ve katliam zeminini zorladı. Ancak oyu-na gelmedi. Eğer E.O.T.C'nde büyük bir katliam meydana gel-me-nisse; saldırılar yapılan talan, yağma ve hak gasplarıyla sınırlı kal-mışsa, bu, idari güçlerin bizi hile emtek istememelerinden değil, bizim, biz tutsakların provokas-yona girmemesi olmasındandı. Bi-linci, soğukkanlı tutumumuz, yөneti-cilerin bizlere dönük olası bir katliamın önlemisiz.

Operasyon ve arama sonrası, başta Cumhuriyet Savcısı İbrahim Hakkınoğlu olmak üzere tüm idareci-ler bizlerle diyalogu kestiler. So-runlarımızı ve mevcut durumu karşı tam bir vurdumuduz, umursamaz tutum içine girtiler ve bu sure içinde diyalog girişimlerini yantısız bırak-ırken, havalarda hava saatinin gün boyundan 2 saate indirildiği, açık görsel akranlık sınırlamaları geti-rildiği; bundan böyle mektup ya-zmamız da şarta bağlanarak ört yal-gösterilen haftada dört, iyi hali olma-yanları ile en ancak iki mektup yazabileceğimizi, bunun da iki say-fayı geçmeyeceğini bildirdiler.

Kabul etmemiz olası değildi. Dayatılan insanlıkdışı bir uygulama olduğu kadar, canla ve binbir zorlukla elde ettiğimiz haklarımızı gaspıydı. Evet, uzun yıllar direnerek, aç çöke-rek, ölümler vererek elde ettiğimiz haklarımızı bir çipride el konulmuş ve buna boyun eğmemiz, itaat etme-nisi benliyordu. İstenen teslimiyeti, ihanetli. İstenen insanlık suçuydu ve boyunumuz esaret tasması asılmak; benimiz, düşüncelerimiz, elleri-mize pranga vurulmuş isteniyordu.

Mevcut durumu kabullemeyi, korkunç bir boyun eği, ancak sa-da-katsizlik direniş şehitlerine saygı-sızlıktı.

Ancak iktidar ve yetkili güçleri, bu

sonucu yaratmada ısrarlıydılar. Tüm iyi niyetli girişim ve cabalarımıza rağmen haklarımız geri verilmedi, girişimlerimiz sonuçsuz kaldı. Her defasında cezaevi yetkililerinin ver-diğik cevap, "Bundan sonra 1 Ağ-u-stos Genelgesi uygulanacak" oldu.

Evet, "tünel" ile gerçekleştirilen saldırı, "1 Ağustos Genelgesi"nin hayat suyu olmuştur. "1 Ağustos Genelgesi" için uygun zemin bu-lunmuştu. Genelge dayatılmıştı, dire-niş kırılmıştı!

İnsanca yaşamın, temel siyasal, sosyal, toplumsal değerlerle iççe yaşamın öçütü drendektir. Bu temel yaşamsal ilkedden vazgeçmek, siyasal-insani doğu yoksunluğu oldu-ğuna kadar, onursuzca bir yaşamı ka-bullenmekle de Direnişle yenilmek, kavşayı kaybetmek.

İşkenceyle insanlık onuru ara-sındaki mücadelede öze ve biçim olarak siyasal ve insani bir nitelik taşı-r. Mücadelede elde edilen ya da edile-cek olan sonucun bu denli geniş, derin ve anlamlı olduğu, sorun karşı-sında sorumluluk duyan güçleri daha duyarlı kılar, hassaslaştırır. Bizler bu duyarlılıkla hareket edici, ancak ilgili-lerin sorunlarımız karşısındaki duyar-sız ve umursamaz tutum, insa-nılığa karşı bizim ödevimiziz biz-le-yeni bir açık grevi direnişle karşı karşıya getirdi.

"Ya insanca yaşam, ya ölüm" şiar-ının biçimlendiği kök, yaşam tarzı-mızda ve bu yaşam tarzımız, insa-nılığımız, geleceğ düşüncemiz bizlere bu şiarı enlemiştiymeyi dayatıyor.

Tüm girişim ve diyalog cabaları-mız sonuçsuz kalınca, gaspetiden insanca haklarımız geri almak cezaevinde insanca yaşam koşullarını yaratmak gibi insani-sosyal taleplerimiz doğ-rultusunda 6 Temmuz günü surestiz açık grevine başladık. Kurtuluş 22 Haziran, Dev-Yol 3 Temmuz da açık grevine ayni bir programla başla-mışlardı: özünde aynı talepleri içe-riyordu. 22 Haziran öncesi hakları elde etmek.

Bağla Adalet Bakanı, savoluk ve cezaevi müdürü, açık grevi öncesi olduğu gibi açık grevi içinde de mevcut tutumunu sürdürdü. Bizlerle diyaloga girmede ve sorunlarımızı çözümüne yanaşmadı. Bu açık gre-vini kırmı, mevcut baskı ve talan statüsünü kurumsallaştırmak; bu yolla saldırıları yөнüştürüp, ge-nelleştirme politikası-nı ve arayışları-nı sonucuydu. Adalet Bakanı daha açık grevinin ilk günlerinden itibaren, "Bunların amma farkı, dışardan emel alıyorsa, siyasal eylem ya-pıyorlar; aralarında birkaç ödeli seç-mişler, bunlara ödeli demisler. Taviz vermeziz" vb. diyerek direnişimiz-in insani-sosyal boyutunu saptırmaya, mevcut baskı ve saldırılarını gözle-meyi, kamuyuvarı yanıtarak dire-nişçi yalnızlaştırmaya, etkisizleştirme-yeye çalıştı.

Oysa Adalet Bakanı, eylemin siyasal bir eylem olmayıp saldırı ve talan uygulamalarına. "1 Ağustos Genelgesi", onun çabı ve insanlıkdışı sonuçlarına karşı tamamen haklı, zorunlu ve meşru bir direniş, bir hak arayış olduğunun çok iyi biliyordu. Ancak, salt siyasal kimlik ve kişiliğ-i-mize karşı değil, insanlık onuru ve sosyal yaşamımıza karşı, ona düş-man bir tutum içinde olan, bunun için insanlarındı ölümlünü bile göze alma-kan çabırmay; Adalet Bakanı; ya-tan, aldatma, hile üzerine kurduğu ve gerçekleştirilmeye her yolu

Devamı 20. sayfa